

Đường Hy Vọng

Hồng Y P.X. Nguyễn Văn Thuận

Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận

Đường Hy Vọng

Lần Đầu Ấn Bản bởi Tủ Sách Công Giáo (eBooks) 2019

Copyright © 2019 by Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận

Bạn có thể chia sẻ hoặc gửi tặng, nhưng xin đừng sử dụng làm thương mại dưới mọi hình thức.

Tủ Sách Công Giáo kính tặng.

Sách eBooks được tạo bởi Tủ Sách Công Giáo qua reedsy.com

Mục Lục

Lời Giới Thiệu

Lời Nói Đầu

Ra Đi

Bỏ Phận

Bản Chí

Tiếng Gọi

Sống Nội Tâm

Siêu Nhiên

Cửu Nguyên

Hy Sinh

Quả Tim

Chí Khí

Chúa Hiện Diện

Hội Thánh

Đức Tin

Tông Đ

Thánh Lễ

Vâng Phục

Thanh B`n

Trong Tr`ng

Gia Đình

Khiêm Nhượng

Cản Mật

Vui Tươi

Khôn Ngoan

Học

Phát Triển

D`n Thân

Canh Tân

Cuộc S`ng Mới

Gian Khó

Đưa Con Hạnh Phúc

Bác Ái

Việc T`m Thương

Lãnh Đạo

Kiểm Điểm

Đức Mẹ Maria

Ni`m Hy Vọng

S`ng Hy Vọng

Con Có Một Tổ Qu`c

Tiểu Sử Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận

Lời Giới Thiệu

Linh Mục Philip Tr ̣n Văn Hoài

Tôi hân hạnh giới thiệu cùng độc giả cuốn sách nhỏ “Đường Hy Vọng”.

Lời giới thiệu này không có mục đích phóng đại giá trị của cuốn sách để mong lợi ích buôn bán tầm thường. Nhưng vì tôi đã sống với tác giả, đã hiểu ý hướng cao cả của tác giả, nên muốn dùng lời giới thiệu để dọn đường cho độc giả đi vào ý hướng, vào lý tưởng mà tác giả vạch ra cho người Công Giáo và người dân Việt Nam, với mục đích tạo một Giáo Hội Công Giáo Việt Nam sống theo đường lối Phúc Âm và dân tộc Việt Nam sống đúng với ơn gọi làm người.

- Là một vị Giám Mục bị gian lao như Ngài đã tự giới thiệu:

“Cha đã đi một quãng đường
hân hoan có, gian khổ có
nhưng luôn luôn tràn trề hy vọng...”

Tác giả là ai?

Cuốn sách nhỏ này không phải là một sách lý thuyết thần học, một phương pháp linh hướng cao siêu. Đây chỉ là những suy tư trước cuộc sống xô bồ, chỉ là những kinh nghiệm sống của tác giả về mọi phương diện, được góp nhặt để chúng ta cùng suy tư và thực hiện.

“Mấy lời tâm sự chân thành thân ái đặt vào tay bạn
bạn hãy đọc chậm rãi

để suy ngẫm, để cầu nguyện...

Mục đích của tác giả?

– Tác giả không có mục đích kêu mời chúng ta đi vào đường tu trì. Tác giả muốn đào tạo chúng ta thành những “cây nến cháy sáng” để làm cho thế gian được chiếu sáng và sưởi ấm, nghĩa là làm một “Tông Đồ vào đời.”

– Bạn là một người cha gia đình?

Bạn hãy làm cho vợ con được chiếu sáng và sưởi ấm.

– Bạn là một công chức, một thợ thuyền?

bạn hãy làm cho công sở, xưởng làm của bạn được cải hóa theo gương sáng của bạn.

– Bạn là một sinh viên, một ca sĩ?...

Bạn hãy sống cuộc sống sinh viên, ca sĩ... thật gương mẫu để đồng bạn được cảm hóa theo như thánh Phaolô đã căn dặn: “Tôi trở nên mọi sự cho mọi người hầu cứu độ tất cả” (ICor. 9:22). “Và những gì bạn làm, hoặc lời nói hay việc làm, bạn hãy làm với danh nghĩa Chúa Giêsu, Chúa chúng ta” (Col. 3:17).

Muốn trở thành cây nến cháy sáng, muốn sống gương mẫu, bạn hãy cầm và đọc cuốn sách nhỏ này và suy niệm. Mỗi ngày bạn đọc một đoạn nhỏ, mỗi ngày bạn cố thực hiện một điều. Bạn hãy làm như nhà điêu khắc. Ngày qua ngày, với cố gắng kiên nhẫn, từ từ ông dùng dụng cụ gọt đẽo, thực hiện từng nét nhỏ trên khúc gỗ sù sì để thể hiện toàn hình ảnh mà ý niệm đã sẵn có trong đầu óc.

Bạn hãy bắt đầu,

Bạn hãy kiên nhẫn,

Và như thế bạn sẽ thành công.

Bạn phải thành công. Tại sao?

– Vì đó là bổn phận làm người Công Giáo của bạn.

– Vì nhân loại đang quay cuồng và mất phương hướng trong cơn gió lốc của cuộc cách mạng mà Alvin Toffler gọi là “Đợt Sóng Thứ Ba” (Alvin Toffler – The Third Wave. Bản dịch Pháp Văn: “La Troisieme Vague” par Michael Deutsch. Ed. Denoel, 1980) đang cần bạn đưa họ vào “Đường Hy Vọng”.

Lời Nói Đầu

Cha đã đi một quãng đường,
hân hoan có, gian khổ có,
nhưng luôn luôn tràn trào hy vọng,
vì có Chúa và Mẹ Maria bên cha.

Nếu Chúa cho chọn lại,
Cha không chọn đường nào khác.

Cha đã hạnh phúc và vui tươi,
vì cha đã hy vọng vào Chúa,
và cha chỉ biết yêu thương.

Hôm nay Chúa cho cha,
những giây phút thân mật bên Chúa,

Cha khởi sự ghi lại cho con,
như cha mong ước từ lâu,
những tâm tình khiêm tốn,
kinh nghiệm sống của cha.

Đây là tâm sự của một người cha,
Cha không nói gì mới mẻ với con,
Cha chỉ nhắc lại những lời nhắn nhủ,
thấm thiết và chí tình,
đã biết bao lần nhẹ nhàng,

đổ vào tai con, vào tim con,
giữa những náo động của trần thế,
con hãy bình tĩnh,
suy nghĩ đôi lời thâm tình của cha.
Mong những tư tưởng đơn thành này
tỏa ánh sáng và an hòa,
biến con nên hồn tông đồ,
hồn cầu nguyện, hồn yêu mến,
Ân sủng và bình an Chúa
ở với con trên đường hy vọng.

Ra Đi

Dù là xích vàng,

Còn bị ràng buộc,

Con không lên đường được.

1. Chúa “dắt con trên đường, để con ra đi, và thu được nhiều hoa trái.” Đường ấy là “đường hy vọng”, vì chan chứa hy vọng, vì “đẹp như hy vọng.” Sao không hy vọng khi con đi với Chúa Giêsu, khi con về cùng Đức Chúa Cha?

2. Bí quyết của đường hy vọng gồm ba điểm:

A. Ra đi: “Bỏ mình”

B. Bỏ phận: Vác thánh giá mình mỗi ngày

C. Bền chí: “Theo Thầy”

3. Bỏ tất cả mà chưa bỏ mình thì con chưa bỏ gì cả, vì chính mình con sẽ dần dần quơ góp lại những gì con bỏ trước.

4. Abraham đã ra đi, vì hy vọng đến đất hứa. Maisen đã ra đi, vì hy vọng cứu dân Chúa khỏi nô lệ. Chúa Giêsu đã ra đi từ trời xuống đất, vì hy vọng cứu nhân loại.

5. Dù có ra khỏi nhà, đi phương xa vạn dặm mà cứ mang theo tất cả tật xấu, cả con người cũ, thì có khác gì ở nhà đâu?

6. Các thánh là những người điên vì Chúa. Khôn ngoan thế gian quá không làm thánh được.

7. Đã ra đi phải bắt chấp lưới thiên hạ đằm tiếu. Ba Đạo sĩ ra đi, hy vọng gặp Chúa Cứu Thế, họ đã gặp; Phanxicô Xavie ra đi, hy vọng cứu các linh hồn, ông đã gặp; Goretti ra đi, thoát cơn cám dỗ, hy vọng gặp Chúa, Chị đã gặp.

8. Mất để được, chết để sống, từ để gặp. Ba Đạo sĩ liều hiểm nguy, chế nhạo; Phanxicô liều xa cha mẹ, mất của cải, thú vui, Goretti liều mạng sống.

9. Tiến lên trên đường hy vọng, bắt chấp những van nài “tan nát lòng” của tình thân thuộc cố tri, như thánh Phaolô: “xiềng xích với gian nan đang chờ tôi”, như Chúa Giêsu: “này Thầy lên Giêrusalem để chịu nạn.”

10. Giàu hay nghèo

Khen hay chê,

Sang hay hèn,

Không sao cả, chấp nhận tiến lên trên đường hy vọng hồng phúc và đợi ngày trở lại của Chúa Giêsu Kitô Đấng Cứu Chuộc chúng ta.

11. “Ta là sự thật.” Không phải báo chí là sự thật, không phải đài phát thanh là sự thật, không phải Ti vi là sự thật. Con theo loại sự thật nào?

12. Đi, đi, đi mãi, đi quyết liệt, đi không nhượng bộ cũng như không ai đi với người đi lui.

13. Không nhượng bộ cho xác thịt,

Không nhượng bộ cho lười biếng,

Không nhượng bộ cho ích kỷ...

Con không thể gọi đen là trắng, xấu là tốt, gian là ngay được.

14. Ba phải?

Đi đường nào được?

Ba Chúa?

Ba Hội Thánh?

Ba luân lý?

Ba lương tâm?

15. Không nhượng bộ, không phải là kiêu căng, tự ái hay ngoan cố. Không nhượng bộ là yêu thương quyết liệt lý tưởng của mình.

16. Nhượng bộ tiền của, chức tước, nhượng bộ mạng sống để giữ lý tưởng, danh dự, đức tin, con chấp nhận. Nhưng không bao giờ con chấp nhận đổi ngược lại: lỗ lã quá!

Bốn Phận

Bốn phận là giấy vào nước Trời

17. Bốn phận là ý Chúa trong giây phút hiện tại.

18. Có người không vác thánh giá của mình hay của người khác mà tưởng tượng thánh giá mình quá nặng. Có người vác thánh giá cả làng mà không vác thánh giá của mình. Có người vác thánh giá cả làng và gán thánh giá của mình bắt kẻ khác vác.

19. Thánh hóa bốn phận của con. Thánh hóa người khác nhờ bốn phận con. Thánh hóa chính mình con trong bốn phận.

20. Nếu ai cũng thánh hóa trong bốn phận, thì tâm hồn mới, gia đình mới, thế giới mới.

21. Một vị thánh ngoài bốn phận là thánh ở xa xa thường hay “làm phép lạ” sai nơi, sai giờ. Đến gần thì gây lộn xộn, và hoang mang khó sống.

22. Giáo dân nghĩ: thánh là sốt sắng kinh nguyện, giảng giải, xa lánh thế gian: họ hóa ra giáo sĩ, tu sĩ thời xưa. Tu sĩ nghĩ: thánh là dẫn thân giúp việc xã hội, hoạt động chính trị, tranh đua với giáo dân mà nhập thế. Loạn xà ngẫu!

23. Thế giới không đổi mới, vì người ta quan niệm sự thánh thiện ngoài bốn phận.

24. Thợ nên thánh ở công xưởng, lính nên thánh ở bộ đội, bệnh nhân nên thánh ở bệnh viện, học sinh nên thánh ở học đường, nông phu nên thánh ở ruộng

rầy, linh mục nên thánh trong mục vụ, công chức nên thánh ở công sở. Mỗi bước tiến là một bước hy sinh trong bốn phận.

25. Các thánh không nên thánh vì nói tiên tri hay làm phép lạ. Các ngài đâu làm gì lạ! Họ chỉ chu toàn bốn phận.

26. Sống bốn phận hiện tại không phải là thụ động, nhưng:

là liên lý canh tân,

là quyết định chọn hay chối Chúa,

là tìm nước Chúa,

là tin ở tình yêu vô bờ của Chúa,

là hành động với tất cả hăng say,

là thể hiện mến Chúa yêu người,

“ngay trong giây phút này.”

27. Bốn phận là giấy vào nước Trời: “Ai thực hiện ý Cha Ta trên trời, sẽ vào nước trời.”

28. Chấp nhận thánh ý Chúa; vâng theo thánh ý Chúa; yêu mến thánh ý Chúa. Con chọn hạng nào?

29. Nếu Chúa muốn con chịu sỉ nhục vì bốn phận, chính lúc ấy Chúa cho con vinh hiển vì Thánh giá Chúa.

30. Con hãy thưa, “Lạy Chúa, nơi bốn phận của con là núi Calvariô, và con là của lễ toàn thiêu.”

31. Chỉ cần làm bốn phận trong giây phút hiện tại là nên thánh. Một khám phá, một mặc khải đem bình an và phấn khởi cho tâm hồn con.

32. Chính sự chết cũng là bốn phận cuối cùng mà con làm cách sẵn sàng và đầy yêu mến.

33. Tiến lên trong bốn phận mỗi ngày, con sẽ thấy “Ách Chúa êm ái, gánh Chúa nhẹ nhàng.”

34. Vì thương thuyết đòi điều kiện trong bốn phận, vì không theo ý Chúa, vì

theo ý Chúa có giới hạn mà tâm hồn con khắc khoải, bất an.

35. Không gắn bó với ý Chúa từng giây phút, con sẽ bỏ dở đường hy vọng, vì con cho bốn phận bình lặng, vô danh và đồng điệu quá!

36. Vấn đề rất đơn giản: trước khi hành động, con nghĩ: “Chúa muốn con làm gì? “Hãy thực hiện ý Chúa!

37. Trong cuộc sống hàng ngày, Chúa ban cho ta hạnh phúc tham dự mầu nhiệm cứu rỗi. Đối với mỗi người, con đường thánh giá đi theo con đường bốn phận.

Bền Chí

Ai cũng khởi sự

Chỉ thánh mới đi đến cùng.

38. Bạo dạn không phải là phiêu lưu, bất khôn. Muốn đi đến cùng đường hy vọng con phải bạo dạn. Có mấy người đứng bên Chúa dưới thánh giá?

39. Bạo dạn để thưa với Chúa tất cả những gì con muốn, con nghĩ: “Thầy ở với các con lâu nay, chưa thấy các con xin điều gì.” Bạo dạn là tin yêu như con với Cha.

40. Đừng nản lòng vì thất bại. Nếu con tìm ý Chúa thực sự, thì chính sự thất bại đó là thành công. Chúa muốn như vậy. Xem gương Chúa Giêsu trên thánh giá.

41. Kết quả và thành công khác nhau. Có thể không kết quả bên ngoài, nhưng thêm kinh nghiệm, thêm khiêm tốn, thêm tin Chúa, đó là thành công dưới mắt siêu nhiên.

42. Chỉ có một sự thất bại là không hy vọng vào Chúa. “Con đã hy vọng vào Chúa và con sẽ không hổ thẹn đến muôn đời.”

43. Đường hy vọng dài thăm thẳm. Con đừng làm “Thánh lâm thời”: phong ba dõngdập, nước sơn sẽ phai nhạt và tượng thánh sẽ hiện nguyên hình quỉ.

44. Nhân đức tỏa hương thơm chứ không náo động.

45. Thành tín trên con đường con đi, Phêrô không nộp Chúa, không cáo Chúa, nhưng Phêrô không được một lời bênh Chúa, “tôi không biết người ấy”,

Phêrô muốn yên thân, khỏi liên lụy: Phêrô bỏ Chúa dọc đường và tháo lui.

46. Con run sợ: vấp ngã, khó khăn, hiểu lầm, công kích, sỉ nhục, tử hình... Con quên Phúc Âm sao? Chúa Giêsu đã chịu tất cả. Cứ theo Ngài con sẽ Phục Sinh.

47. Mỗi sáng thức dậy, con khởi sự lại cuộc đời, hăng say và lạc quan. Dù đường đi trực trặc, con cứ đi với Chúa, như về làng Emmau, sẽ đến đích.

48. Bền đỗ là đặc tính của các thánh, vì “Ai bền đỗ đến cùng sẽ được cứu rỗi.”

49. Dù mọi người bỏ dở hành trình, con cứ tiến, quần chúng dễ bị lôi cuốn thì đông đảo, lãnh đạo sáng suốt lại hiếm hoi. Con phải có bản lĩnh, đừng theo quần chúng mù quáng.

50. Giữ vững tinh thần của con, mặc dù cảm thấy rã rời, nguội lạnh; vì mây mù sẽ qua đi, không che mãi được mặt trời. Chỉ đợi mây bay qua thôi.

51. Đừng nói “mất hứng rồi”. Con làm vì hứng sao? Việc Chúa đâu phải làm thơ. Làm vì yêu mến và con biết không bao giờ “mất yêu mến Chúa” cả.

52. Người trộm lành đã hạnh phúc vì hy vọng ở tình yêu Chúa, Giuđa đã khốn nạn vì thất vọng.

53. Giờ phút chán nản nhứt, thất vọng nhứt của Chúa Giêsu: “lạy Cha, sao Cha bỏ con!” Có Đức Mẹ đứng bên Thánh giá, Mẹ thình lạng nhưng tình thương Mẹ đủ nâng đỡ Con cho đến lúc nói: “Đã hoàn tất.”

54. Con trai bà góa thành Naim chết được khiêng đi chôn, Lazarô chết thối trong mồ, Chúa còn gọi chỗi dậy được. Con hãy hy vọng và khiêm tốn hối cải. Chúa sẽ cho con sống lại.

55. Mỗi ngày con phải bớt tự ái mà thêm bác ái. Mỗi ngày hãy bớt tự tin mà thêm tin Chúa.

56. Nếu con không quyết tâm bền chí, đừng nói: “tôi hiền”, phải nói: “tôi hèn”.

57. Con cứ than thở: tôi mà được ở chỗ này, được công tác với người kia,

được nắm chức vụ nọ, chắc tôi thành công rực rỡ. Làm việc Chúa giao cho, con ở nơi Chúa đặt con, đi thẳng. Chạy lăng xăng không đến đích.

58. Trong tâm hồn con, có hai con người: Gioan và Giuđa. Bao lâu con còn bèn chí phấn đấu, là dấu con theo Gioan trung thành; giờ phút nào con hèn nhất đầu hàng, con chọn Giuđa làm quan thầy và thắp hương tôn thờ “quan thầy phản bội” ấy.

59. Con bảo: “Khổ”. Đúng vậy. Thương khó, bỏ dễ. Khó mới quý, bỏ là quý.

Tiếng Gọi

Động viên toàn lực theo tiếng Chúa.

60. “Hãy theo Thầy!” Các tông đồ đã bỏ mọi sự theo Chúa, con có dứt khoát một phen theo Chúa không? Chúa phải gọi con mấy lần rồi?

61. Chọn lựa bao giờ cũng tiếc nuối, do dự, suy nghĩ, nhưng cuối cùng phải quyết định.

62. Chúa Giêsu rõ ràng quyết liệt:

“Ai muốn theo Ta, hãy...”

“Ai không... chẳng đáng làm môn đệ Ta.”

Đường lối sáng tỏ, tiếng gọi không úp mở.

63. “Hãy đi rao giảng Phúc Âm...”; để dám nhận một sứ mạng cao cả như thế, Chúa cần “cảm tử”. Hai ngàn năm lịch sử Hội Thánh cho ta thấy giai đoạn nào cũng không thiếu cảm tử từ mọi tầng lớp giáo dân.

64. Có những người suốt đời chỉ nhờ thiên hạ quyết định giùm. Con có thuộc vào hạng đó không?

65. Con người muốn tháo lui vì có những sự trái ý, vì gặp những người không thể chịu nổi! Con theo Chúa hay theo mấy người ấy?

66. Con ngạc nhiên sao đủ hạng người tình nguyện làm “cảm tử” theo tiếng gọi của Chúa? Vì Chúa đã nói: “Thầy ở cùng chúng con mọi ngày đến tận thế.”

67. Người ngoài không hiểu được tại sao người ta theo tiếng gọi của Chúa, họ cho là ta điên. Chính Chúa Giêsu cũng bị Hêrôđê gọi là điên, và chúng ta

hành diện được ở trong “nhà thương Biên Hòa” của Chúa.

68. Quyết định theo Chúa của con không phải chỉ là một chữ ký, không phải là một lời tuyên thệ thôi. Nhưng là một sự hiến dâng liên lỉ thực hiện trong cả cuộc sống.

69. “Theo Thầy mấy lâu nay, các con có thiếu gì không?” - “Thưa Thầy không.” Con bỏ tất cả, nhưng theo Chúa Quan phòng, con còn lo gì?

70. Con đừng lấy làm lạ, lúc theo Chúa, con nghe tiếng gọi của khoái lạc, của danh vọng, của cả bản thân, cha mẹ, quyến rũ con bỏ đường Chúa. Cứ tiến lên, Chúa đã nói trước: “Ai cầm cày còn ngoảnh mặt lui, không đáng làm môn đệ Ta.”

71. Tiếng gọi vẫn tiếp tục nhắc nhở con trong mọi việc nhỏ: “Hãy theo Thầy!” và tiếng “Vâng” của con cũng tiếp tục cho đến hơi thở cuối cùng.

72. Thưa: “Vâng” là dễ, nhưng hãy xem Chúa Giêsu theo tiếng gọi cho đến chết trên thánh giá. Hãy bỏ mình, vác thánh giá mỗi ngày và đóng đinh mình trên thánh giá ấy.

73. Chúa bảo con: “Hãy đi rao giảng Phúc Âm.” Chúa không ra thời khóa biểu, không vạch kế hoạch, Chúa để con sáng kiến và vượt đi, miễn là con mang Phúc Âm.

74. Công đồng Vatican II dạy ta “trở về nguồn”. Con hãy khám phá lại đời sống các tông đồ, những người đã sống, đã nghe, đã sờ tận tay Chúa Cứu Thế và làm chứng về Ngài.

75. Chương trình đang thực hiện tốt đẹp phải bỏ dỡ, hoạt động hăng say phải bó tay. Nhiệm vụ đang quan trọng phải hạ tầng công tác! Uất ức và chán nản! Chúa gọi con “hãy theo Thầy” hay “hãy theo việc nọ, người kia”? Để đó, Chúa sẽ liệu.

76. Con không tin ai, không trao công việc cho ai, không chịu nhường chỗ cho ai. Con toàn năng hơn Chúa nữa sao?

77. Tại sao con khư khư ôm lấy công việc nọ, công việc kia, không chịu buông ra khi thượng cấp thuyên chuyển? Việc đó của Chúa hơn là của con! Có Chúa lo.

78. Lúc con tự mãn về công việc tông đồ của con là lúc nguy hiểm nhất. Ma quỷ tập trung lực lượng để đánh úp con.

Sống Nội Tâm

Đời chiêm niệm được cụ thể hóa trong hành động.

79. Hòa bình nhờ chiến thắng, chiến thắng nhờ tranh đấu. Con muốn bình an trong tâm hồn, phải tranh đấu liên lỉ.

80. Khí giới của con người là nguyện ngắm, hy sinh, các nhiệm tích, chuỗi Mân côi, tĩnh tâm... Đồng minh của con là Đức Mẹ, thánh Giuse, Thiên Thần, thánh bốn mạng, cha linh hướng. Con chắc chắn thắng trận, trừ khi con dần dần hạ khí giới và phản đồng minh của con.

81. Đứng trên tầng lầu cao, nhìn xuống đường, con thấy làn sóng người cuồn cuộn chảy. Đủ loại xe, đủ hạng người, dành nhau, tông nhau, đâm đầu chạy, vội vã hấp tấp, hốt hoảng, vì tình, vì tiền, vì tham vọng, vì đua sống.

Chừng nào chúng ta lao mình vào việc Chúa, bất kể sống chết, đức tin ta mới sống, hồn tông đồ ta mới nóng.

82. Nếu mỗi năm con quyết tập một nhân đức, hàng ngày con rèn luyện một ít, đến nay con đã khá trọn lành.

83. Thủy thủ lặn đáy biển, phi hành gia bay trên phi thuyền đều dẫn thân mạo hiểm, vì khoa học. Ngày nào con bỏ tất cả và bất cứ giây phút nào cũng sẵn sàng liều mình vì Chúa, người ta mới tin đời nội tâm con.

84. Con muốn đốt cháy cả thế giới bằng tình yêu truyền giáo, chinh phục cả năm châu. Mỗi giây phút của con phải là một tia lửa của nhiệm vụ, của tuân phục của nhẫn nại..., tia lửa sẽ bốc cháy sáng cả thế giới.

85. Thinh lặng bên ngoài, nhất là thinh lặng bên trong là bầu khí của cuộc sống nội tâm.

86. Tất cả mọi người không cần tài ba lỗi lạc mới nên thánh được, chỉ cần ơn Chúa và ý chí của con. Ít người làm thánh, vì học tập thành tài dễ hơn là thay đổi cả cuộc sống để nên thánh.

87. Con hằng say phụng sự Chúa rất tốt, nhưng lòng sốt sắng không đi đôi với sự canh tân tâm hồn thì không đẹp ý Chúa.

88. Thế gian sợ thinh lặng vì họ sẽ thấy mình trống rỗng cô đơn. Những người sống nội tâm quý sự thinh lặng, vì họ tìm thấy một thế giới mới mẻ tốt đẹp, trong cuộc sống thân mật với Chúa Ba Ngôi, mà thế gian không thể khám phá được.

89. Cứ mỗi năm con dốc lòng trừ một tính xấu, hàng ngày sửa một chút, ngày nay con đã bớt bao nhiêu khuyết điểm.

90. Con hỏi phải khởi sự sống nội tâm từ lúc nào? Phải khởi sự ngay từ bây giờ và phải khởi sự lại mỗi ngày.

91. Ai phải nên thánh? Tất cả mọi người, không có luật trừ. Khởi sự từ chính mình con, vì Chúa mời gọi tất cả.

92. Trên đời không gì quý bằng ơn Thánh. Đã khởi sự thiên đàng trong lòng ngay từ trần gian.

93. Hạt kim cương óng ánh, đắt giá, quý báu, được cấu tạo từ ngàn vạn năm trong lòng đất, trong khối đá. Con có trưởng thành từ bên trong vậy không?

94. Hãy chạy khắp thế gian và la lớn tiếng với mọi người: “Có một người đã chết cho bạn.”

95. Trên màn ảnh, ngọn lửa phần phật làm mọi người kinh khiếp, nhưng không đốt nóng, không nấu chín; vì nó là lửa giả, không do một lò lửa hồng bốc lên.

96. Lòng mến Chúa phải tuyệt đối! Chúa dạy: “Không ai làm tôi hai chủ...”

Con làm tôi mấy chủ?

97. Mỗi ngày dành riêng ít phút tĩnh lặng để giúp đời nội tâm tiến lên. Lâu nay con để dành mấy phút?

98. Người ta bảo: Khủng hoảng đức tin, khủng hoảng quyền bính; Cha nghĩ: Khủng hoảng thánh thiện. Chúa muốn thanh lọc để thấy rõ, đâu là thánh, đâu là quý!

99. Con không hiểu tại sao thánh Inhaxiô cầu nguyện: “Xin cho biết Chúa, cho con biết con!” Vì Chúa nói với Philipphê: “Philipphê, ở với Thầy lâu nay mà con chưa biết Thầy sao?” Nếu “biết” thật, đời con sẽ đổi hẳn...

100. Người giữ đạo đọc nhiều kinh, dự nhiều lễ, mà không sống đạo, chẳng khác gì người được hỏi: “Bạn sức khỏe không?” liền đáp: “Tôi ăn một ngày sáu bữa.” Chưa hẳn ăn nhiều bữa là đã khỏe.

Siêu Nhiên

Sống siêu nhiên, Sống thánh ý Chúa trăm phần trăm.

101. Mọi người khen con mà Chúa chê con, khốn cho con. Mọi người nhục mạ con, vu cáo, ghê gớm con, nhưng Chúa khen con, thì hạnh phúc cho con vì nước Thiên đàng là của con.

102. Mọi người khen con mà Chúa chê con, được ích gì? Mọi người nhạo cười con, mà Chúa khen con, hạnh phúc cho con. Khi dân chúng kể: “Xin tha Baraba!” Baraba vẫn là kẻ trộm. Khi dân chúng la lối: “hãy đóng đinh nó!” Chúa Giêsu vẫn là con Thiên Chúa vô tội.

103. Trước những vô ơn phản bội, vu cáo, đau đớn nhất là những ác ý phi lý, do những nhân vật không thể ngờ được. Phản ứng của con là:

- Tha thứ, thật lòng.
- Kể cả xin họ tha thứ nếu họ không bằng lòng con.
- Yêu thương cầu nguyện cho họ thức tỉnh.
- Càng khỏi dựa vào sự an ủi thế gian.

104. Hãy vui mừng vì con thành công và hãy cảm ơn Chúa vì có người khác thành công hơn con.

105. Sự điên dại trước mắt loài người là sự khôn ngoan trước mặt Chúa.

106. Thánh giá là sự đại dột đối với người Do Thái, là sự vấp phạm đối với người Hy Lạp.

Nhưng phần chúng ta, chúng ta phải hãnh diện vì thánh giá Chúa.

107. Ở trong nhà thờ suốt ngày cũng chưa hẳn là nhân đức, nếu còn bất lý lẽ, nếu còn phản ứng theo khôn ngoan thế gian, còn tự ái... Gioan và Giacôbê ở với Chúa luôn, nhưng Ngài phải hỏi: “Chúng con có tinh thần của ai?”

108. Đừng nói tôi làm theo lương tâm. Còn lương tâm không để theo?

109. Khó nghèo, vâng phục, hãm mình, nhịn nhục, bác ái, tha thứ, khiêm tốn đều là đại trước mặt người đời, nhưng cao trọng trước mặt Chúa. Thế gian cho là xui, Chúa cho là phúc thật.

110. Hãy nhìn mọi sự với con mắt của Thiên Chúa, con sẽ thấy giá trị khác, kích thích khác.

111. Trong tất cả vận động, đấu tranh, con hãy phân tích ra: có mấy phần trăm của Chúa? Mấy phần trăm của tự ái? của vụ lợi? của ý riêng? - Sợ phần Chúa không còn là bao nhiêu!

112. Phaolô trồng, Apollô tưới, Thiên Chúa cho kết quả.

113. Nếu không có sự phục sinh thì người Công Giáo là hạng vô phúc nhất trần gian...

114. Trong lúc con tuyên bố: “Vì Chúa, vì Hội thánh” con hãy tỉnh lặng trước mặt Chúa và hỏi Chúa thành thật: “Chúa thấy con hành động hoàn toàn vì Chúa không? Hay Chúa là lý do thứ yếu, còn lý do khác mạnh hơn, con không tiện nói.”

115. Tại sao tận hiến cho Chúa mà con so sánh mình với người đời, phàn nàn vì thua sút điều này, điều nọ. Con tiếc vì làm tội Chúa thiệt thòi sao?

116. “Thưa Thầy, chúng con thấy Satan từ trời sa xuống như sấm sét.” “Chúng con hãy vui mừng vì tên chúng con được ghi trên trời”, hơn là mừng vì làm phép lạ.

Cầu Nguyện

Cầu nguyện, việc của tôi.

117. Hoạt động không cầu nguyện là vô ích trước mặt Chúa. Máy móc tự động có thể làm hơn con.

118. Thứ nhất cầu nguyện, thứ hai hy sinh, thứ ba mới đến hoạt động.

119. Cầu nguyện là nền tảng của đời sống thiêng liêng. Lúc cầu nguyện con nối liền, kết hợp với Thiên Chúa. Bóng điện sáng nhờ nối liền với máy phát điện.

120. Con tin lời cầu nguyện toàn năng không? Hãy suy lời Chúa: “Thầy nói thật với các con, hãy xin sẽ được, hãy tìm sẽ gặp, hãy gõ cửa, sẽ mở.” Có công ty bảo hiểm nào bảo đảm cho chắc chắn hơn lời ấy không?

121. Bí quyết nuôi dưỡng đời sống Kitô hữu là cầu nguyện. Không cầu nguyện, dù có làm phép lạ, con cũng đừng tin.

122. Con hãy cầu nguyện luôn luôn bất cứ ở đâu. Chúa Giêsu đã nói: “Hãy cầu nguyện không ngừng.”

123. “Khi hai hay ba người hiệp nhau vì danh Ta, thì Ta ở giữa họ.” Lời Chúa Giêsu đã ứng nghiệm, đặc biệt nơi nhiều cộng đoàn cầu nguyện, họ sống xa linh mục từng ngàn cây số mà vẫn hướng dẫn nhau cầu nguyện kiên trì giữa gian nan và cô đơn.

124. Con ngạc nhiên vì sao nhiều người mất ơn Chúa gọi, mất đức tin, phản bội Hội Thánh? Trong bao nhiêu lý do, luôn luôn có một lý do chính: họ bỏ cầu

nguyện từ lâu.

125. Đừng xem thường việc đọc kinh, các Tông đồ đã thưa: “Xin Thầy dạy các con cầu nguyện.” Chúa Giêsu đáp: “Khi các con cầu nguyện hãy nói: “Lạy Cha chúng con ở trên trời...” chính Chúa Giêsu dạy đọc kinh.

126. Chúa dạy đọc kinh để giúp con cầu nguyện, nhưng việc chính là gặp gỡ, nói chuyện giữa Cha và con: “Khi con cầu nguyện, đừng lo phải nói gì! Hãy vào phòng đóng cửa, cầu nguyện với Cha của con cách kín đáo, và Cha con thấy mọi sự, sẽ nghe lời con.” Không cần hình thức, chỉ cần tâm tình phụ tử.

127. Lời kinh phụng vụ rất đẹp lòng Chúa, vì đó là lời Thánh Kinh, là lời cầu của Hội Thánh, Nhiệm Thể Chúa Giêsu. Con hãy dùng sách lễ, sách ca vịnh, sách nguyện mà cầu nguyện.

128. Cha nói: “thứ nhất là cầu nguyện”, không phải là vô căn cứ; Chúa Giêsu đã bảo: “Maria đã chọn phần nhất”, ngồi dưới chân Chúa, nghe lời Chúa, mến yêu Chúa. Maria đã được Thánh Thể, Thánh Kinh, Thánh Nguyện.

129. Con tìm bạn để an ủi, nâng đỡ con khỏi cô đơn. Sao con không tìm người bạn không bao giờ phản bội con, và có thể ở với con liên li bất cứ nơi nào?

130. Một người thánh mà không cầu nguyện là thánh giả. Con đợi xem, họ sẽ sụp đổ không mấy hồi.

131. Muốn biết công việc Tông đồ của ai, con hãy xem người ấy cầu nguyện thế nào.

132. Nếu con không phải là người cầu nguyện, không ai tin con làm việc vì Chúa thôi.

133. Tại sao trong Hội Thánh khủng hoảng? Vì hạ giá sự cầu nguyện.

134. Ai nói được mãnh lực của lời cầu nguyện? Sốt sáng như các Tông đồ và Đức Mẹ trong nhà tiệc ly, phó thác như Chúa Giêsu ở vườn cây Dầu, quyết định như Maisen giang tay trên núi, được tha thứ như người trộm lành.

135. “Người ta sống không chỉ nhờ bánh mà còn nhờ lời Chúa”: Thánh Thể,

Thánh Kinh, Thánh Nguyễn. Nếu không, con không có sự sống Thần Linh.

136. Một người chưa vào đạo mà cầu nguyện là dấu rất tốt; khởi sự cầu nguyện là khởi sự có đức tin.

137. Tinh thần cầu nguyện cũng như một lò lửa nung đốt tâm hồn tông đồ của con. Muốn nuôi ngọn lửa ấy, con hãy nhen vào đó những thanh gỗ lớn của hy sinh, của những cuộc tĩnh tâm và cả những que củi nhỏ của lời nguyện tắt và hy sinh thầm kín.

138. Dầu miệng con không nói ra, Chúa đã hiểu thấu lòng con, con hãy xem gương bà đau băng huyết: động đến gấu áo Chúa, được nhậm lời ngay.

139. Con tội lỗi không dám ra trước mặt Chúa, nhưng lời Hội Thánh khiến con vững tâm: “Nhờ Đức Kitô, Chúa chúng con.” tất cả sự thương khó Chúa Giêsu, công nghiệp Đức Mẹ và các Thánh không đủ bao bọc lời cầu nhỏ bé của con sao?

140. Con tưởng trẻ em chưa làm gì được, người bệnh không làm gì được cho Hội Thánh nữa? Không đâu, sau lời cầu chính thức của Hội Thánh, lời nguyện của trẻ em và bệnh nhân rất đẹp lòng Chúa. Năng nhắc họ ý thức!

141. Giờ cầu nguyện là giờ tâm sự với Chúa là Cha, chứ không phải là giờ làm bài, là giờ của quả tim, chứ không phải là giờ của luận lý. Đừng nặn óc bóp trán để trình bày với Chúa.

142. Nhiều xứ không có linh mục đã vững đức tin suốt nhiều chục năm, nhờ đọc kinh cầu nguyện trong các gia đình.

143. Lời cầu nguyện của con phải phổ cập, quả tim con phải chứa đựng cả thế gian, nhưng đừng vì đó mà quên những thực tế trong con, và chung quanh con.

144. Sách thiêng liêng làm nhiều người nên thánh, đó là dầu nuôi lò lửa cầu nguyện.

145. Đặc biệt với tâm hồn toàn hiến, đáng lẽ trong căn cước phải khai: “nghề

ngiệp: cầu nguyện”. Các nghề khác thế gian đều làm cả. Thế gian đòi hỏi con giữ đại lý và xin nài con: “cầu nguyện cho tôi!”

146. Không phải Maria ngồi yên dưới chân Chúa vì làm biếng. Phúc âm không phong thánh người lười biếng. Maria chọn phân nhứt: nghe Chúa, để lời Chúa thấm tâm can, lay chuyển mình làm việc trong mình, với mình. Có gì hoạt động bằng sự lột xác, sự biến đổi ấy?

Hy Sinh

Hy sinh là dấu chứng của tình yêu.

147. Hy sinh và nguyện ngắm đi đôi: nếu con không hy sinh, con đừng phàn nàn vì nguyện ngắm nguội lạnh.

148. Con phải hy sinh nhiều khi sống giữa những người khác chính kiến con, khác địa vị, khác lý tưởng con. Hãy xem gương Chúa Giêsu là Thiên Chúa; Ngài sống giữa loài người tội lỗi, 33 năm hy sinh liên lỉ.

149. Gặp người làm khổ, con có thể có hai thái độ: “Người này hại tôi; người này thánh hóa tôi.”

150. Thiên hạ nói: “Người này là mối họa cho tôi!” Con phải nói: “Người này là khí cụ Chúa dùng biến đổi tôi!”

151. Ai cũng kính trọng những người được in Năm Dấu Thánh, nhưng ai cũng sợ Chúa in Năm Dấu Thánh trên mình bằng hy sinh.

152. Con nghĩ rằng con không có gì để hy sinh cho Chúa, nhưng Chúa thấy con bỏ quá nhiều dịp: tươi cười với một người nói móc họng con; thình lạng trước một vụ vu cáo bất công; yêu thương một người bạn phản bội; không nói một lời hóc búa trả đũa. Mọi giây phút đều có dịp hy sinh.

153. Đừng hy sinh kiểu biệt phái, hãy hy sinh theo Phúc Âm.

154. Người thực sự yêu thương, luôn luôn hy sinh mà không bao giờ kể công.

155. Con nói: “Tôi không có dịp hy sinh.” đó là dấu con chưa mến Chúa.”

156. Không hy sinh, không có nhân đức thánh thiện. Ai chưa “bỏ mình vác thánh giá” thì chưa “theo Thầy” được. Điều kiện tiên quyết.

157. Hy sinh con, đừng hy sinh kẻ khác.

158. Vì yêu thương, ta sẵn sàng hy sinh tất cả: “Để thế gian biết Đức Chúa Cha yêu Thầy và Thầy yêu mến Đức Chúa Cha, chúng ta hãy chỗi dậy và ra đi!”

159. Nếu con không hy sinh bên ngoài, không ai tin con hy sinh bên trong. Hy sinh giác quan rất quan hệ, David đã sụp đổ vì không giữ mắt.

160. “Vì Chúa yêu thương môn đệ, Ngài đã yêu thương đến tận cùng!” Tận cùng ấy là Thánh giá. Hy sinh của con phải trọn vẹn, phải là lễ toàn thiêu, nếu “con yêu tận cùng”.

161. Cái gì làm con xa Chúa, hãy hy sinh nó đi: “móc mắt, chặt tay của chân...”

162. Chúa thương gởi hy sinh đến những người Chúa yêu, những hạng người được Chúa yêu ít lắm, vì không mấy ai chấp nhận hy sinh.

163. Không hy sinh nơi những việc nhỏ, con sẽ đầu hàng trước những hy sinh lớn lao.

164. Để thúc đẩy con, mỗi lần hy sinh, con định rõ một mục tiêu: cứu một linh hồn; dâng cho một bệnh nhân; cầu cho Hội Thánh ở một địa phương gây cản.

165. Ai hy sinh chỗi dậy hăng say ban sáng, sẽ hăng say suốt ngày. Phút thức dậy rất quan hệ.

166. Đừng nhát sợ! Hãy xem công vụ các Thánh Tông Đồ: đói khát, rách rưới, trộm cướp, roi đòn, đắm tàu, vu vạ, tù ngục, chết chóc... Nếu con sợ, đừng làm tông đồ.

167. Nếu biết chế ngự bằng hy sinh: hồn và xác con là hai người bạn đoàn kết và vô địch. Nếu không biết chế ngự: hồn và xác con là hai kẻ thù không bao giờ lìa nhau được.

168. Người hy sinh biết rộng lượng trước khuyết điểm của người và nghiêm khắc trước khuyết điểm của mình.

169. Có những người hy sinh mà muốn mọi người biết mình hy sinh; có những người không hy sinh mà muốn mọi người biết mình hy sinh; có những người hy sinh luôn mà không muốn ai biết mình hy sinh.

170. Trong một cuộc hành hương long trọng, nghìn vạn người tham gia, ai cũng muốn vác thánh giá đi tiên phong. Nhưng trong cuộc hành hương của mỗi ngày, mấy ai sẵn lòng vác thánh giá của mình? Anh hùng thỉnh thoảng khó lắm!

171. Thánh thiện và tội lỗi, lắm lúc chỉ do thắng bại của một phút hy sinh.

172. Kinh Tin Kính phải đánh động con vì sự hy sinh của Chúa Giêsu: “Người dân hập thể... và đã làm người. Người chịu đóng đinh... chịu tử hình, và mai táng...” Hy sinh trong cả cuộc sống, hy sinh trong lễ toàn thiêu.

173. Con có thể hy sinh mạng sống, hy sinh cả cuộc đời, vì hy vọng chan chứa với Chúa Giêsu: “Người sống lại như lời Thánh Kinh, Người lên trời. Người sẽ trở lại trong vinh quang... Nước Người sẽ không bao giờ cùng.”

174. Đừng nghĩ chỉ có mình con hy sinh. Hãy nhìn quanh con; từ những đứa bé, đến những bà cụ già... hy sinh tất cả, để nuôi con, nuôi cháu... Con phải hổ thẹn, con hãy cảm phục; có những người đói rách, nhưng dưới lớp áo tả tơi, có quả tim anh hùng.

Quả Tim

Đừng để quả tim con già nua.

176. Đừng dâng con tim con cho Chúa, rồi tìm quả tim người khác thay vào. Chúa không muốn con chơi “trò ghép tim” ấy đâu.

177. Các thánh càng già thì quả tim họ càng tươi trẻ.

178. Đừng để tháng ngày làm cho quả tim già nua. Hãy yêu thương với một tình yêu ngày càng mãnh liệt, mới mẻ, trong trắng hơn: tình yêu Chúa đổ vào quả tim con.

179. Ngần ngại gì? Hãy cắt đứt xích xiềng ràng buộc con, dù là xiềng vàng, để tiến lên. Cuối đường có Chúa đón chờ con.

180. Cứ mỗi lần con lại nói: “Phải mà tôi đã dứt khoát từ đầu!” Mong con đừng còn phải nhắc lại lời hối tiếc muộn màng ấy.

181. Con cảm thấy quả tim con yếu đuối. Các thánh cũng như con. Nhưng nhờ vậy họ mới làm thánh: nhờ ơn Chúa và ý chí.

182. Con dâng cho Chúa một quả tim, trong đó đủ mọi thụ tạo chen nhau chiếm chỗ, rồi con bảo Chúa nhận và giữ quả tim ấy sao?

183. Con đổi một quả tim nhàu nát, để lấy Thánh Tâm yêu thương Chúa sao được?

184. Con nói: “Đây là những tình bạn nâng đỡ tôi.” Hãy xem nếu không tiến lên thì đó chỉ là gánh nặng đè bẹp con xuống.

185. Con mang quả tim rao bán qua tay mọi người. Khi đã chê chán rồi, con đem dâng cho Chúa! Chúa dại hơn con sao?

186. Chúa muốn tất cả lòng con, Chúa không chấp nhận chia sẻ với ai.

187. Bỏ tất cả, con sẽ được tất cả, sẽ cứu tất cả. Chúa Giêsu đã nói: “Khi Ta bị treo lên, Ta sẽ lôi kéo mọi sự theo Ta.”

188. Đừng nghĩ rằng, bỏ mọi sự quả tim con sẽ lạnh nhạt, đời con sẽ cô đơn, không thu hút được ai! Con sẽ được ánh sáng và sức nóng của Thánh Tâm Chúa thay vào. Hãy xem sức mạnh của các thánh.

189. Các Thánh bỏ mọi sự, nhưng các Thánh đi đâu, thiên hạ theo đến đó: xem Thánh Vianney, Cha Piô...

190. Không chịu theo ý Chúa, nhưng con đành làm nô lệ, theo ý riêng của người nọ người kia!

191. Quả tim và bốn phận? Phải chọn bên nào? Hãy chọn bốn phận và thực hiện với tất cả quả tim.

192. Dùng tình yêu để làm tông đồ, một cơ rất hay! Nhưng hãy xét lại, bây giờ chỉ còn tình chứ không còn gờ-ram nào tông đồ nữa.

193. Bao nhiêu mối tình vắn vơ vắn vưng, bay nhiều vòng xích buộc con không bay lên cao được.

194. Không phải tổng số hoạt động là quan hệ, nhưng chính cao độ của tình yêu nó biến đổi hành động của con mới quan hệ.

Chí Khí

Quyết mê một cuốn sách: PHÚC ÂM

Quyết theo một lý tưởng: CUỘC ĐỜI CHÚA GIÊSU.

195. Chúa ban cho con một đời sống, Chúa cũng ban tự do để con làm thành một đời thánh thiện, cao đẹp hữu ích, hay phá tán thành một cuộc sống cần cỗi, phản bội, độc hại, đê hèn.

196. Người ích kỷ tránh trách nhiệm, tránh nhọc mệt, tránh hy sinh; họ muốn tạo hạnh phúc, tạo một “thiên đàng dành riêng” cho họ giữa trần gian, nhưng họ sẽ mất thiên đàng vĩnh viễn.

197. Người chí khí xem thiên hạ là anh em, nhìn công việc của thiên hạ như công việc của chính mình. Người ích kỷ xem thiên hạ là nấc thang để mình tiến lên, chỉ biết công việc “tôi”, của cái “tôi”.

198. Lợi dụng quần chúng để tiến thân, không phải là tư cách người lãnh đạo. Con sẽ làm lãnh tụ xứng đáng nếu con không tránh quần chúng, nhưng tìm đến với họ và liệu thân cứu họ.

199. Đừng cho khiếm nhược là khôn ngoan. Chính vì nhiều người còn ánh sáng” khôn ngoan” kiểu đó mà còn tối tăm chiếm đoạt nhiều môi trường họ không dám mơ ước.

200. Người chí khí không tự mãn. Óc tự mãn như bức màn ngăn con xa Thiên Chúa, xa anh em, xa tất cả, và con không cần ai nữa.

201. Người chí khí có tinh thần hy sinh, như viên đường, hạt muối! Chấp nhận tan biến để làm cho thức ăn có mùi vị ngon lành mà không khoe khoang.

202. Người chí khí có tâm hồn ngay thẳng và cảm thấy đê nhục khi bươi móc việc kẻ khác hoặc sống quanh co.

203. Người chí khí không lảng xảng nhúng tay vào công việc mọi người, khác nào một viên đường, một hạt muối muốn nêm vào tất cả các thức ăn! Phải nhận biết giới hạn của con.

204. Người chí khí biết thình lạng. Ăn nói bừa bãi, thiếu suy nghĩ, gieo rắc chia rẽ, thủ đoạn đó là khí cụ của ma quỷ để hạ đức bác ái.

205. Người chí khí không tọc mạch dòm ngó việc người khác, nhưng đem tất cả ý chí để biết mình rõ ràng.

206. Tính chỉ trích phê bình là một trở ngại lớn cho đời sống siêu nhiên của con; chỉ tiêu cực phàn nàn kẻ khác, con quấy rầy họ và nuôi sự đả đày cay trong lòng con.

207. Không bao giờ đem những thất bại, thử thách, đau khổ của con ra cách chua chát để chỉ trích người khác.

208. “Lờ đi” đó là một danh từ trong tự điển của những người hèn nhát, lười biếng không muốn phấn đấu, những người tự nhận lấy thất bại trước rồi.

209. Đừng khiêm tốn lỗi thời. Phải có tham vọng: muốn biết, muốn hành động, muốn liều, nhưng vì Chúa vì Hội Thánh.

210. Đừng ham cãi vã sôi nổi, con sẽ ra mù quáng. Đam mê như mây mù, che khuất ánh sáng khôn ngoan của Thiên Chúa.

211. Va chạm người khác là sự thường. Sống một xã hội không va chạm nhau chỉ có thể là thiên đàng. Một hòn đá nhờ va chạm mà láng hơn, tròn hơn, sạch hơn, đẹp hơn.

212. Con đừng mang bệnh nhẹ tính, nhẹ dạ, nó làm chí khí chết mòn. Triệu chứng của nó là hay thay đổi ý kiến chông chắt một đồng chương trình không

bao giờ thực hiện.

213. Người nhẹ dạ là một bù nhìn, múa máy mà vô hiệu, vô ích. Chương trình của con, phải làm từ hôm nay, đừng để sáng ngày mai.

214. Chúa không sinh con để làm đàn cừu, đàn vịt, nhưng để lãnh đạo môi trường của con. Lãnh đạo là thúc đẩy, là lôi cuốn.

215. Những việc nhỏ đều quan hệ, con đừng khinh thường. Thắng mình liên li trong các việc nhỏ, con luyện ý chí thành sắt đá và làm chủ bản thân con.

216. Điều cần nói, con hãy nói với “một giọng khác”; bác ái dịu dàng sẽ làm lý luận của con truyền cảm hơn, lôi cuốn hơn. Cùng một điều, nhưng hai cách nói, do hai tâm hồn khác nhau và mang lại hai hiệu quả khác nhau.

217. Đừng đùng đùng quát mắng khi người khác có lỗi. hãy nhẫn nại đợi chờ, với lời lẽ dịu dàng và tất cả ý ngay lành, con đạt nhiều kết quả hơn là chửi mắng nhau từng giờ. Thành công cho bản thân con và con chế ngự tính tình của con.

218. Ý chí cương quyết, việc phải làm cứ làm, không do dự, không e ngại... bạo dạn và hy vọng. Thiên Chúa và can đảm.

219. Trước trở ngại, con hãy đứng vững như một tên khổng lồ. Ông Chúa không thiếu. Nếu con phải hạn chế hoạt động một thời gian, có cần gì đâu! Việc con làm là việc của Chúa, hơn là việc của con.

220. Thời giờ và sức lực là của Chúa, tại sao phí phạm vì những trở ngại dọc đường. Đại dương bao giờ cũng có sóng, thuyền cứ vững vàng lướt đi, không nghĩ gì đến sóng.

221. Bình tĩnh, tại sao hốt hoảng tức tối? Thái độ ấy khiến Chúa bị xúc phạm, thiên hạ cũng bức phiền, rồi chính con đau khổ suốt giờ đó... còn lợi ích nào không? Chỉ con hối tiếc và mệt nhọc thêm nửa giờ sau.

222. Đừng nói: “Tôi tự nhiên như vậy, sửa sao được.” Không, đó là những khuyết điểm, con phải “nên người”, “nên con Chúa”. Những tính ấy bất xứng với

con.

223. Hãy quay lưng cho hạng người bất nhân, họ rỉ tai con: “Đại gì cho khổ cái đời!” Chúa Giêsu đã đuổi Phêrô: “Satan hãy cút đi!”

224. Con phải tập “biết từ chối”, “biết nói không”.

225. Đừng nặng óc địa phương, hãy mở rộng lòng con, để mỗi người có chỗ ở đó. Nếu không, con chỉ có tên, chứ chưa đích thực là người Công Giáo.

226. Chiếu sáng đời con bằng đức tin và đức ái. Đốt cháy thế gian với ngọn lửa Chúa đặt trong tim con.

227. Làm thế nào mà tư tưởng ngôn ngữ, hành động con khiến người ta phải phản ứng: Con người này đã say mê một cuốn sách: PHÚC ÂM, đã bị lôi cuốn bởi một lý tưởng: CUỘC ĐỜI CHÚA GIÊSU.

228. Nghiêm trang và vững vàng, cử chỉ bên ngoài phải chiếu dọi tâm hồn bên trong: tâm hồn bình an, tự chủ của con, không trề nít lúng túng hồi hộp.

229. Thân phụ Bernadette dẫn chị vào dòng và đặt điều kiện: “Đừng ép con tôi ăn phó mát, nó chết mất!” Suốt bảy năm, ngày ngày Bernadette chiến đấu ở bàn ăn: “Tôi ăn phó mát”, “Tôi không ăn phó mát được”, “Tôi ăn phó mát”. Cuối cùng chị đã thắng, chị ăn được, chị đã làm thánh.

Chúa Hiện Diện

Có Chúa đời đâu còn cô đơn.

230. Nâng đặt tay trên lòng và bảo con: “Chúa ở với tôi, trong tôi.” Dần dần Chúa sẽ cho con nếm hạnh phúc ấy.

231. “Chúa ở đâu?” - “Chúa ở trên trời” - Đó là câu trả lời của trẻ em, đó là một thiếu sót lúc dạy giáo lý. “Chúa ở trong con”, sung sướng, gần gũi, xác đáng biết bao!

232. Từng ngàn bệnh nhân trong nhà thánh Cottolengo có một nét đặc biệt trên khuôn mặt, lâu lâu máy vi âm lại dịu dàng nhắc: “Chúng ta đang ở bên Chúa!”

233. Một hồi chuông, một ngọn tháp nhắc nhở con: Chúa đang ở trong nhà tạm gần con, lòng con nóng nảy, hướng đến thờ lạy yêu mến Chúa.

234. Chúa hiện diện không phải là lý thuyết. Chúa là Cha, ở bên con, với tất cả quyền năng và tình yêu. Cha năn nỉ, Cha khuyên bảo, mời gọi, trách móc, tha thứ và luôn luôn yêu thương.

235. Chúa Giêsu là tất cả của con: là cùng đích các ý hướng, là lý do các quyết định, là động lực các tình cảm, là mẫu gương các hành động của con.

236. Sự hiện diện của bản thân âu yếm và phấn khởi, sự hiện diện của bà mẹ dịu hiền thăm thiết, sự hiện diện của khách quý hãnh diện và tri ân, tin tưởng. Tất cả tình yêu, tất cả dịu dàng, tất cả vinh hạnh ấy, sánh với sự hiện diện của Chúa bên con, còn xa vời hơn trời xa đất muôn ngàn lần.

237. Tại sao người Kitô hữu than van mình cô đơn? Chúa Kitô của họ ở đâu?

238. Lời chào của Thiên Thần: “Kính mừng Bà đầy ơn phước, Thiên Chúa ở cùng Bà...” và lời chào của Hội Thánh: “Chúa ở cùng anh chị em” có mang một ý nghĩa sâu xa, khả dĩ biến đổi cuộc đời con không?

239. Đối với Thiên Chúa, lương tâm đã đủ; đối với con mắt người đời, cần cả khôn ngoan, vì mắt họ không nhìn thấu lương tâm con.

240. Hãy nhờ Đức Mẹ đưa con đến với Chúa Giêsu, con sẽ quen sống bên Chúa.

241. Chúa hiện diện bên con, không phải chỉ là một tâm tình, nhưng Chúa phải chiếm hữu cả con người con, hướng dẫn, yêu thương, an ủi con.

242. Hãy sống bên Chúa, và con sẽ nên thánh, thiên đàng không gì khác là Thiên Chúa hiện diện.

243. Điều khiến Chúa hiện diện trong con vui lòng, sung sướng nhất, là con năng nói chuyện với Mẹ maria, Mẹ yêu dấu của Chúa.

244. Chúa Ba Ngôi ở trong con, con trở nên đền thờ Chúa, con cũng là của lễ toàn thiêu, con là lời ngợi khen không ngừng, con là đóa hoa muôn sắc dâng lên Chúa.

245. Tại sao ham xây đền thờ đá, gỗ, mà quên xây dựng và tu bổ đền thờ tâm hồn.

246. Ở lâu son gác tía, hay lều tranh vách đất con không lo, miễn là con luôn luôn cho nhà ấy đáng yêu thương, lúc ấy biến thành thiên đàng vì có Chúa.

Hội Thánh

Một toàn thể: Hội Thánh

Một lãnh tụ: Đức Thánh Cha

Một nguyện vọng: Mọi người nên một.

247. Mỗi khi có ai tỏ ý lo sợ Ngài đau khổ, nhọc mệt, Đức Phaolô VI luôn luôn trả lời: “Vì Hội Thánh! Vì Hội Thánh!” Con hãy sống và trả lời như vậy.

248. Không ai phá Hội Thánh vì yêu Hội Thánh.

249. “Phêrô, con là đá, Ta xây Hội Thánh Ta trên đá này, và cửa hỏa ngục mở tung không thắng nổi!” Hai mươi thế kỷ qua, bao nhiêu thăng trầm bao nhiêu biến động, nội công ngoại kích, lắm giai đoạn đến mức tuyệt vọng, nhưng “Hội Thánh Chúa” không phải hội của loài người.

250. “Tôi tin có Hội Thánh, duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền.” Một niềm tin, một hạnh phúc, một quyết tâm!

251. Đừng ngạc nhiên khi người ta phá Hội Thánh, vì đó là nhiệm thể Chúa Kitô; họ tiếp tục giết Chúa Kitô; không giết Chúa Kitô được nữa, người ta phá Hội Thánh.

252. Nhiều người chê cách tổ chức của giáo triều La Mã. Tôi đồng ý rằng giáo triều La Mã không trọn lành, nhưng tôi xin họ xem thử chính nước họ có hoàn hảo hơn không? Hơn thế, còn phải phân biệt, giáo triều là một cơ quan, không phải là Hội Thánh.

253. Yêu mến Hội Thánh, vâng lời Hội Thánh, trung thành với Hội Thánh, cầu nguyện cho Hội Thánh.

254. Có người hể nghe nói đến Hội Thánh là chỉ trích giáo triều ù lì, nhà thờ tốn tiền, nghi thức rườm rà... Hội Thánh đâu phải giáo triều, nhà thờ, nghi thức, hiểu như thế là sai lạc quá! Hội Thánh là toàn thể dân Chúa đang tiến về Nước Trời.

255. Phân biệt vấn đề thần học lịch sử và vấn đề khả năng; Đức Giáo Hoàng không buộc phải là người có nhiều khả năng hơn cả, nhưng bất cứ ai là người Chúa chọn và trao quyền thì con vâng phục vì Chúa “giao chìa khóa Nước Trời” cho người ấy.

256. Sống đạo không phải chỉ để được cứu rỗi; sống đạo không phải chỉ để giải thoát con người. Sống đạo là hiệp nhất với toàn thể dân Chúa trên khắp thế giới, hiệp nhất với đầu là Đức Kitô, và đại diện của Ngài là Đức Thánh Cha, để tiếp tục sự chết và sự Phục Sinh giải phóng nhân loại. Ngoài sự thông hiệp ấy, như cành nho đã lìa cây, chỉ còn là “công giáo” trong “hồ sơ lý lịch”.

257. Đừng nói Hội Thánh đã canh tân rồi, phải nói Hội Thánh liên lí canh tân.

258. Hội Thánh được sinh ra trên Thánh Giá, Hội Thánh lớn lên bằng tiếp tục sự thương khó Chúa Giêsu dẫn tận thế. Con làm lạc, nếu tin vào tiền bạc, ngoại giao, quyền thế, vận động...

259. Con bảo không phản Hội Thánh, nhưng con chống những người đại diện Hội Thánh; con làm trò của biệt phái: họ không bao giờ chống Đức Giê-su nhưng họ giết kẻ Ngài sai đến. Lý luận tinh vi!

260. Con công kích cơ cấu, tại sao chính con lại khư khư đòi tổ chức kiểu này, xếp đặt người nọ, lập các ủy ban, tiểu ban, văn phòng! Con giống nhóm tuyên bố: “Đời nay có bệnh viết tắt như ONU, UNESCO v.v... Chúng tôi cực lực

phản đối, và lập hội “Chống viết tắt” tên là ASS (Association sans single). Mâu thuẫn.

261. Có thứ công giáo vụ lợi, có thứ công giáo lý lịch, có thứ công giáo xu thời, có thứ công giáo danh dự. Chúa chỉ chấp nhận hạng “công giáo trăm phần trăm”, “công giáo vô điều kiện”, “họ đã bỏ mọi sự và theo người”.

262. Đối với Hội Thánh, không ai tự nhiên có ý phản bội vì phản bội. Nhưng thường có ba trường hợp người ta lâm vào thế phản bội:

- 1) Khi kẹt vấn đề tiền tài, tình cảm.
- 2) Khi bất mãn vì tham vọng.
- 3) Khi sợ cực, sợ đau, sợ chết.

263. Hai ngàn năm nay, Tông Đồ, Giáo Hoàng, Hồng Y, Giám Mục, Linh Mục, Tu Sĩ, Giáo Dân đã có những giai đoạn, những cá nhân phản loạn Hội Thánh không thể tưởng tượng. Đức Phaolô VI gọi là tự hủy diệt. Nhưng cứ mỗi lần Hội Thánh canh tân hơn, tươi sáng hơn, mãnh lực hơn. Hội Thánh tiếp tục màu nhiệm tử nạn và Phục Sinh.

264. Hội Thánh có nhiều khuyết điểm và gương xấu, nhưng Hội Thánh có lời hứa của Chúa. Hội Thánh là một phép lạ liên li. Tuy nhiên đừng vì thế mà phơi bày khuyết điểm và gương xấu cho mọi người. Cũng đừng vì đó mà tha hồ làm gương xấu, để Chúa làm phép lạ mỗi ngày.

265. Con hãy sẵn sàng hy sinh cho Hội Thánh và hy sinh do Hội Thánh.

266. “Ai nghe chúng con là nghe Thầy, ai khinh chúng con là khinh Thầy, ai khinh Thầy là khinh Đấng đã sai Thầy.” Suốt đời con ghi lòng tạc dạ: luôn luôn kính trọng người của Hội Thánh, bí tích của Hội Thánh, chỉ thị của Hội Thánh, phụng vụ của Hội Thánh; Chúa sẽ chúc lành cho con.

267. Trong Hội Thánh mọi người được mời gọi và có bốn phận nên thánh. Nếu con không sống thánh thiện, con đừng lên mặt canh tân Hội Thánh. “Không ai có Thánh Thần mà chống lại Đức Kitô.”

268. Con tin Hội Thánh vì Chúa Giêsu đã lập Hội Thánh, và chỉ lập Hội Thánh ấy thôi. Con đau khổ vì những bất toàn nơi bộ mặt nhân loại của Hội Thánh, nhưng con liên đới với những bất toàn ấy. Con nỗ lực để tẩy luyện và thực hiện ý Chúa Giêsu nơi Hội Thánh.

269. Trước khi công kích, con hãy tìm hiểu các văn kiện, các thông điệp của các Giáo Hoàng; con sẽ ngạc nhiên và khám phá ra các Ngài đã đề cập đến tất cả các vấn đề, với những tư tưởng tuyệt hảo, cách mạng, với đường lối canh tân, của một tinh thần Kitô Giáo rất tiến bộ, rút trong Thánh Kinh, ơn Chúa và thời hiện. Nếu chúng ta chỉ thực hiện hai phần trăm, như Đức Piô XII nói, Hội Thánh và thế giới đã biến đổi khác hẳn.

270. Hội Thánh của giới trẻ,
Hội Thánh của giới già,
Hội Thánh của trí thức,
Hội Thánh của lao động,
Hội Thánh của lao động,
Hội Thánh của người nghèo,
Hội Thánh của người giàu,
Hội Thánh của da vàng,
Hội Thánh của da đen,
Hội Thánh của phụ nữ,
Hội Thánh của nam giới,
Hội Thánh của tất cả,
Hội Thánh chấp thuận tất cả,
Hội Thánh không kỳ thị ai.
Kỳ thị và chia rẽ không có chỗ trong Hội Thánh.

Đức Tin

Đốt sáng trần gian với ngọn lửa đức tin.

271. Trên đường hy vọng, con cần một địa bàn để chỉ đường cho con trong những lúc tăm tối gian nan nhất, đó là đức tin, địa bàn Hội Thánh trao cho con ngày chịu phép Thánh Tẩy.

272. Trước những lời hứa hẹn đường mật nhất, nhưng hăm dọa kinh khủng nhất, con phải nói: “Tôi là con Hội Thánh, tôi theo đức tin dẫn đường tôi, tôi là dòng dõi các thánh.”

273. Nằm vững đức tin, con phân biệt đâu là đường hy vọng của tâm hồn tông đồ, đâu là lối chết của thế gian.

274. Nhiều người nói: “Tôi có đức tin, tôi còn đức tin.” Có lẽ “đức tin của giấy khai sinh” không phải đức tin của đời sống; ít người sống theo đức tin.

275. Xem hành động của con, phản ứng của con, đủ biết đức tin của con sống động hay là “đức tin nhân hiệu”!

276. Chúa đặt điều kiện quá dễ: Nếu ai có đức tin bằng hạt cải, khiến núi dời được. Tại sao thế? Vì không phải ta làm, chính Chúa làm.

277. Không phải tin một Chúa xa xôi mơ hồ, nhưng tin như Pherô: “Thầy là Con Thiên Chúa hằng sống”, tin như Gioan: “Thiên Chúa là Tình Yêu.”

278. Hãy có một đức tin sắt đá, con sẽ làm được tất cả, vì mỗi lần Chúa làm phép lạ, Chúa hỏi có tin không. “Đức tin con làm cho con được lành.”

279. Các Tông Đồ đã khiêm tốn thuật lại trong Phúc Âm đức tin yếu hèn của họ, để chúng ta mạnh tin hơn.

280. Con đừng bao giờ mãn nguyện với một đức tin lý thuyết và hình thức, nhưng phải sống một đức tin chân thực, thiết ái và trung thành.

281. Có gì hạnh phúc bằng tin tưởng mình đang ở trong Hội Thánh, ở đó những khắc khoải của tinh thần được giải quyết và quả tim đầy tràn hy vọng.

282. Thành thực cầu xin như các Tông Đồ: “Xin Thày thêm sức mạnh cho đức tin chúng con.”

283. Tin là chấp nhận Chúa Giêsu vô điều kiện và quyết tâm sống chết với Ngài.

284. Chúa toàn năng và hằng hữu, nếu con tin Chúa, con sẽ làm những việc lạ lùng như Chúa Giêsu đã làm, và còn làm những việc vĩ đại hơn nữa. Ngài đã hứa!

285. Con đừng giả vờ để thoát khó nguy. Con nhớ gương Êlêazarô: “Vì ở tuổi chúng tôi không nên giả vờ, kéo nhiều thanh niên tưởng rằng Êlêazarô đã 90 tuổi đầu mà còn theo lối sống của dân ngoại. Rồi sự giả vờ của tôi để sống thêm một ít lâu nữa, tôi cũng làm cho chính họ lầm lạc, và vì thế, tôi sẽ chuốc lấy nhơ nhớp và ô danh cho tuổi già của tôi...”

286. Không ai bắt con chối Chúa, nhưng có thể bắt con đi ngược lại với đường lối của Chúa, “để giữ đức tin”. Thực là mâu thuẫn: Đức tin của con sẽ chết vì con sợ chết, sợ đau, sợ cực.

287. Con phải can đảm để sống đức tin hàng ngày, bằng các thánh tử đạo can đảm để giữ đức tin.

288. Đối với người Kytô hữu, tin trước hết là chấp nhận được cứu rỗi, được tha thứ, được yêu thương vô cùng; Chúa không phải là Đấng bắt con phải kính mến, nói đúng hơn, Chúa là Đấng mà con phải để cho Ngài yêu thương con vô hạn.

289. Chúa của người công giáo cao cả, không phải vì Ngài “toàn năng”, nhưng vì Ngài “toàn ái”. Ngài siêu việt vì Ngài là “Tình yêu tuyệt đối”.

290. Sự cứu rỗi của nhân loại không phải là một “tổ chức”, mà là một “màu nhiệm”, màu nhiệm Chúa Giêsu chịu chết sống lại.

Tông Đồ

Tông đồ là người diễn lại cuộc đời Chúa Giêsu.

291. Làm tông đồ là “làm như các thánh Tông Đồ”. Nếu không nghiền ngẫm và thuộc lòng Tông Đồ Công Vụ, thì con không làm tông đồ đắc lực được.

292. Giáo dân thời sơ khai diễn tả cách nôm na: Tông đồ là người có Chúa Kitô trong lòng, Chúa Kitô trên mặt, Chúa Kitô trong miệng, Chúa Kitô trên tay, Chúa Kitô trong óc, Chúa Kitô trên vai... Tóm tắt, là một người đầy tràn Chúa Kitô và cho kẻ khác Chúa Kitô.

293. Tông đồ là thánh hóa môi trường bằng môi trường, lao động là tông đồ của lao động, học sinh là tông đồ của học sinh, bộ đội là tông đồ của bộ đội...

294. “Ai bền đỗ đến cùng sẽ được cứu rỗi.” Một tông đồ sa đọa làm hỏa ngục vui mừng hơn cả một đoàn lũ. Hãy cầu nguyện và nâng đỡ nhau.

295. Làm việc thiện chưa phải là tông đồ, làm vì xem đó là sứ mạng Chúa Kitô mới là tông đồ.

296. Thời đại mới, nhu cầu mới, phương pháp mới. “Thầy ở với các con mọi ngày cho đến tận thế”, và Ngài ban cho Hội Thánh lễ Hiện Xuống mới.

297. Hăng say hết mình, nhưng biết chia sẻ với mọi người, biết cộng tác với kẻ thua mình. Đừng làm đại lý tất cả, hầu như từ lúc con khởi sự hoạt động mới có trời đất muôn vật.

298. Những điều con ước ao mà không thực hiện được, lắm lúc đẹp lòng Chúa và công nghiệp hơn tất cả kết quả mà con đặc chí.

299. Đừng thấy khó mà nản lòng. Hãy tự hỏi mình: “Việc của Chúa hay việc của tôi? Chúa làm hay tôi làm?”

300. Trước khi phàn nàn người nọ người kia, hãy tự hỏi mình: “Muối của tôi còn mặn không? Đèn của tôi còn sáng không?”

301. Cần chọn lọc nhưng đừng chỉ trích, bất tín nhiệm, khinh rẻ. Những tông đồ Chúa Giêsu chọn để xây dựng cả Hội Thánh cũng đầy khuyết điểm. Ngài chỉ cần họ đơn sơ, chân thành theo Ngài.

302. Cái “tôi” của con càng bành trướng thì việc tông đồ càng thất bại, cái “tôi” của con càng tan biến, việc tông đồ càng kết quả.

303. Sẵn sàng hy sinh những tiện nghi con thấy không hợp cho một tông đồ đích thực. Đừng tạo nên những sự cần thiết không cần.

304. Đừng nói nhiều, làm ít, hoạt động dài, cầu nguyện vắn, nhận rộng rãi, cho hẹp hòi, khoan dung cho mình, khắt khe với người.

305. Ánh sáng tông đồ của con phải chuyển sang những lớp tông đồ khác, cho đến lúc thế gian từ u tối tràn ngập hào quang. Làm tông đồ cho tông đồ.

306. Việc Chúa, không ai được giữ độc quyền đại lý. Các tông đồ thưa Chúa: “Có người không theo chúng con mà lấy danh Thầy trừ quỷ.” Chúa bảo: “Ai không chống Ta thì thuận với Ta.”

307. Con ngạc nhiên hay bực tức vì các tông đồ khác không theo khuôn khổ như con. Phải hiệp nhất mà đa diện, thánh Phaolô đã nói: “Ai diễn giải cũng được, miễn là Chúa Kitô được rao giảng.”

308. Các Thánh không ai giống ai, tinh tú trên trời, không có cái nào giống cái nào. Nhưng các thánh đều giống nhau một điểm: các ngài diễn tả lại cuộc đời Chúa Giêsu.

309. Trong việc tông đồ, huấn luyện và lựa chọn chiến sĩ tâm huyết tối quan trọng. Một lãnh tụ lỗi lạc đã nói: “Nếu có ba trăm chiến sĩ, tôi sẽ cai trị đến chết.” Chúa Giêsu chọn 12 người để tồn tại đến tận thế.

310. Không cần địa vị nào mới làm tông đồ được. Đừng thắc mắc địa vị con hay địa vị người khác; làm vì Chúa hay vì địa vị? “Việc ngồi bên tả hay bên hữu là việc Đức Chúa Cha.”

311. Nay địa vị này, mai địa vị kia, người tông đồ không cảm thấy mất mát gì cả, chỉ biết một tiếng gọi: “Đến để phục vụ, không để được hầu hạ.” Ở đâu cũng nên thánh.

312. Con buồn vì mất địa vị, vì không được “đặt đúng chỗ”, con đi buồn sao mà buồn vì lỗ lã?

313. Lành nhận một trách nhiệm tông đồ là sẵn sàng chấp nhận chịu “tử đạo” bởi mọi người, ở mọi nơi, bằng mọi cách, với tất cả yêu thương và bền chí như Phêrô và Gioan: Họ từ hội đường ra về vui vẻ vì đã được xứng đáng chịu sỉ nhục vì danh Chúa.

314. Kẻ thù hiểm nhất của công việc tông đồ là kẻ “nội thù”, Giuđa nộp Chúa.

315. Kẻ thù khốc hại nhất của đời tông đồ con không phải là kẻ ngoại thù, đối lập con, nhưng là kẻ nội thù: chính bản thân con có thể thành tên gián điệp làm việc cho cả hai bên: Thiên Chúa và ma quỷ.

316. Tâm hồn tông đồ kính trọng thượng cấp, kể cả khi trình bày ngược lại chỉ thị, và không bao giờ vô lễ trước mặt kẻ khác. Không thể tha thứ thái độ bất tuân, hai lòng.

317. Giọng tự mãn khiến mọi người lánh xa, không ai tin con làm tất cả thay Chúa Thánh Thần.

318. Vẫy vùng ngược xuôi, nhưng không có đức Ái cũng vô ích, khác nào mua đèn ngũ sắc giăng cùng khắp làng xóm, nhưng không có máy điện. Đêm đến tối om, cả làng mới vỡ lẽ: đèn của con để trang điểm chứ soi sáng không được.

319. Bị nhục mạ, bắt bớ, đuổi từ thành này sang thành khác, là dấu Chúa

thương con, Chúa chọn con làm tông đồ thật. “Tôi tớ không hơn chủ, môn đệ không hơn Thầy, họ đã xử với Thầy thế nào, cũng sẽ đối với các con như vậy. Hãy vui mừng hoan hỉ... vì nếu chúng con theo thế gian, thì thế gian không ghét chúng con.”

320. Việc tông đồ nhằm đưa người ta vào Hội Thánh, không phải để lập những Hội Thánh riêng của nhóm này nhóm nọ, dòng này, dòng kia. Chưa rồi đạo, nhưng rồi việc đạo lắm.

321. “Tông đồ bằng đau khổ”, không giảng giải, không hoạt động, nhưng thình lạng tế lễ cứu bao linh hồn. Chúa Giêsu hấp hối trên thánh giá, Đức Mẹ hấp hối trong tâm hồn dưới chân Thánh Giá.

322. “Tông đồ bằng hy sinh và thình lạng” như hạt lúa chôn vùi, nát thối để sinh muôn ngàn hạt khác nuôi nhân loại. “Tông đồ bằng chứng tích.” Lời quả quyết suông không đáng người ta tin tưởng mấy, dù ngọt ngào trau chuốt đến đâu. Tang vật đáng tin hơn. Hình ảnh chụp được, tiếng nói ghi âm được, càng dễ đánh động người ta hơn. Nhưng chính con người sống động bằng xương thịt, nếu cả cuộc sinh hoạt, nếu cả một lớp người, một gia đình cùng sống một lý tưởng, thì chứng tích ấy có một sức mạnh thuyết phục lớn lao biết chừng nào!

323. “Tông đồ bằng tiếp xúc”: “Phải chăng tâm hồn chúng tôi sốt mến khi nói chuyện với Người dọc đường?” Con không nghĩ rằng: mỗi cuộc tiếp xúc là một công tác tông đồ sao?

324. “Tông đồ bằng tư tưởng”: nâng đỡ một người bạn đang lung lạc, mở chân trời cho bạn thấy khả năng và ơn gọi cách sáng tỏ, đem hy vọng cho một cuộc đời sắp tan vỡ. Báo chí sẽ bớt đăng những tin uống thuốc ngủ... độc dược... nếu có những người như con.

326. “Tông đồ bằng bữa ăn”. Bữa cơm là chuyện thường tình, nhưng Chúa ăn ở nhà Madêlêna, ở nhà Simon, Giakêu, khác xa chúng ta: “Hôm nay sự cứu rỗi đã đến với nhà này!”

327. Tông đồ bằng “phụ nữ” rất đặc lực, từ bà Maria, bà Salomé theo giúp Chúa Giêsu, thánh Phaolô cũng nhắc đến nhiều phụ nữ tông đồ: “Xin gửi lời chào Tryphéna và Tryphosa, các bà đã liều công lao nhọc trong Chúa.” (Rom. 16:12).

328. Từ xưa, “thiếu nhi” đã làm tông đồ đầy dũng cảm: Tarcisio đã mang Chúa đến bao nhiêu người. Hãy ghi lời Chúa: “Đừng khinh dể trẻ con.”

329. Đâu phải đợi vài bà tranh đấu ngày nay phụ nữ mới có chỗ đứng trong Hội Thánh. Các thánh Tông Đồ đã tin dùng, sao ngày nay thoái bộ? Thánh Phaolô viết:

“Tôi xin gửi gắm với anh em: chị Phêbê của chúng tôi, nữ tá viên của Hội Thánh Kenkrê, mong anh em đón tiếp chị trong Chúa... xin gửi lời chào Trisca và Aquila, những người cộng sự của tôi trong Đức Kitô Giêsu. Họ đã liều mất đầu để cứu mang tôi.” (Rom. 16: 13).

330. Con đừng do dự về con và về người khác: chài lưới như Phêrô, thu thuế như Matthêu đều làm tông đồ được. “Hãy theo Thầy, Thầy sẽ làm cho chúng con chinh phục người ta.” Con làm không được nhưng Thầy làm được.

331. Quả tim con phải rộng đủ để chứa đựng và rung nhịp với tất cả chương trình Phúc Âm hóa của Hội Thánh.

332. Xưa ở đâu có tiêu sọ, có mỏ vàng, thiên hạ liều sống chết đến đó. Ngày nay ở đâu có dầu hỏa, có sắt, đồng, phốt phát, uranium, các nước giết nhau mà đến. Còn ở đâu “chỉ có linh hồn” người ta, không ai thêm đến!

333. Nếu con bảo “giáo dân có ơn đặc sủng của Chúa Thánh Thần” có người sẽ cho rằng con nhạo báng họ!

Nếu con bảo “giáo dân là tư tế, tiên tri, vương giả“, có người sẽ cho con là thê phản!

Có mấy giáo dân ý thức họ được Chúa gọi? Chúa cần họ? Hãnh diện và tri ân vì được làm con Chúa nhờ phép Thánh Tẩy? Làm chiến sĩ, chứng nhân cho phép

thêm sức?

334. Thời đại giáo dân. Bao lâu chưa động viên được toàn lực dân Chúa ý thức và hành động, các tầng lớp xã hội này chưa thể thấm nhuần Phúc Âm được.

335. Bí quyết công cuộc tông đồ trong thời đại ta: Tông đồ giáo dân!

336. Không có linh mục nào không xuất thân từ chủng viện, không có tông đồ giáo dân nào không xuất thân từ các khóa huấn luyện, con hãy xác tín điều đó.

337. Nếu mỗi giáo xứ, con huấn luyện được 5 chiến sĩ đích thực thôi, nhưng người đến sau con, sẽ xử dụng, hợp tác với họ, quyết sinh, quyết tử suốt ba bốn chục năm. Bao nhiêu tiềm lực chúng ta quên khám phá, khai thác trong nước Chúa.

338. Đừng ham đại chúng, đừng vụ số đông, hãy xác tín vấn đề cán bộ; quần chúng lộn xộn rời rạc, chỉ cần một cán bộ đủ khuấy động, đủ khơi dậy cả quần chúng; cán bộ là hồn, là bộ óc, là xương sống của quần chúng.

339. Hãy nghiên cứu các tu hội đời: thời đại mới, giải pháp mới, đó là ân đặc sủng của thời đại ta, sẽ làm thăng tiến đời sống thiêng liêng của bao giáo dân. các Đức Giáo Hoàng đã nhận thấy dấu hiệu của thời đại trước chúng ta những mấy chục năm.

340. Đường lối của tông đồ thời đại ta:

- Ở giữa trần gian,
- Không do trần gian,
- Nhưng cho trần gian,
- Với phương tiện của trần gian.

341. Là chi thể của nhiệm thể, chúng ta là óc để suy tư, là mắt để nhìn thực tại trần thế, là tai để nghe tiếng rên rỉ, đòi hỏi, là vai để gánh vác, là tay để cứu vớt, là chân để đi đến với người khổ đau, là quả tim để khắc khoải yêu thương, là

miệng để nói những lời bác ái ủi an. Nhờ tông đồ mà Hội Thánh hiện diện giữa thế giới ngày nay.

342. Người ta không để ý đến sự hiện diện khiêm tốn và hoạt động thầm lặng của tông đồ. Nhưng sự vắng mặt của tông đồ làm cho người ta thấy ngay môi trường trống rỗng và chết lạnh. Không ai chú ý và quý trọng muối, ánh sáng, khí trời, nhưng thiếu chúng là vũ trụ chết ngay. Không ai để ý quả đất đang hoạt động, xoay vần, nhưng nếu nó đứng lại chúng ta cũng tiêu diệt.

Thánh Lễ

Phải có đời đời để dọn mình,

Phải có đời đời để tạ ơn vì dâng một Thánh Lễ.

343. Thánh lễ làm nên Kitô hữu, Kitô hữu làm nên Thánh Lễ. Thánh Lễ làm nên Hội Thánh, Hội Thánh làm nên Thánh Thể.

344. Người ngoài lấy làm lạ: “Ngày nào ông linh mục cũng làm một chuyện sao người công giáo kéo nhau đi mãi?” Họ nói có phần đúng; ở đâu, ai làm, cũng vẫn một lễ hy sinh trên núi Calvariô tiếp tục, nhưng có một sức lạ lôi cuốn họ, không phải linh mục mà chính Chúa Giêsu tế lễ.

345. Có người chủ trương khi nào sốt sắng mới dự lễ, như vậy mới chân thành với Chúa. Không, đó là dự lễ vì ưa thích, vì sảng khoái của con.

346. Biết giá trị của Thánh Lễ, dù xa, dù khó con cũng tham dự; càng hy sinh, càng thấy con mến Chúa.

347. Xưa nay ai thấy những người dự lễ nghèo cực hơn kẻ khác vì mất giờ không?

348. Cùng dự Thánh Lễ, nhưng tâm tình khác xa nhau: Con hãy phân tích những hạng người quanh chân thánh giá.

349. Con muốn hỏi: “Cách gì đẹp lòng Chúa hơn cả?” Hãy tham dự thánh lễ, vì không kinh, không tổ chức, nghi thức nào bằng lời nguyện và hy lễ Chúa Giêsu trên thánh giá.

350. Người thánh là người tiếp tục Thánh Lễ suốt ngày.

351. Tán dóc mấy giờ cũng được, ăn nhậu càng lâu càng khoái, cờ bạc thâu đêm không chán, tại sao vội vã lúc dự lễ?

352. “Nhà tạm tốt đẹp nhất, hào quang sáng chói nhất, chân đèn rực rỡ nhất, thánh đường uy nghi nhất, là LINH MỤC.

Đặt một linh mục nguội lạnh ở vương cung thánh đường, không ai thêm gặp. Đặt một linh mục thánh thiện trong một nguyện đường nghèo nàn, hẻo lánh, ai cũng tìm đến.” (Cha Chevrier)

353. Gia đình thánh thiện là gia đình hâm mộ Thánh Lễ.

354. “Phải có đời đời để dọn mình, phải có đời đời để tạ ơn, vì dâng một Thánh Lễ” (Thánh Vianney)

355. Linh Mục cùng tế lễ với Chúa Giêsu, cùng trao mình với Chúa Giêsu, làm của ăn cho mọi người, bất cứ lúc nào, trao tất cả!

356. Cả cuộc đời Chúa Giêsu, hướng về núi Calvariô, cả cuộc đời con hướng về Thánh Lễ.

357. Mỗi lần dâng Thánh Lễ là mỗi lần giang tay đóng đinh con lại trên Thánh Giá, và uống cạn chén đắng với Chúa. Đây không có chỗ cho khán giả.

358. Tôi thích danh từ nôm na: “Làm Lễ”, tất cả hiệp nhất trong Chúa Kitô “LàmLễ” liên lí.

359. Con muốn vinh danh Chúa? Dự Thánh Lễ.

Con muốn cảm tạ Chúa? - Dự Thánh Lễ.

Con muốn cầu xin Chúa? - Dự Thánh Lễ.

Con muốn yêu mến Chúa? - Dự Thánh Lễ.

Con muốn cứu nhân loại? - Dự Thánh Lễ.

Chúa Giêsu đã làm như vậy.

360. Đèn không sáng nếu hết dầu, xe không chạy nếu cạn xăng, hồn tông đồ sẽ suy kiệt nếu không đến với Thánh Thể: “Ai không ăn thịt Ta và uống máu Ta, chẳng được sống đời đời.”

361. Mặt trời sáng và tung tỏa ánh sáng. Thánh Thể là sự sống và nguồn phát xuất sự sống Thần Linh, sự sống hòa hợp giữa các dân tộc: “Thịt ta làm cho thế gian được sống.”

362. Thánh Thể làm cho ta hiệp nhất trong Nhiệm Thể. Dâng lễ, dự lễ mà không yêu thương là mâu thuẫn, quái gở.

363. Con thiếu tất cả, con mất tất cả, nhưng con còn Thánh Thể là còn tất cả, vì con có Chúa Thiên Đàng dưới đất.

364. Dù cô đơn nơi đèo heo hút gió, dù tăm tối trong ngục tù, con hãy hướng về các bàn thờ trên thế giới, nơi Chúa Giêsu đang tế lễ; con dâng lễ và rước lễ thiêng liêng. An ủi và can đảm sẽ tràn ngập lòng con.

365. Được dâng Thánh Lễ, được rước Thánh Thể, là một đề tài bất tận để suy ngẫm, sao con kêu ngụy lạnh?

366. Người công giáo “Chúa Nhặt” không đủ sức để cải tạo thế giới vật chất ngày nay. Sống Thánh Lễ là bí quyết để đem Chúa cho thế giới và đưa thế giới đến với Chúa.

367. Chúa Giêsu đã làm cách mạng trên thánh giá. Cuộc cách mạng của con phải bắt nguồn từ bàn thánh, tiếp tục cuộc cách mạng của Chúa, con sẽ làm nên một nhân loại mới.

368. Giọt nước hòa vào rượu thế nào, đời con tan biến trong Chúa Kitô như vậy.

369. Cả cuộc sống con phải loan truyền việc Chúa chịu chết và tuyên xưng việc Chúa sống lại.

370. Chúa Giêsu là đầu; Ngài chỉ tế lễ với Nhiệm Thể là Hội Thánh của Ngài: “Cùng với Đức Giáo Hoàng... và Đức Giám Mục...” Không có sự thông hiệp ấy, dâng lễ không ý nghĩa, nghịch lương tâm.

371. Thánh Lễ cho con nhìn thấy và sống với Hội Thánh: Con nghe lời Chúa Cứu Thế, các tiên tri và tông đồ, con hiệp với Đức Thánh Cha, Đức Giám Mục,

hàng Giáo Phẩm, và giáo sĩ, tu sĩ, toàn thể dân Chúa, các thánh, các linh hồn, quanh Đức Mẹ Maria, nhờ Chúa Giêsu, dâng mọi chúc tụng và vinh quang lên Chúa Ba Ngôi. Đợi ngày hồng phúc Chúa trở lại. Hạnh phúc, tin tưởng biết chừng nào?

372. Đời con là một Thánh Lễ: lúc sám hối đọc kinh “thú tội”, khi tha thiết đọc kinh “Lạy Cha”, lúc hân hoan hát kinh “Vinh Danh”, hồi vui mừng hát “Alleluia”.

“Nhưng con không ngừng “Dâng lên Chúa”

“Anh chị em hãy cầu nguyện”,

“Tin kính một Thiên Chúa là Cha”,

“Hiệp nhất cùng nhau nhờ Chúa Thánh Thần”,

“Thông hiệp cùng Hội Thánh Chúa lan rộng khắp hoàn cầu”.

373. Muốn tin, phải nuôi mình bằng Thánh Thể, vì Thánh Thể chứa đựng “màu nhiệm Đức Tin”, và ban sức mạnh đức tin cho con.

374. Chúng sinh được chăm sóc để lớn lên như hạt lúa chín vàng, để sẵn sàng chịu nghiền tán hầu mỗi mảnh vụn đều được truyền phép nên mình Thánh Chúa rồi làm của ăn nuôi dân Chúa.

375. Ngày nào cũng lễ trọng, ngày nào cũng lễ hát, mỗi lễ mỗi trọng hơn, sốt mến hơn, cho đến lễ cuối cùng.

376. Mỗi khi trao Chúa Giêsu Thánh Thể cho giáo dân, con hãy ý thức trao cả đời con, thời giờ của con, sức khỏe, tài năng, tiền của, nghĩa là máu thịt con cùng với Mình Máu Thánh Chúa làm của nuôi mọi người và mỗi người không phân biệt ai.

377. Hằng ngày cùng với Chúa Giêsu, con dâng hiến mình, sẵn sàng từng giây phút, để “bị nộp” vì anh em con, để “đổ máu ra cho nhiều người được tha tội”.

378. Lúc đọc, hay nghe đọc lời Truyền phép, mỗi ngày, với tất cả tâm hồn

con làm lại:

- Một giao ước mới,
- Một giao ước vĩnh cửu,
- Giữa Chúa Giêsu với con
- Bằng máu con hòa trong Máu Chúa.

379. Thánh Thể mặc khải cho trí hiểu biết Mầu Nhiệm nước trời sẽ đến sau này và sát nhập dân Chúa vào Mầu Nhiệm nước trời. Đức Tin không thể tồn tại nơi người Công Giáo sống ngoài Thánh Thể.

380. Đời con chỉ có một mộng ước; nó thành trọng tâm thu hút và điều khiển tất cả tâm trí và hành động của con: Thánh lễ như Chúa Giêsu suốt đời “rất mong ăn lễ Vượt Qua”.

381. Trắng, vàng, xanh, đỏ, tím, đen; sắc phục tuy thay đổi nhưng Thánh Lễ vẫn là một. Con sống qua nhiều biến cố: hân hoan, hy vọng, tử đạo, tang sầu, nhưng bất cứ đâu, bất cứ lúc nào, con cũng hiến dâng “nhờ Người, với Người và trong Người”.

382. Thường ngày với bộ tu phục, hình ảnh thiên thần bác ái nơi con, nói lên sự hiện diện của Chúa. Nhưng khi con đi qua, cũng như bao người khác, với bộ áo như mọi người, không đồng phục, không huy hiệu làm sao con rao giảng, con làm chứng Chúa? Con đừng lo lắng, dù có cải trang cách mấy, người ta sẽ nhận ra con là môn đệ Chúa, nếu con yêu thương anh em.

Ngược lại, nếu con không yêu thương thực sự, nếu con có hậu ý đen tối, dù có khoác mấy lớp tu phục, dù có phân phô khéo léo, họ vẫn hoài nghi.

383. Chúa nói: “Đâu có hai hay ba người hiệp nhau vì danh Ta, có Ta ở giữa họ”, “Thầy ở với các con mọi ngày đến tận thế”, “Các con hãy làm việc này mà nhớ đến Ta.”

Tránh hai cực đoan, lo không có nơi Chúa ở, công kích việc xây nhà Chúa. Con hãy sung sướng: Chúa không đặt điều kiện vật chất nào cả, chỉ có đầu óc

loài người chật hẹp.

384. Lúc người ta không còn kính trọng giáo sĩ, tu sĩ, khi vì ơn gọi dâng hiến mà đời con vất vả hơn, khó khăn hơn, thiếu thốn hơn, con hãy vui mừng, vì chưa bao giờ con thấy ơn thiên triệu của con, sứ mạng của con, cao cả, tốt đẹp và trong sáng như vậy, chưa bao giờ hình ảnh Chúa nơi con sáng tỏ như vậy.

Hãy tin tưởng vì khi nào con bị treo dựng trên thánh giá với Chúa, con sẽ kéo lôi mọi sự lên theo.

385. Đừng nghĩ rằng đời dâng hiến của con không còn ý nghĩa, vì không sống cộng đoàn, không làm việc bác ái, giáo dục, từ thiện được nữa.

Trên thánh giá, Chúa đã làm gì? Trong nhà tạm Chúa đang làm gì? - Hiện diện, cầu nguyện, hy sinh. Sao lại không ý nghĩa? Chính lúc ấy Chúa cứu chuộc nhân loại.

386. Nếu con không sử dụng các phương tiện để trao Chúa cho trần gian như báo chí, học đường, phát thanh, truyền thanh, truyền hình, diễn đàn, nhà thờ khang trang, con đừng phàn nàn.

Khi Chúa cất tất cả, thì con cứ tin rằng không có gì cần thiết cả. Bất cứ đâu, con có thể noi gương Đức Mẹ, làm cho Chúa hiện diện được. Hãy nhớ Mẹ Maria!

387. Hội Thánh dạy cử hành nghi thức khấn dòng trong Thánh Lễ để con ý thức và thực sự hiến dâng đời con làm hy lễ toàn thiêu với Chúa Giêsu trên bàn thánh.

Trong mỗi Thánh Lễ, con hãy tuyên thệ lại lời khấn, với tất cả tâm hồn, với tất cả ý nghĩa của “một tân ước vĩnh cửu”.

388. Có thể tiêu diệt tất cả linh mục, nhưng đâu có hai hay ba người hiệp nhau vì danh Chúa, thì vẫn có Chúa ở giữa họ.

Vâng Phục

Nói vâng cách vui vẻ là dấu chỉ một tâm hồn thánh thiện.

389. Con khẩn vâng phục thượng cấp hay “khẩn thượng cấp vâng phục con”?

390. Người nhu nhược để ý chí lảng loạn như anh nài không cầm được voi. Người vâng lời khắc phục được ý chí như nhà xiệc điều khiển mãnh hổ.

391. Một đạo binh kỷ luật là một đạo binh hùng mạnh. Một tông đồ vâng phục là một tông đồ anh dũng.

392. Xem một tâm hồn vui vẻ và nhanh chóng vâng phục chừng nào, con đoán được tâm hồn đó thánh thiện chừng ấy.

393. Thế gian bảo con vâng phục như vậy là “điên khùng”. Chúa nói con vâng phục vì Chúa là “anh hùng”.

394. Luxife đã nổi loạn và liên lí xúi giục khởi nghĩa đó đây trong Hội Thánh. Khẩu hiệu của nó là: “Bất tuân phục”.

395. Chúa Cứu Thế đã cách mạng, muôn triệu người hưởng ứng, khẩu hiệu của Ngài: “Vâng lời đến chết”.

396. Sáng kiến, tìm hiểu, trình bày, lắng nghe, nhận chỉ thị, thi hành sáng suốt.

397. Có người phục mà không vâng, có người vâng mà không phục, có người vâng và phục vì thượng cấp “đúng điệu” với mình, có người vâng và phục vì Chúa.

398. Thượng cấp bảo con làm một việc khó, con cứ cố gắng và tin tưởng. Có việc gì khó bằng chinh phục thế giới và với hai bàn tay trắng? Các Tông Đồ đã vâng lời và đã thành công. Hãy xem phép lạ ấy đang tiếp tục mỗi ngày mà vững tin.

399. Đừng đòi buộc thượng cấp phải gương mẫu cũng như đừng đòi buộc bác sĩ phải sức khỏe, đó là thiện cảm cá nhân không phải nhân đức vâng phục.

400. Không vâng lời, dù có thực hiện những công bình vĩ đại cũng không đẹp lòng Chúa. Chúa chỉ quý lòng con, Chúa không cần công trình của con, Chúa tạo dựng cả vũ trụ không cần con.

401. Hội Thánh ở giữa xã hội trần gian cũng cần hệ thống tổ chức nhân loại, một sự bất tuân phục cũng tổn thương đến sinh hoạt chung như trong thể xác, một tế bào, một huyết quản trực trặc làm cho cơ thể đau đớn.

402. Trinh khiết là chết cho nhục dục, vâng phục là chết cho ý riêng.

403. Thi hành chỉ thị mà vùng vẫy là kiêu ngạo, không phải vâng phục.

404. Hãy biết hoài nghi chính mình con. Biết bàn hỏi với người có kinh nghiệm. Biết tin tay Chúa sắp đặt qua nhiều người, nhiều hoàn cảnh.

405. Vâng phục trong thình lạng, sự thật sẽ giải thoát con. Thình lạng 5 năm, 10 năm, cả đời con. Thình lạng trong sự chết... Chúa biết con đủ rồi, và ngày tận thế nhân loại cũng sẽ biết.

406. “Vâng lời trọng hơn của lễ” vì của lễ là hoa quả, hương trầm, súc vật, tiền bạc v.v... Khi vâng lời, con lấy chính mình con làm của lễ, giết chết ý riêng con, tự ái của con làm của lễ toàn thiêu.

Thanh Bần

Chúa là gia nghiệp chưa đủ cho con sao?

407. Cửa cái chôn vùi con, nếu con đội nó lên đầu; cửa cái làm bệ chân con nếu con đứng trên nó.

408. “Nghèo trong con ở, nghèo trong áo con mặc, nghèo trong đồ con ăn, nghèo trong đồ con dùng, nghèo trong việc con làm” (Cha Chevrier).

409. Người ít đòi hỏi là người sướng, vì thấy mình đầy đủ, người nhiều đòi hỏi là người cực, vì cứ thấy mình thiếu thốn mãi.

410. Nhìn vào con, con thấy thiếu, con cực số một. Nhìn vào anh em con, con thấy bao nhiêu người khổ cực hơn con.

411. Không có cửa mà tham vẫn chưa phải là thanh bần, có cửa mà không dính bén vẫn có thể “có lòng khó khăn” thực sự.

412. Đừng rộng rãi với của người ta, đừng keo kiệt với của riêng con, đừng phung phí với của công cộng.

413. Nghèo hèn, nghèo khó, nghèo khổ, nghèo cực. Nếu có tinh thần thanh bần, hãy chấp nhận những hậu quả của nghèo nàn giữa xã hội.

414. Dùng của cải cách quảng đại, trọng của cải cách tế nhị, xa của cải cách anh hùng.

Vì không phải của con, chính là của Chúa trao cho con sử dụng, của người nghèo.

415. Thinh lặng nhường nơi chỗ tiện nghi hơn, công việc lợi lộc hơn cho kẻ khác, đó là dấu thanh bần chân thành.

416. Con là quản lý của Chúa; Ngài giao nhiều, con giữ nhiều, ít giữ ít, Ngài thu lại, con bằng lòng, nhưng con chịu trách nhiệm về của Ngài.

417. Thanh bần ghen ghét, thanh bần chỉ trích, thanh bần uất hận, không phải là thanh bần Phúc Âm.

418. Thế gian không thấy con vâng phục, thế gian không biết con trinh khiết, nhưng thế gian dễ nhận ra con là chứng nhân thanh bần.

419. “Xin Chúa cho con được khó nghèo như Chúa”, thường con hay cầu nguyện ngược lại!

420. “Hội thánh của người nghèo”, không phải để làm cho dân chúng nghèo mãi, nhưng với nỗ lực thăng tiến cuộc đời của dân chúng về mọi phương diện.

421. Có như không có, bán như không bán, mua như không mua, như không có gì cả, mà làm chủ tất cả, không đòi hỏi gì cả, sẵn sàng cho tất cả. Đó là tinh thần thanh bần.

422. Khó nghèo không phải là không có của: đó là khốn khổ, thiếu thốn. Khó nghèo trước tiên là là tập trung của cho đúng. Một cốc cà-phê, một cốc bia! Nhưng cũng là một cốc mồ hôi, một cốc nước mắt, một cốc máu đổi lấy nó. Một khối thuốc, nhưng cũng là một hơi thở hỗn hển của người lao động vô danh.

423. Sự thanh bần thứ nhất là gì? - Là làm việc! Đây là niềm an ủi của con khi hiểu ý nghĩa của nhọc mệt lao tác hàng ngày. Hạnh phúc của con được Chúa nói trong Phúc Âm: “Phúc cho tôi tớ đó, chủ đến mà gặp nó đang làm như thế.” (Lc 12:43).

424. Lúc 15 tuổi, thiếu nữ Clara đến tu viện, Thánh Phanxicô hỏi chị: “Con đến tìm gì ở đây?” - “Con tìm Thiên Chúa”, Clara đáp. Câu trả lời gọn ghẽ và rõ rệt. Đó là tất cả kho tàng của chị. Clara đã nên thánh. Mấy ai biết chọn như chị?

Trong Trắng

Khoác lên lòng trong trắng chiếc áo giáp cầu nguyện và hy sinh.

425. “Phúc cho ai trong trắng vì sẽ được thấy mặt Thiên Chúa.” Không phải chỉ có tu sĩ, mà cả người đời cũng phải trong trắng theo đẳng bậc mình. Sống trong trắng không phải bị ràng buộc, nhưng cần được tự do hơn.

426. Có nhiều thiên thần trong trắng mà lại là ma quỷ của ghen ghét. Vô phúc cho cộng đoàn nào gặp loại thiên thần ấy.

427. Chúa chỉ ban sự trong trắng cho linh hồn khiêm nhường. Con hãy cầu xin hàng ngày với tâm hồn đơn sơ chân thành, thực sự nhìn nhận sự yếu đuối của con.

428. Người kiêu ngạo trước sau cũng sa ngã nặng. Họ cậy vào sức riêng mình, không dựa vào Chúa.

429. Báo chí hô hào bảo vệ, tranh đấu cho nhân quyền, dân quyền, nhưng đồng thời tất cả truyền thống xã hội trên thế giới đều kể con người như loài vật, khêu gợi thú tính, đầu độc bằng những món ăn dơ bẩn hơn súc vật. Những người tranh đấu ở đâu? Các hội bảo vệ này nọ ở đâu? Họ đầu tư vào sách báo ấy, họ là độc giả chuyên cần!

430. Ma quỷ có thể đuổi được, thế gian có thể tránh xa được. Xác thịt con mang theo mãi đến chết.

431. Muốn trong trắng, con phải hy sinh; cành huệ trắng tinh, cành mai thơm tho, cành đào xinh đẹp, vì nó đâm rễ sâu vào lòng đất, vì nó cầm cự với

mưa bão, vì nó chịu những bàn tay cắt tỉa.

432. Không có đức bác ái, sự trong trắng không có ý nghĩa. Tại sao con giữ mình trong trắng? Vì con ích kỷ, không chịu được ai? Vì không ai yêu con nổi? Hay vì con muốn giữ lòng con để yêu Chúa và yêu tha nhân trọn vẹn hơn? - Chỉ lý do cuối cùng này mới chính đáng.

433. Bao nhiêu tâm hồn giáo dân trong trắng gương mẫu giữa trần gian. Tâm hồn tận hiến của con phải cảm phục, phấn khởi và vươn cao hơn nữa.

434. Nhiều thanh niên cười ngạo nghề mĩ mai, cho là chuyện hoang đường của thời thượng cổ, nếu ai đề cập đến vấn đề sống trong trắng. Nhưng đến phiên họ, họ chọn người bạn trong trắng, họ đánh ghen, họ tự vẫn khi gặp người bạn đòi trụ.

435. Cha đã gặp nhiều người, thuộc nhiều giới, ở nhiều nước khác nhau, sống độc thân hạnh phúc giữa đời. Bí quyết của họ: “Sống cầu nguyện.”

436. Tu sĩ viện nhiều lý do để bầu chữa cho sự ra đi của mình, nhưng phần lớn bị bó buộc vì khởi sự bằng thể kết tình cảm và chấm dứt cầu nguyện từ lâu!

437. Mađalêna đã chỗi dậy và nên thánh, chứng nào con mới quyết định?

438. Con đừng bảo: “Nước không dập tắt được lửa!” - Chỉ vì nước ít lửa nhiều thôi.

439. Xác thật là đặc công nằm sẵn trong con, sách báo, phim ảnh, bè bạn xấu là những khí giới ngày càng tối tân hơn. Nếu con không hiện đại hóa khí giới của con: cầu nguyện, bí tích, hy sinh..., nếu con không tỉnh thức canh phòng, nếu con không dẹp ngay mọi mầm mống nổi loạn, nếu con nuôi dưỡng đặc công, nếu bỏ các đồng minh là các thánh, là bạn tốt, con sẽ bị tấn công vũ bão và thảm bại.

440. Ăn uống nhạt nhẽt vô độ là mở cửa cho quỷ dâm dục.

441. Bác sĩ làm sao trị lành được, khi bệnh nhân cương quyết nói mình không có bệnh, không chịu cho khám, không uống thuốc.

442. Không trong trắng, việc tông đồ không bảo đảm: “Kho tàng con ở đâu, lòng con ở đó.”

443. Đừng nói: “Tôi thương họ, vì họ thương tôi quá!” Con phải thương con trước, “lấy gì đổi được linh hồn con?”

444. Không làm hòa với tính dâm ô, cũng như không làm hòa với bệnh tật được vì là vấn đề sống chết.

445. Quả tim của con không phải bằng đá. Quả tim của con quý báu vì nó bằng thịt, vì nó biết yêu thương. Hãy can đảm cầm thánh giá cả hai tay và cầm vào đó.

446. Nói những chuyện dâm ô, dù để giải buồn cũng không có lợi; đừng nói bao giờ, kinh nghiệm cho thấy, những người hay nói, sẽ làm: đây là tâm lý chiến.

447. Không nhận đối thoại với quỷ dâm ô, dĩ nhiên vi thượng sách, cũng như không đứng xem thử bom nguyên tử.

448. Các thánh cũng yếu đuối như con, có vị yếu đuối hơn con nữa, có thể mới có công nghiệp, mới làm thánh. Họ chỉ khác con là họ quyết tâm.

449. Xác thịt luôn luôn mỏng dòn, dù mặc áo gì, dưới lớp áo vẫn là xác thịt.

450. Giá trị của thân xác con:

- Mua chuộc bằng Máu Thánh Chúa,
- Làm đền thờ Chúa Ba Ngôi,
- Sẽ vinh hiển muôn đời.

451. Ban thông tin của quỷ dâm ô hấp dẫn lắm, luật sư của xác thịt biện hộ ráo riết lắm. Đừng đối thoại với nó, hãy biết sau chốc lát hưởng lạc, con sẽ cảm thấy chán ngấy, cắn rút và cô đơn: Con đổi thiên đàng lấy hỏa ngục sao?

452. Thần ô uế chỉ sợ ăn chay và cầu nguyện. Con đã làm chưa?

453. Khốn nạn nhất là khi không chấp nhận lời khuyên bảo của kẻ khác, mà con tự cấp cho mình “giấy hạnh kiểm trắng hạng A”.

454. Đừng bao giờ khinh anh em con, nếu đứng vững đến hôm nay là ơn

Chúa, xem chừng kéo ngày mai con ngã nặng hơn!

455. Xem thường không giữ ngũ quan là mở cửa cho địch vào thành. David thắng Goliath khổng lồ nhưng không thắng được mắt mình.

456. Một khi đã chỗi dậy, hãy cầm khí giới và quyết liệt tác chiến, ban chiêu hồi của quý dâm ô khéo lắm!

457. Bại một trận không phải là thua cả cuộc chiến. Chúa muốn dùng mọi sự để làm nên sự lành, kể cả tội lỗi.

458. Tôi không muốn biết, muốn nhớ quá khứ của anh em tôi. Tôi chỉ muốn biết hiện tại của anh em để thương nhau, để nâng đỡ nhau, và tương lai để tin nhau, để khuyến khích nhau.

459. Càng sống trong trắng, chí khí càng vững, vì đã được rèn luyện qua nhiều trận anh dũng.

460. Tôi hoàn toàn tin tưởng ở Chúa Giêsu, khi thấy Ngài tha thứ và bênh vực kẻ tội lỗi: “Ai sạch tội hãy ném đá bà ngoại tình này... Thầy cũng không lên án con, hãy ra về...” - “Madalêna được tha nhiều vì đã yêu nhiều.”

461. Người ta không hiểu được sự trinh khiết.

- Có người cho là đại,
- Có người cho là khờ,
- Có người cho là uổng.

Dưới mắt Thiên Chúa là một kỳ công. Đời trinh khiết chỉ có thể thực hiện nhờ Thiên Chúa và chỉ có Thiên Chúa mới giải thích được sự trinh khiết.

Gia Đình

Gia đình, Tế bào của Hội Thánh.

462. Hạnh phúc của một người không căn cứ ở của cải, chức vụ, nhưng ở tình yêu mà người ấy tập yêu suốt đời.

463. Chuẩn bị làm linh mục có chủng viện, chuẩn bị làm tu sĩ có đệ tử viện, tập viện, chuẩn bị làm giáo sư có trường sư phạm, chuẩn bị làm cha mẹ có gì? – Không có gì cả! Thật là một thiếu sót lớn lao trên thế giới. Lúc này tạm có lớp dự bị hôn nhân nhưng chưa đi đến đâu. Bao nhiêu người sẽ là nạn nhân do cuộc phiêu lưu của các con.

464. Phần thứ nhất của tiệc cưới Cana là yêu thương và hưởng thụ, nhưng giữa tiệc cưới chỉ còn nước! Đòi tân hôn mới ý thức rằng: phương tiện mình hạn hẹp, tình yêu mình lạnh nhạt! Phần thứ hai của tiệc cưới Cana là khám phá ra kho tàng đạo đức chưa được sử dụng, rượu sau ngon hơn rượu trước: một tình yêu chân thực, một quả tim biết thắng mình, quên mình, trung thành và hiến dâng không đòi lui.

465. Khi con còn trẻ, con đi nơi con muốn, nhưng khi trưởng thành, người khác sẽ cầm tay con, nhiều người khác, nhiều bàn tay nhỏ sẽ níu lấy và lôi kéo con đến nơi con không muốn, nơi mà không bao giờ con dám đến, nơi mà không bao giờ con tin rằng con có sức đến... nhưng tình yêu có thể bắt buộc con làm tất cả!

466. Đôi bạn đối với nhau, cũng như đối với con cái, sống tất cả tình yêu của Chúa Giêsu đối với mọi người.

Đôi bạn do đó tham dự và sống lại màu nhiệm cứu chuộc.

Đôi bạn tập yêu thương cách phong phú, vô bờ bến, như Chúa Giêsu yêu họ và yêu mọi người.

467. Tình yêu hôn nhân có sức rút từ quả tim con người tất cả can đảm, tin tưởng và quảng đại.

468. Đòi hỏi biến đổi mà không yêu thương làm cho bạn mình bất mãn. Yêu thương mà không đòi hỏi biến đổi là cho bạn phương tiện.

469. Yêu thương để giúp bạn biến đổi là cho bạn phương tiện. Bắt bạn biến đổi mới yêu thương là cắt hết phương tiện.

470. Phương tiện độc nhất để biến đổi tâm hồn bạn mình là chấp nhận bạn như thuở ban đầu, vì được yêu thương là điều kiện cần thiết để biến đổi.

471. Tình yêu luôn luôn thao thức; không phải vì hoài nghi tình yêu của bạn mình, nhưng vì thấy mình có trách nhiệm tạo cho nhau những gì là mới mẻ, là cảm hứng, là biến đổi, có khi chính bạn cũng không hay biết. Chính nỗi thao thức ấy là một niềm vui.

472. Có một sự sáng suốt đáng buồn: xét mọi người theo quá khứ của họ. Có một sự sáng suốt đầy yêu thương: đoán trước người ta có thể biến đổi tốt đẹp chừng nào!

473. Tình yêu không mù quáng: Thấy yếu đuối của người yêu và cố gắng gánh vác. Thấy khả năng của người yêu và tế nhị khơi dậy.

474. Người biết yêu “xương của xương mình, thịt của thịt mình”, người không thể làm cho cái xã hội thứ nhất, nền tảng mọi xã hội khác được hạnh phúc, làm sao cả gan canh tân thế giới được?

475. Thời đại ta, Hội Thánh đã vạch ra một linh đạo về hôn nhân, cho chúng ta thấy hôn nhân là một phương tiện để con người triển nở và là một ơn gọi đến

sự thánh thiện.

476. Các con ngạc nhiên khi nghe nói đến “ơn gọi làm cha mẹ gia đình”? - Người ta lầm lạc khi dành ơn thiên triệu, bậc trọn lành cho tu sĩ thôi. Hai người thề hứa yêu nhau suốt đời trong Chúa Kytô, nhờ bí tích hôn nhân, không phải là một cách tuyên xưng đức tin, một cách khấn hứa sao?

477. Nếu giáo dân đặt nặng nhiệm vụ trần thế của mình, thì nhiệm vụ trần thế quan trọng nhất, quyết định nhất của họ là đời sống gia đình.

478. Canh tân gia đình để canh tân Hội Thánh.

479. Con hãy bỏ thói quen sai lạc, khi nói về giáo dân, thì quan niệm họ như những người độc thân, sống riêng, không có cộng đoàn, hoặc hiểu cách tiêu cực: giáo dân nghĩa là không phải tu sĩ.

Con đừng quên đa số giáo dân là những người sống trong một gia đình và phải hỏi rằng họ hiểu, họ sống bí tích hôn nhân công giáo thế nào.

480. Thực đáng buồn khi thế giới văn minh ngày nay chỉ hiểu giáo lý công giáo về hôn nhân qua “những luật cấm!”; thế giới đầu ngõ Chúa Giêsu đã đến cứu chuộc tình yêu nhân loại, đã ban một sự thăng tiến con người lạ lùng là bí tích hôn nhân! Con phải học và trình bày khía cạnh tích cực, tốt đẹp của hôn nhân công giáo.

481. Phải nỗ lực về phương diện giáo lý cũng như mục vụ để làm cho các gia đình công giáo xác tín về sức mạnh của họ. Họ sẽ khám phá ra họ không phải là thành phần thụ hưởng, chỉ biết lãnh nhận giáo lý, lãnh nhận bí tích, lãnh nhận ơn Chúa, mà họ cũng là thành phần hoạt động tông đồ.

482. Ý thức được sứ mạng, nhiều gia đình công giáo sẽ đặt dưới quyền xử dụng của Hội Thánh những mãnh lực nhân loại và siêu nhiên của tình yêu vợ chồng, của bí tích hôn nhân, với một sự hăng say lạ thường.

483. Yêu bạn mình là hành động theo thánh ý Chúa. Lúc ấy các con hiểu rằng: trong đời sống thường ngày, các con có thể thực hiện ơn thiên triệu của các

con, bằng mọi cử chỉ nhỏ nhất, để đáp lại tiếng gọi của Chúa. Đó là một khía cạnh khả dĩ cách mạng cả cuộc đời các con, đó là một mạc khải không thể quên được.

484. Tình yêu vợ chồng là hình ảnh, là dấu hiệu tình yêu của Chúa Kitô đối với Hội Thánh. Trong màu nhiệm ấy, con tìm thấy cao cả, sức mạnh và hiệp nhất.

Tình yêu vợ chồng nối dài tình yêu Thiên Chúa: phấn khởi và nâng đỡ biết chừng nào!

485. Chúa đã trao cho con một người bạn thân yêu, những đứa con xinh xắn, trong sáng để nâng đỡ nhau nên thánh. Con đã làm gì?

486. Ý thức rằng các con đồng trách nhiệm về sự trưởng thành trong tình yêu Chúa.

Ý thức rằng ơn gọi của các con là cùng nhau và nhờ nhau nên thánh:

Ý thức rằng ơn bí tích thường xuyên giúp đỡ các con.

Các con được thúc đẩy hăng say sống màu nhiệm Chết và Phục Sinh qua mọi khía cạnh của đời sống các con.

487. Phải khám phá ra rằng các con có thể và có bổn phận thánh hóa mình trong hôn nhân và nhờ hôn nhân.

488. Tất cả những thực tại của đời sống vợ chồng, cha mẹ, tất cả những trách nhiệm xã hội là bấy nhiêu cơ hội để vươn lên, để bỏ mình, để tiến lên trên đường thánh thiện chân chính.

489. Sự hiệp nhất giữa đôi bạn phải rất trọn vẹn: hiệp nhất thể xác, tình yêu, tinh thần và thiêng liêng, nhờ sự hiện diện của Chúa Kitô.

Yêu trong Chúa, đẹp lắm! Yêu thương vì Chúa, càng đẹp hơn! Gia đình lắng nghe tiếng Chúa và cùng tiến lên trong sự thân mật Chúa.

490. Những giây phút thinh lặng bên nhau, chìm đắm trong cầu nguyện, Những giây phút tự phát cầu nguyện cho nhau, cho con cái, Những giây phút

trao đổi thân mật về đời sống thiêng liêng, về việc tông đồ, Là một mạc khải, một niềm vui sâu xa và thắm thiết. Các con hãy kinh nghiệm: Chúa ở giữa các con!

491. Sinh con cái không phải đáp lại nhu cầu nối tiếp giống nòi, nhưng là ước muốn tăng trưởng nhiệm thể; giáo dục con cái là huấn luyện những kẻ thờ phượng Đức Chúa Cha cách trung thực. Khám phá và khâm phục ý định cao cả của Chúa về gia đình các con.

492. Huấn luyện những chi thể hoạt động trong nhiệm thể Chúa Kytô, làm cho con cái mình nên con Chúa. Nhiệm vụ cha mẹ đòi buộc các con phải đi tiên phong về mọi phương diện, mọi nhân đức.

493. Gia đình là tế bào của Hội Thánh, nói cách khác, là một “Hội Thánh cỡ nhỏ” (*Ecclesiuncula*) ở đó Chúa Giêsu hiện diện, sinh sống, chết, phục sinh cách màu nhiệm trong các chi thể.

Tư tưởng ấy làm sáng tỏ ý nghĩa và có sức biến đổi đời sống của gia đình công giáo.

494. Gia đình là tế bào của Hội Thánh. Chân lý này làm thấy rõ sự cao cả và sứ mạng của gia đình:

- 1) Nối tiếp Hội Thánh Chúa Giêsu đã thiết lập ở trần gian.
- 2) Hiện diện của Chúa là chủ gia đình thực sự.
- 3) Thừa tác vụ tư tế trong gia đình là vai trò của người cha.
- 4) Chứng tích sự hiện diện Hội Thánh bằng sự sống gia đình hàng ngày.
- 5) Nỗ lực vươn lên đến Chúa của gia đình, làm Hội Thánh cùng tiến lên.
- 6) Liên lạc giữa Chúa và mỗi chi thể trong gia đình.

495. Chúa Kytô đã muốn xây dựng nhiệm thể Ngài bằng những tế bào gia đình; Hội Thánh có thể thay đổi đường lối tông đồ, thay đổi các hội đoàn, nhưng Hội Thánh luôn luôn phát triển nhờ các gia đình. Đức tin được thông truyền qua các tế bào sống động và lành mạnh ấy.

496. Giáo dục con cái là “Trường vươn lên” cho cha mẹ. Trẻ con có “cái nhìn chỉ trích”, chúng là những “quan sát viên khắt khe”. Chúng bắt buộc các con xử trí đúng vai trò của các con và do đó giúp các con tiến lên.

497. Con hãy tin rằng: đời sống gia đình công giáo là một “lối tu đức” riêng biệt.

498. Nếu chúng ta chủ trương rằng phải nhờ giới lao động thánh hóa giới lao động, thì chúng ta cũng phải tin rằng: gia đình công giáo là tông đồ số một của các gia đình khác.

499. Người ngoài đánh giá hôn nhân công giáo theo mức độ thánh thiện của gia đình công giáo.

500. Kinh nghiệm dạy các con rằng: kinh tối sáng trong gia đình, nói đúng hơn, giờ cầu nguyện của gia đình, thực hiện được ước vọng “thành một cộng đoàn Kitô hữu”, “một tế bào của Hội Thánh”, như lời Chúa Giêsu: “nếu các con hiệp nhau cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha...”

501. Gia đình công giáo làm tông đồ bằng “chứng tích”. Phải chứng minh rằng các con được gọi nên thánh và các con có thể sống một đời hôn nhân đẹp lòng Chúa.

Các con chia sẻ với các gia đình khác: ân sủng, hạnh phúc, Chúa đã ban cho gia đình các con.

Nhìn vào gia đình các con, thiên hạ phải đặt câu hỏi: “Tại sao họ có thể sống hiệp nhất, yêu thương, trung thành với nhau như thế.

502. Gia đình là một “trung tâm ánh sáng”, đem ngọn lửa hồng đốt sáng nóng kẻ khác. Ngày nào mỗi gia đình là một “trung tâm ánh sáng”, thế giới này sẽ là một đại gia đình đầy ánh sáng, đầy hy vọng.

503. Gia đình công giáo làm tông đồ bằng cách “tiếp đón”. “Mở rộng nhà” các con và đồng thời “mở rộng lòng” các con. Nhà nào lại không có khách? “Tiếp đón” là cách thể tiện nhất, tự nhiên nhất, để làm chứng tích về tình yêu, về sự

hiệp nhất, về niềm vui, về cõi mở... “Nghệ thuật tiếp đón” sẽ trở nên “tông đồ tiếp đón”. Các con hãy sống và làm cho những ai đến gia đình các con đều “thèm sống như các con”.

504. Giờ “ngồi bên nhau”, “cùng nhau ngồi bên Chúa” là giờ của chân lý, là một khám phá kỳ diệu, là một liều thuốc thần tiên. Bầu khí gia đình sẽ thay đổi, nhiều vấn đề gay gắt được thông cảm giải quyết.

Trước kia hai vợ chồng “chung sống hòa bình” cách nông cạn, rời rạc. Giờ đây tất cả là một tình yêu, một niềm vui, một lo âu, một lời cầu nguyện.

505. Chúng viện thứ nhất, đệ tử viện thứ nhất, trường sư phạm thứ nhất là gia đình công giáo.

Không vị giám đốc nào tài ba, chuyên môn đến đâu có thể thay thế cha mẹ được. Nếu cơ sở bậc nhất ấy bị hỏng, tương lai Hội Thánh và xã hội nhân loại cũng rung rinh sụp đổ. Đức Gioan XXIII biên thư cho cha mẹ ngày ngài được ngũ tuần: “Thưa Thầy Mẹ, hôm nay con được 50 tuổi, Chúa thương ban cho con nhiều chức trong Hội Thánh, đi nhiều nơi, học nhiều sách, nhưng không trường nào dạy dỗ con, làm ích cho con hơn hồi con được ngồi trên chân Thầy Mẹ”.

Khiêm Nhượng

Học với Chúa Giêsu

một khoa: hiền lành và khiêm nhượng.

506. Nếu con hiểu biết hạnh phúc được làm con Chúa thì những điều sỉ nhục không thấm gì con và những lời hoan hô cũng chẳng thêm gì cho con.

507. Nếu con biết rõ mình con, con sẽ tức cười, khi nghe tung hô con, và con thấy các sự khinh rẻ con là có lý. Con lại ngạc nhiên tại sao người ta mới xử ngang độ ấy thôi.

508. Hồn tông đồ khiêm tốn và tạ ơn Chúa như Phaolô: “Tôi là kẻ rất hèn trong các tông đồ và tôi không đáng được gọi là tông đồ... Nhờ ơn Chúa mà tôi được như ngày nay.”

509. Khi con tự hạ mình, chưa hẳn con khiêm nhượng. Khi người ta hạ con, chưa hẳn con khiêm nhượng. Khi người ta hạ con, mà con vui lòng chấp nhận vì Chúa, lúc ấy con khiêm nhượng thật.

510. Con chỉ hiểu được đức khiêm nhượng khi suy nghiệm cả cuộc đời Chúa Giêsu, con Thiên Chúa hạ mình chịu mọi sự ngó ngán, dốt nát, hiểu lầm sâu độc, suốt 33 năm vì yêu chúng ta.

511. Kiêu ngạo là ăn cướp ơn Chúa, vinh danh Chúa, để làm của riêng con, công nghiệp con.

512. Đức Maria càng khiêm tốn, thì càng trong sáng, vì càng thấy rõ những sự kỳ diệu Chúa làm trong lòng Mẹ. Như ánh sáng qua một bóng đèn thủy tinh

không vướng bụi.

513. Người sống trước mặt Chúa không thể kiêu ngạo được. - Ngạo về điều gì? - Tất cả đều là của Chúa!

514. Coi chừng khiêm nhượng “giả hiệu” khi con từ chối mà kỳ thực là thoái thác bổn phận dẫn thân của con và sợ chịu sỉ nhục vì Chúa.

515. Đừng chối những khả năng của con, những thành công của con. Hãy tạ ơn Chúa vì ngài sử dụng con như họa sĩ dùng ngòi bút ba xu.

516. Chỉ người khiêm nhượng thật mới được an vui như Chúa Giêsu dạy: “Hãy học cùng ta vì ta hiền lành và khiêm nhượng thật trong lòng và các con sẽ tìm thấy bình an cho tâm hồn.”

517. Người khiêm nhượng như hạ mình sát đất không còn ngã xuống đâu nữa. Người kiêu ngạo như leo trên tháp cao, rất dễ nhào và ngã nặng khủng khiếp!

518. Cương quyết vâng lời Hội Thánh là trung thành. Quyết liệt hy sinh vì nhiệm vụ là can đảm, không phải kiêu ngạo...

519. Bao lâu con còn tôn thờ cái “tôi” của con, chẳng khác nào con cầu nguyện: “Lạy Chúa xin Chúa hãy tin con, hãy trông cậy vào con.”

520. Thử thách cay đắng nhất là chấp nhận giới hạn mình. Chịu đóng đinh vào một thánh giá nhỏ hẹp, con càng đau đớn hơn. Nếu thánh giá rộng, con còn được thoải mái hơn phần nào!

521. Trong cuộc đời Chúa Giêsu, hình như Chúa yêu thương cách riêng những kẻ khiêm nhượng, và quên hết tội lỗi của họ không bao giờ nhắc lại:

- Phêrô,

- Mađalêna,

- Simon phong cùi,

- Giakêu...

Chúa tự mời mình đến nhà họ, và đành chịu tiếng: “Bạn của quân thu thuế

và người tội lỗi”.

522. Không thể tránh căng thẳng, nhưng giảm bớt căng thẳng được. Trước hết Chúa không buộc con làm tất cả mọi sự. Thứ đến việc gì Chúa giao con làm, Chúa ban thời giờ và phương tiện. Nếu với tất cả cố gắng và thiện chí, con không thực hiện được là Chúa không muốn. Tại sao căng thẳng ngã lòng? Cứ bình an!

Cẩn Mật

Như hạt giống được chôn vùi trong lòng đất.

523. Chúa Giêsu là Ngôi Lời, nhưng để thực hiện việc tông đồ theo ý Đức Chúa Cha, trong 33 năm, Ngài thỉnh lặng 30 năm và nhất là trong giờ tử nạn, Ngài đã thỉnh lặng.

524. Cẩn mật nhiều, con sẽ hối hận ít.

525. Đừng mong rằng nói nhiều, thiên hạ sẽ thông cảm với con, càng nói càng thêm kẻ hở, thiên hạ càng hiểu ngược xuôi, xuyên tạc hơn, rồi con cứ phải đính chính lời đính chính trước.

526. Chúa làm phép lạ rồi Chúa cấm nói. Chúa vinh hiển trên núi Taborê rồi cũng cấm nói. Lý tưởng tông đồ của con, con cứ ấp ủ và hành động; Chúa Thánh Thần sẽ giúp con, thế gian sẵn sàng chê bai, chống đối vì sự bất cẩn của con.

527. Trong Thánh Kinh, gương Đức Maria cẩn mật, Bà Yuditth cẩn mật đã làm những việc anh hùng. Đừng khinh phụ nữ. Lực sĩ vô địch như ông Sam-son đã bại trận vì bất cẩn thua phụ nữ Dalila.

528. Hạt giống rơi xuống lòng đất được chôn vùi kín đáo sẽ sinh hoa kết quả, hạt giống rơi xuống xa lộ bị chim trời tha mất, xe cộ nghiền nát.

529. Mỗi khi bị kích thích muốn khoe tài, mỗi khi bị khiêu khích muốn đấu khẩu, mỗi khi bực tức muốn cho nổ tung. Thỉnh lặng, thỉnh lặng; dù khôn mảy con sẽ “phát thanh đặc biệt” và lời lẽ cũng sẽ chua cay sắc bén “đặc biệt” hơn con ngờ.

530. Bao nhiêu tác phẩm, bao nhiêu diễn văn, bao nhiêu chương trình, kế hoạch quan trọng của con, được thành công rực rỡ đều phát xuất từ tế bào âm thầm của óc não con, tức những nhịp đều của quả tim con khiến máu tuần hoàn nuôi sống các bắp thịt con hoạt động. Nội tâm thâm trầm là căn bản: hy sinh, nhẫn nại, suy tư, yêu mến.

531. Căn mật đâu phải là màu nhiệm, chỉ là sự tế nhị tự nhiên. Chẳng hạn con đâu muốn ai đem cuộc đời cá nhân của con ra phơi bày bàn tán công khai.

Khi con căn dặn thiên hạ giữ bí mật con vừa tiết lộ thì con đã “bật mí” tất cả rồi, điều đó chứng minh là chắc chắn con cũng không giữ nổi.

Vui Tươi

Trao tặng cho nhau niềm vui.

532. Thánh thiện đâu phải là nhăn nhó, cực khổ, đau thương! Thánh thiện là tươi vui liên lỉ vì được Chúa, “được đất trên trời là của mình vậy”.

533. Đừng buồn phiền, hãy có cái nhìn siêu nhiên và con sẽ thấy mọi sự dưới khía cạnh mới.

534. Tại sao không vui? Chắc là giữa tâm hồn con với Chúa có điều gì không thỏa.

Xét mình đi, con sẽ thấy ngay.

535. Con phải vui tươi luôn. Đừng hy vọng không thể chấp nhận lẽ hành buồn phiền được, đừng hy vọng đem lại vui tươi.

536. Nếu con làm vì Chúa, tại sao con nản lòng? Càng gian truân con càng vui tươi như Gioan và Phêrô bị đánh đập ở hội đường “ra về vui vẻ vì được xứng đáng chịu sỉ nhục vì danh Chúa”; như Phaolô: “Tôi tràn đầy vui tươi giữa những thử thách của tôi.”

537. Thành công, con cảm ơn Chúa; thất bại, con cũng cảm ơn Chúa, vui tươi mãi... Chính là lúc Chúa muốn thử xem con làm vì Chúa hay vì ý riêng con.

Vui vẻ, can đảm lúc thất bại khó khăn hơn hân hoan lúc suôi may; hạng anh hùng này con đếm được đầu ngón tay.

538. Ưu sầu, chán nản, nản nỉ, phàn nàn... Lúc này người ta mới thấy rõ giá trị những lời khuyên nhủ hùng hồn, những lời tuyên bố nẩy lửa của con đến đâu.

Thấy mặt con, ai dám theo Chúa nữa?

539.

- Vui với người thương con.

- Vui với người ghét con.

- Vui lúc con hớn hở.

- Vui lúc lòng con đau khổ tê tái.

- Vui lúc mọi người theo con.

- Vui lúc con cô đơn bị bỏ rơi.

- Vui tươi và làm cho mọi người đến với con cũng cảm thấy bầu khí vui tươi,

mặc dù

lòng con tan nát. Đó là thánh thiện hơn mọi sự ăn chay hãm mình.

540. Con không có tiền? Con không có quà để tặng? Con không có gì cả. Con quên tặng họ niềm vui, tặng sự bình an mà thế gian không thể cho được, kho tàng vui tươi của con phải vô tận.

541. Làm sao con hết buồn? Hãy cầu nguyện! Tại sao thế? Vì con gặp Chúa: Mađalêna tìm xác Chúa, hai môn đệ đi làng Êmau đã gặp Chúa và quên hết mọi ưu sầu.

542. Càng được chung phần thống khổ của Đức Kitô chừng nào, anh em hãy vui mừng! Ngõ hầu khi vinh quang của Ngài mặc khải ra, anh em cũng được vui mừng hớn hở.” (1P. 5:13).

Khôn Ngoan

Thánh giá, Sách dạy sự khôn ngoan thật.

543. “Đối với những kẻ hư mất, thì lời rao giảng về Thập Giá là một sự điên rồ; còn với ai được cứu độ, tức là chúng ta, thì lại là quyền năng của Thiên Chúa.” (1Cor. 1:18).

544. Người ta khen con hay chê con, con đừng lo sợ vì mất mát hay sung sướng vì tăng thêm điều gì:

Chỉ một điều làm con thiệt hại: tội lỗi.

Chỉ một điều tăng thêm giá trị: nhân đức.

Khen chê đừng lo, cũng như không sợ sủng giả, không ham bạc giả.

545. Ai “sẽ hạ người quyền hành xuống khỏi vị cao”?

Ai “sẽ đánh tan những người kiêu ngạo trong lòng”?

Ai sẽ mang lại trật tự cho bao tư tưởng lộn xộn, lệch lạc?

Ai sẽ đem bình an cho người thời đại ta, để vững tâm đi trên đường hy vọng?

Chỉ có sự khôn ngoan Thiên Chúa ban qua tay Đức Mẹ, “Tòa đấng khôn ngoan”.

546. “Thế giới nghèo” quằn quại trong đói khát, tủi nhục, trong bao vấn đề xã hội, lúng túng giải quyết không được: khó bó khôn.

“Thế giới tư bản” lặn lội trong khoái lạc, tạo thêm nhu cầu, đầu óc chất chứa tư tưởng lộn xộn, tuyên truyền thêm bất an, hoang mang, tự tôn mình làm thầy thiên hạ; ngạo mất khôn.

547. Thế giới không chỉ biến đổi nhờ hành động thôi, thế giới biến đổi nhờ tư tưởng, vì tư tưởng chỉ huy hành động.

548. Khi những người thông minh,
Khi những nhà bác học,
Nghĩ mình biết tất cả,
Khám phá được tất cả,
Biết quỳ gối nguyện cầu Thiên Chúa,

Biết những phát minh của mình chỉ là tia sáng từ trời chiếu soi, lúc ấy họ nhìn vũ trụ với cặp mắt khác, họ thấy mọi sự được tổ chức theo một trật tự, một chương trình hoàn hảo từ đời đời.

549. Các nhà bác học, các thiên tài đã đóng góp rất nhiều cho văn minh thế giới. Nhưng họ chỉ có những mảnh vụn chân lý. Một thế giới có trật tự tốt đẹp, cần phải có một sự khôn ngoan siêu việt: Ngôi Lời, “nhờ Người mà muôn vật được tạo thành”.

550. Ngôi Lời đã nhập thể, và Đức Chúa Cha đã phán:

“Đây là Con Ta yêu dấu và đẹp lòng Ta, hãy nghe lời Người.”

Người là sự sống: con chỉ sống bằng tinh thần của Người.

Người là đường: con chỉ theo bước chân người.

551. Con đừng hoài nghi lúc thấy đường hy vọng vắng bóng những người mà thế gian cho là khôn ngoan. Chúa Giêsu đã báo trước: “Lạy Cha, con đội ơn Cha vì Cha đã ẩn dấu những điều này cho những người thông minh, khôn ngoan và Cha đã bày tỏ cho kẻ thấp hèn.” Con chỉ cảm tạ Chúa, vì đã ban cho con biết sự khôn ngoan thật.

552. Thế gian sợ sự khôn ngoan ấy, vì Chúa Giêsu gọi là “đường hẹp”, vì nó đảo lộn cuộc sống cũ, vì nó khuấy rầy thế gian, vì nó đặt lại nấc thang giá trị, vì thiên hạ cho là “chướng tai”.

Nhưng những tâm hồn thiện chí khiêm cung, những giới trẻ đầy nhiệt huyết,

qua mọi thời đại đã theo sự khôn ngoan ấy đến cùng.

553. Sự khôn ngoan của Chúa Thánh Thần ban, sẽ soi sáng các dự định của con, sẽ hướng dẫn các chương trình của con, sẽ biến đổi các hành động của con thành giá trị vĩnh cửu, sẽ làm con người con bất tử, trường sinh.

554. Con tin tưởng và theo gương thánh Phaolô: “Khi đến với anh em, tôi đã không đến với uy thế của ngôn ngữ, hay khoa khôn ngoan để rao giảng chứng chỉ của Thiên Chúa. Quả tôi đã quyết định là giữa anh em tôi không muốn biết gì, ngoài Đức Kitô Giêsu và là Đức Kitô Giêsu bị đóng đinh thập giá.” (1Cor. 2:1-2).

555. Chúa Giêsu chịu đóng đinh là sự khôn ngoan từ trời, đã làm một cuộc cách mạng sáng chói, không thể che đậy được, mãnh lực không thể cầm hãm được; kinh nghiệm 20 thế kỷ nay cho thấy rõ như thế và nhiều người can đảm đã đứng hàng đầu, phục vụ sự khôn ngoan ấy.

556. Muốn được khôn ngoan con hãy tha thiết cầu xin và con phó thác cả cuộc đời con sống tuyệt đối theo ý Chúa. Đến giờ phút cần thiết, dù phải điếu đến trước tòa quan, giờ ấy không phải con nói, nhưng chính Chúa Thánh Thần sẽ nói bởi miệng các con, như “Têphanô đã giảng, đầy lòng tin vào Chúa Thánh Thần”.

Học

Học là cầu nguyện.

557. Muốn tiến kịp, tiến nhanh, tiến vững trên đường hy vọng, con phải học.

558. Giờ học là giờ cầu nguyện.

559. “Hãy mến Chúa với tất cả quả tim con, với tất cả tâm hồn con, với tất cả sức lực con, với tất cả trí khôn con.” Chưa học để phục vụ đúng mức, con chưa mến Chúa.

560. Học để biết. Học để canh tân. Học để phục vụ. Học để yêu mến.

561. Ai có mười nén phải làm lợi mười nén. Ai có năm nén phải làm lợi năm nén. Ai có một nén cũng phải làm lợi một nén.

Con mang trách nhiệm nặng nếu con từ chối học hỏi khi có thể được.

562. Học đây không phải là vào lớp hay văn chương khoa học. Học là luyện khả năng của con, nghề nghiệp của con cho tinh vi, hiện đại.

563. Muốn cách mạng thế giới, phải có ơn Chúa, nhưng con phải là khí cụ điêu luyện.

564. Trách nhiệm càng cao mà thiếu khả năng nghề nghiệp càng khốc hại. Con muốn phó mạng trong tay một phi công, một bác sĩ không kinh nghiệm không?

565. Xem nghề nghiệp con là một ơn thiên triệu thực hiện ý Chúa giữa xã hội, con sẽ thánh hóa nghề con.

566. Hy sinh cho nghề nghiệp, tận tụy với văn hóa, phục vụ khoa học, cao đẹp lắm; nhưng con nhớ đây là phương tiện, không phải là cùng đích.

567. Làm việc! Học và hành không lìa nhau. Con sẽ gần thực tế hơn, con sẽ thấy: nói dễ, làm khó; con sẽ bớt phê bình, con sẽ gia tăng xét mình.

568. Hội Thánh cần sự hợp nhất của những bộ óc thông minh để đem tình yêu Chúa đến trong mọi lãnh vực trần thế.

Hội Thánh đau khổ và rối loạn vì sự chia rẽ và lộn xộn của những đầu óc thông minh mà tâm hồn tự cao, tự đại. Các thiên thần dữ đã làm như thế.

569. “Ở nhưng” là cội rễ mọi sự dữ. “Ở nhưng” là sự dữ. Tông đồ không biết “ở nhưng”. Không có “tông đồ hư”, chỉ đổi cách làm việc tùy sức.

570. Thanh niên, đời con đầy hy vọng, hăng say luyện đức và rèn tài. Bao nhiêu phấn khởi và tươi sáng vì con thao thức vươn lên lý tưởng tông đồ, môi trường của con.

571. Lên phi cơ, nhìn xe cộ, nhà cửa, người ta, loài vật, như đồ chơi của lũ trẻ; lên nguyệt cầu mới thấy địa cầu nhỏ bé. Người càng học hỏi thông minh, càng khiêm tốn, càng muốn học thêm.

572. Hội Thánh ở giữa trần gian. Tất cả mọi kiến thức, khoa học đều được xử dụng để bênh vực và trình bày chân lý; càng hiểu biết con càng phục vụ Hội Thánh đắc lực hơn.

573. Người càng thông minh, càng thấy khoa học có giới hạn. Nhiều người dốt, tưởng sự hiểu biết của mình vô hạn.

574. Nhiều người công giáo thông minh một khi sinh hoạt giữa xã hội lại giấu diếm tính cách công giáo của mình. Đó là hạng “công giáo sơ-mi”, tiện đâu thay đó.

575. Nếu mỗi ngày con học thuộc một danh từ thôi, nếu mỗi tháng con đọc thêm một cuốn sách thôi, đến nay con đã tiến nhiều. Nếu đến nay con chưa làm, hãy khởi sự ngay từ hôm nay.

576. Không thông thạo, con dễ tự phụ và tuyên bố táo bạo. Trường hợp con có địa vị, con càng dễ ảo tưởng con thông thạo hơn nữa. Đại họa cho con và cho nhiều người vì sự bất lực ngạo nghễ của con.

577. Tài không đủ, phải có đức. Tài của con người kiêu căng, khó chịu, chỉ để xử dụng với máy móc và chất hóa học, chứ không để yêu thương thuyết phục người khác.

578. Tự xem mình “chuyên môn tất cả” là phản khoa học và lạc hậu. Thời đại này, muốn phục vụ, phải đem tất cả hiểu biết để hợp tác.

579. Văn bằng chứng minh con đã thông minh một giai đoạn nào đó, đặc biệt lúc đi thi. Nếu sự học hỏi của con đứng ngang đó, dù một đồng văn bằng cũng không bảo đảm sự thông minh của con.

580. Con hỏi “Học đến bao giờ?” - Học luôn mãi. Thế giới biến chuyển luôn, công việc của Hội Thánh mới mẻ luôn, khí cụ của Hội Thánh phải tối tân mãi. Chúa không ban sự khôn ngoan của Salomon và ơn thông hiểu thiên phú của Đức Mẹ Maria cho người làm biếng.

581. Con hiểu biết một chân lý khi con tìm học chân lý ấy. Con càng thông hiểu rõ rệt hơn khi con tìm cách bênh vực chân lý ấy.

Phát Triển

Vinh dự của con người là chinh phục và cứu chuộc vũ trụ.

582. Phát triển không phải chỉ là cho ăn, cho mặc, cũng không phải chỉ phát cày phát cuốc, đào giếng, đào mương. Phát triển là thăng tiến con người toàn diện, là làm cho họ sống “xứng người hơn.”

583. Con đừng thỏa mãn khi đã giúp người ta.

Con đừng làm việc dễ hơn cả: CHO.

Chúa đòi con làm việc khó hơn, giúp kẻ khác để họ tự giúp lấy mình và để họ biết sẵn sàng giúp mọi người.

584. Thiên Chúa muốn sự hợp tác của chúng ta trong việc tạo dựng cũng như trong việc cứu rỗi.

Nếu Chúa làm một mình, công trình sẽ hoàn hảo hơn, nhưng con người sẽ kém “cao cả”.

Con hãy theo phương pháp của Chúa.

585. Chúa dạy con, xong công việc, hãy nói: “Tôi là đầy tớ vô dụng...” Thực là sâu xa, giàu ý nghĩa.

Vô dụng vì chính ơn Chúa đã làm, con là khí cụ.

Vô dụng vì con không cần giữ anh em trong tình trạng thụ ơn, thua kém vĩnh viễn, nhưng con đã làm cho họ không cần đến con nữa.

586. Hãy làm cho người khác lớn lên và con khuất đi.

Hãy cho họ ít thua, đòi hỏi họ nhiều hơn.

Hãy biết cứu họ và làm cho họ cứu kẻ khác.

Đừng khư khư giữ địa vị ân nhân, viện trợ, nhưng làm anh em của mọi người, phục vụ mọi người.

587. Mặc dù giúp đỡ anh em sung sướng bao nhiêu đi nữa, nếu con để họ thành những “bộ máy tự động”, con chưa làm cho họ phát triển thực sự.

588. Thảm kịch của người nghèo không phải chỉ là thiếu thốn, nhưng là vì họ không thể sống “xứng con người”.

589. Giám đốc và công nhân, sĩ quan và binh sĩ, giáo sư và học sinh, khác biệt nhau vì địa vị, vì cấp bậc, nhưng đó chỉ là phụ thuộc. Họ đồng hành với nhau vì là “NGƯỜI”, vì là anh em con Chúa; điều ấy mới quan hệ: “Thầy chẳng gọi các con là tôi tớ. Thầy gọi các con là bạn hữu chân tình”.

590. Món quà tuyệt hảo mà con có thể tặng người giúp việc con không phải là chiếc áo đẹp, đôi giày tốt, cái đồng hồ quý, nhưng là “TÌNH NGƯỜI”, tình anh em mà con âm thầm tặng họ qua các cử chỉ nhỏ nhặt suốt ngày.

591. Chúa có thể chọn những người “thụ động”, những người tội lỗi, hung hăng, rắc rối để hợp tác với Chúa.

592. Chấp nhận những người chỉ biết nằm, biết ngồi, chỉ muốn lê đéo đi theo, muốn được giúp, được cứu, được cho, để con được làm anh trưởng, được luôn luôn cần thiết, thực dễ vô cùng!

Nhưng con hãy luyện những con người trách nhiệm, những con người muốn đứng, những con người đáng làm người.

593. Thực là khó! Nhưng con phải quyết tâm giúp cho người khác:

- Biết vùng dậy.
- Biết suy tư.
- Biết tổ chức.
- Biết chiến đấu.
- Biết chống ngược ý con khi cần.

Con sẽ hạnh phúc thật vì anh em cùng thăng tiến với con.

594. Nguyên tử lực là khám phá lớn lao và hãnh diện cho thời đại ta. Ít người xử dụng nó vào mục đích hòa bình, phát triển. Càng ít người biết chiêm ngưỡng, ca ngợi quyền năng của Thiên Chúa.

Nhưng nhiều người chiếm lấy món quà của Cha trên trời để chế tạo khí giới ngày càng kinh khủng giết chết anh em.

595. Một điều sỉ nhục lớn lao con người làm cho Thiên Chúa là lạm dụng các quà Ngài ban vào mục đích bất công tây trời, vào những việc huynh đệ tương tàn hãi hùng.

596. Không phải vũ trụ hết chỗ ở, nhưng lòng người quá chật hẹp! Không phải hết sức vật để ăn, nhưng lòng người chực vồ nuốt nhau như thú dữ.

597. Bớt diễn thuyết về hạn hán ở Sahel, sóng thần ở Bangladesh, bạo động ở Nam Mỹ, nhưng hãy tìm thấy Chúa Giêsu bị bỏ rơi, kém mở mang kế bên con, dưới mái nhà con, bên kia vách tường con.

Nếu quả tim nhân loại đã ráo cạn tình yêu. Nếu sóng thần của hận thù ích kỷ đã dâng cao, thì đại họa diệt vong không còn xa!

598. Nhân loại hãnh diện: vì mãnh lực của nguyên tử, vì công dụng của dầu hỏa, vì sức tàn phá của các hỏa tiễn, vì phi thuyền lên tận các hành tinh, thời đại của “khả năng vô biên” (*Era de la fiabilité*).

Hãnh diện ấy có thể làm cho thế gian ra tro bụi, nếu bỏ mục tiêu phát triển và quên Thiên Chúa “Đấng tạo thành trời đất, muôn vật hữu hình và vô hình”.

599. Đại họa không phải chỉ là đói khát, khổn khó của các dân tộc nghèo khó.

Đại họa chính là sự vô ý thức của các dân tộc nô lệ và bóc lột.

600. “Phát triển là danh hiệu mới của hòa bình”. (Phaolo VI)

601. Bao lâu các quốc gia mở mang chưa bỏ một phần trăm lợi tức giúp các dân nghèo phát triển, Bao lâu 20% dân giàu trên thế giới còn chiếm hết 80% tài

nguyên của nhân loại, thì hiểm họa thế chiến nguyên tử không thể tránh được.

602. Vạch kế hoạch và thực hiện viện trợ bất vụ lợi có triển vọng mang lại hòa bình hơn là các cuộc hội nghị hạn chế vũ khí hạch tâm, thượng đỉnh kinh tế... Phí giờ, phí của, chẳng ai tin ai!

603. Con phải là “Tông đồ phát triển” như Đức Phaolô VI đã kêu gọi và chính Ngài đã là vị “Giáo Hoàng lữ hành vì phát triển và hòa bình”.

604. Phát triển nói cách cụ thể là một quả đất, ở đó Chúc thư Chúa Giêsu được thực hiện.

Mọi người yêu thương nhau, giúp đỡ nhau, san sẻ với nhau trong tình huynh đệ phổ cập.

Dấn Thân

Mức độ dấn thân: “Thí mạng” như Chúa Giêsu.

605. Con đừng nghĩ dấn thân là lao mình vào những hoạt động hăng say náo nhiệt. Con hãy hiểu nghĩa dấn thân sâu hơn: “Theo gương Chúa, yêu thương đến mức độ quên mình hoàn toàn vì người khác, hiến mình hoàn toàn, hiến mình nhưng không, để hiệp nhất với kẻ khác, hầu họ được phong phú và công việc Chúa nơi họ được thành công.

606. Con người chỉ giống hình ảnh Chúa khi hiến mình liên lí, như mỗi Ngôi trong Thiên Chúa là:

Hoàn toàn hiến dâng,
Hoàn toàn tương quan,
Hoàn toàn yêu thương.

607. Con phải trở nên “chính con” theo ý Chúa, bằng cách giải tỏa hình ảnh Chúa trong con khỏi những bụi bặm bao phủ, che đậy như bản. Như điêu khắc gia đục dũa tảng đá để nét mặt kính ái của Chúa tỏ hiện dần dần.

608. Khi con giúp kẻ khác quên bản thân để hiến mình, con giúp họ làm hình ảnh Chúa hiện tỏ nơi họ.

609. Chính lúc hiến mình, con tập biết hiến mình.

Vì nói hiến mình dễ, thực sự hiến mình khó; giảng khuyên hiến mình dài, tình nguyện hiến mình ngắn, hô hào hiến mình đông, bền đỗ hiến mình hiếm.

610. Mỗi dịp hiển mình trong ngày không phải là một khổ đau, mất mát, nhưng là một đề nghị của Chúa để con được lớn lên.

611. Con phải hiện diện trên đường hy vọng để dâng hiến và mời gọi kẻ khác dâng hiến, đó là cách con phục vụ họ tốt đẹp hơn cả; con giúp họ nên giống hình ảnh Thiên Chúa trong Đức Kitô.

612. “Đây là bằng chứng để ta biết được lòng mến: là Đấng ấy đã thí mạng vì ta. Và ta, ta cũng phải thí mạng vì anh em.” (1Yn 3: 16).

Con hỏi cha: “Đâu là mức độ dẫn thân?” Hãy làm như Chúa Giêsu: “Thí mạng.” Nếu con tuyên bố rùm beng, hoạt động khơi khơi, sống đạo lè phè, con sợ cơ cực, sợ nghèo, sợ tù, sợ chết..., nếu con dẫn thân lối “cứu viện cho người thẳng trận,” thì thôi, nên dẹp tiệm, “dẫn thân trá hình”, “dẫn thân thương mãi.”

613. Con không muốn làm một mình, con muốn làm cho người khác cùng biết làm, con không muốn dâng hiến một mình, con muốn người khác cùng dâng hiến, con không muốn tạo cảm tình cho cá nhân con, con thúc đẩy người khác mở rộng vòng tình cảm đến anh em, như một hòn đá tung xuống nước cứ gợn sóng ra mãi.

Để lôi kéo họ ra khỏi chính mình, và trở nên con người như ý Chúa muốn từ đời đời.

614. Tại sao con cảm thấy con đang dờ? Tại sao con thấy con đang lạc lõng giữa đường? Con xao xuyến? Con ngột ngạt?

Vì con chưa đánh tan mây mù dày đặc đang che khuất hình ảnh Chúa trong con.

615. Những người khác quanh con, cả nhân loại đang đau thương, khắp khảnh trên đường mịt mù, Đời con phải là hiến dâng, Để bắt nhịp cầu hy vọng, Đưa họ đến với Chúa là cùng đích của tình yêu, là tất cả.

Bên Chúa, nhân loại không còn ai xa lạ, nhưng tất cả là anh em con.

616. Có người nhắm mắt để khỏi nhìn, có người ngoảnh mặt để khỏi thấy, có

người bịt tai để khỏi nghe, có người giả điếc để đừng nghe. Nhưng sự thật vẫn là sự thật.

Con hãy nhìn rõ, nghe kỹ, học với thực tế, học với người khác. Thực tế là bài học, người anh em là thầy con.

617. Các nhà xã hội học, tâm lý học, phân tích theo chuyên môn, làm nhiều thống kê công phu.

Con đừng xem thường những công trình khoa học ấy, nhưng con hãy thu các câu hỏi họ ra và đọc với đôi mắt đức tin.

618. Con gặp trăm ngàn thanh thiếu niên, lay lắt trên đường, không lối thoát. Họ bàn tán bất tận về mộng xây dựng một xã hội mới, một con người mới, nhưng họ đã gặp xì ke, bạo động, trụy lạc, dối trá, chán nản... Họ cần con, họ kêu con: tiếng kêu của người chết đuối, tiếng van của người ngộ thờ.

619. Đây mấy hạng dẫn thân con muốn biết:

Có người sau một thời gian vẫy vùng dẫn thân, đâm ra hoài nghi giá trị cuộc đấu tranh, rồi rút lui về nhà thờ, tìm nguồn an ủi, “sợ bỏ quên Chúa, tôi không dẫn thân.”

Có người “dẫn thân cả xác lẫn hồn” vào cuộc đấu tranh, và để rảnh tay chém chặt, họ buông thả luôn cả Thiên Chúa. Trước họ nghĩ rằng: để thành công rồi sẽ nhớ Chúa; sau cùng họ nói: “Đây là việc đời, tôi dẫn thân, Chúa không liên hệ, mời Chúa đứng ngoài.”

Có người không chịu đào tẩu khỏi chiến trường mà cũng không phản bội sứ mạng Chúa trao, họ xác tín chỉ thắng trận với Chúa Kitô, vì thế với tất cả tâm hồn “tôi dẫn thân với Chúa Kitô.”

620. Con phải là hạng người công giáo ngoan đạo, sống quanh quẩn phòng thánh và con đã hóa nên “nửa thần, nửa thánh, nửa người” không?

Hãy theo Chúa Giêsu: Thiên Chúa thật và người thật, đến với trần gian. Xin con hãy “nhập tịch” người lại.

621. Đừng để thiên hạ xây dựng thế giới này mỗi ngày mà con không hay biết, không khám phá, không thao thức, không nhúng tay vào. Chúa đã cứu chuộc con, trao sứ mạng cho con và đặt con vào thế gian trong thế kỷ này, thập niên này, môi trường này. Đặt con, chứ không phải cục đá! Khác nhau lắm! Đừng làm “công giáo bù nhìn.”

622. Sự ly dị giữa cuộc sống đạo ở nhà thờ và ngoài xã hội, là gương xấu tai hại nhất trong thời đại chúng ta.

623. Một cuộc cách mạng thực sự, khả dĩ canh tân tất cả, từ lòng con người mà chính mình cũng không dò thấu, đến toàn bộ cơ cấu chính trị, kinh tế, xã hội... của thế giới, không thể thực hiện “ngoài con người, ngoài Thiên Chúa”, chỉ thực hiện “bởi con người, trong Chúa Kitô, với Chúa Kitô.” Con hãy dẫn thân vào mặt trận cách mạng thế giới ấy.

624. Lâu nay cha thấy con đi kề bên Chúa mà không thấy Chúa, không gặp Chúa, không suy tư với Chúa, không đối thoại với Chúa, không hành động với Chúa. Con không an vui trong tâm hồn, và con dẫn thân một mình, ngoài Chúa. Con đã mời Chúa lui về nhà thờ!

625. Người Kitô hữu dẫn thân khác với người ngoài vì con nhìn mục đích và phương tiện với cái nhìn của đức tin:

Mục đích: vì Chúa Kitô, con mến Chúa trong anh em.

Phương tiện: con hãy nhớ rằng, qua các tổ chức, các cơ cấu, con nhằm “con người”, hợp tác chân thành chứ không “giặt dây” họ, yêu thương chứ không thù ghét, không vụ lợi, không làm loạn.

626. Con phải chọn cách dẫn thân, nghĩa là căn cứ vào: khả năng của con, nhu cầu của anh em, môi trường con đang lăn lộn.

Con không làm được tất cả, nhưng làm tất cả những gì con làm được, vì làm với ĐỨC TIN.

627. Tông đồ đạo đức cũng là một lối dẫn thân, nhưng các hoạt động rất

đáng khen ấy, “không chuẩn” cho con khỏi dẫn thân phục vụ anh em trong các việc trần thế, nơi mà Chúa Quan Phòng đặt để con.

628. Sống đức tin, con sẽ nhìn với đôi mắt Chúa Giêsu, con sẽ thấy kích thích đời đời trong các biến cố.

629. Khi theo dõi tin tức, con phải nhìn thấu qua bên kia con người và lịch sử, con xác tín: “Đây là tin tức của Nước trời”, rồi sau khi xếp báo lại, tắt Radio, Tivi, con sẽ cầu nguyện sốt sắng.

630. Sau những hàng chữ trên mặt báo, trong những hình ảnh trên truyền hình, qua những tin tức của làn sóng điện, con khám phá giá trị Phúc Âm trong những biến cố vui mừng và hy vọng, lo âu và sầu khổ, trở ngại và tiến bước của dân Chúa trên đường về Đất Hứa.

631. Chúng ta dùng danh từ phân biệt đạo và đời, hồn và xác, nhưng các yếu tố ấy không thể tách rời nhau được, nó bó kết lẫn nhau trong lòng con Chúa:

Chỉ có một cuộc sống,

Chỉ có một lịch sử,

Đạo, đời, hồn, xác

Đều liên hệ mật thiết.

632. Bí quyết để đọc xuyên qua các biến cố: con lấy Phúc Âm nuôi tâm hồn con, sự thông hiệp liên lí với Chúa Giêsu sẽ cho con có tinh thần của Ngài: “Chúa nhìn trần gian thế nào?” Đức Chúa Cha đã yêu trần gian đến nỗi sai con một Ngài xuống cứu trần gian.

633. Mỗi giây phút, con đang thực hiện chương trình của Thiên Chúa trong lịch sử.

Canh Tân

Chuẩn bị lễ Hiện Xuống mới trong Hội Thánh.

634. Canh tân là trở về nguồn.

Công thức canh tân:

Làm cho người công giáo trở lại đạo công giáo.

Làm cho người Kitô hữu trở lại với Chúa Kitô.

Mới nghe, con ngạc nhiên, nhưng ngẫm nghĩ lại, con sẽ thấy đúng như vậy. Một câu nói của thánh Gandhi nhiều lần khiến ta suy nghĩ: “Tôi mến Chúa Kitô, nhưng tôi không yêu người Kitô hữu, vì họ không giống Chúa Kitô.”

635. Canh tân không phải chỉ đổi nước mã bên ngoài, đổi một số nghi thức cho “ngoạn mục”, đổi tên các ủy ban cho “kêu” hơn, đập đổ cơ cấu cũ, dựng nên một số tổ chức mới, hội nghị, tuyên ngôn...

Thánh Phaolô nói rõ: “Hãy cởi con người cũ, mặc lấy người mới là Chúa Giêsu.”

636. Người ta thường đổ tội cho Hội Thánh ù lì, cổ xưa, nặng nề cơ cấu, nên không lạ gì phải có khủng hoảng.

Không đúng vậy đâu. Con đừng la làng và đổ lỗi cho Hội Thánh để chuẩn cho con xét mình và suy nghĩ. Hội Thánh là tất cả dân Chúa, trong đó có con.

Đây là nguyên do khủng hoảng:

1) Hạ giá trị sự cầu nguyện.

2) Người Công Giáo cũng nói, cũng nghĩ như kẻ khác (không còn gì là siêu nhiên).

3) Không chấp nhận sự điên dại của thánh giá Chúa.

637. Nói đến canh tân, người ta đã hao tốn bao nhiêu giấy mực để viết đề tài “trở về nguồn.”

Nói thừa rồi! Con hãy làm!

Các Kitô hữu từ đầu đã làm gì? Họ đã bị đánh động mãnh liệt bởi “chức thư” của Chúa Giêsu, còn tươi rói trong tim họ: “Yêu Thương.”

Đó là “cuộc cách mạng tình thương” đã canh tân cả thế giới La Hy, đã biến đổi tận gốc rễ, đã lột xác con người cũ, đã thay một mẫu người mới, một xã hội mới.

638. Tình yêu nhân loại giới hạn một nhóm người.

Tình yêu nhân loại đáp trả sau,

Tình yêu thần linh tình nguyện bước trước.

Tình yêu thần linh hợp nhất với kẻ khác.

Tình yêu nhân loại chỉ động đến con người.

Tình yêu thần linh biến đổi cả con người.

Một khi con người được biến đổi, xã hội sẽ biến đổi, luật lệ sẽ biến đổi, liên lạc giữa người với người sẽ biến đổi: Canh tân toàn diện.

639. Con hãy về tận nguồn là Thiên Chúa, để canh tân. Thánh Kinh nói về Thiên Chúa làm sao?

Thánh Gioan định nghĩa: “Thiên Chúa là Tình Yêu.”

Chúa Giêsu nói: “Thầy và Cha Thầy là một”.

Cha muốn canh tân như ý Chúa: “các con hãy yêu thương nhau”.

Xin Cha cho chúng nên một. “Yêu thương và hiệp nhất”.

640. Phải canh tân bao lâu?

- Phải luôn luôn khởi sự lại.

- Phải luôn luôn tu chính thêm.

Con đừng an nghỉ, bao lâu hôm nay con chưa tiến hơn hôm qua một bước trong sự hiệp nhất với Chúa.

Con phải định ninh rằng, lúc con khởi sự đứng lại là khởi sự thụt lui xuống dốc, khởi sự cổ hủ.

641. Con hỏi phải canh tân bản thân con đến mức độ nào? Cha muốn con canh tân đến mức độ sung mãn của Chúa Kitô, theo tinh thần thánh Phaolô. Nghĩa là đến độ mà không thể thêm gì vào trong con, và cũng không thể lấy bớt gì của con được, vì không còn gì là của con nữa, mà giàu có của con là chính Chúa Giêsu.

642. Con phải canh tân tâm hồn quảng đại, đơn sơ đối với Chúa: “Chúa muốn gì, con cũng cho hết”, và đừng quên điều thứ hai: “Chúa cho con gì con cũng nhận hết.”

643. Khi con tật bệnh, cha mẹ tiếp máu, chuyển sang cho con, để đổi mới con, làm cho con sống lại tươi tắn hồng hào hơn.

Con chỉ canh tân được đời sống con, canh tân Hội Thánh, nếu con liên lí chuyển máu Chúa vào huyết quản, vào tim con, tiếp cứu cho con, thay thế máu xấu của con.

644. Mỗi ngày báo chí chạy bằng hàng tít lớn những câu chuyện giật gân, những biến cố bùng nổ giữa loài người. Con phải hiện diện, phải hồi hộp thao thức với nhân loại. Những thời hiệu ấy thúc đẩy con xây dựng một xã hội mới mẻ mà báo chí không sẵn tin nôi: Xây dựng Nước Thiên Chúa, ngay từ trần gian với phương tiện có giữa trần gian.

645. Thế kỷ nào cũng có những “biến cố Phúc Âm” với những người Chúa Quan Phòng ban cho thế giới, cho lịch sử: Bê-nê-đictô, Augustinô, Phanxicô, Bê-nê-đô, Vinh-sơn, Avila, Inhaxiô, Gioan Boscô, Tê-rê-xa Hải Đòng... và mỗi lần

các ngài lại khám phá một khía cạnh mới mẻ, thổi một luồng sinh khí mới của Phúc Âm đáp lại đòi hỏi của thời đại.

646. Mỗi ngày “Phúc Âm hóa” lại trí óc và quả tim con, bằng cách đọc, suy ngẫm, say sưa uống lấy lời hằng sống, để từ từ Phúc Âm thấm nhuần sâu xa vào mỗi tế bào, mỗi thớ thịt của con, đó là canh tân, cách mạng chắc chắn nhất.

647. Với tất cả nỗ lực của chúng ta để canh tân, Với tất cả sách vở, tổ chức, ủy ban, hoạt động, hy sinh, Với tất cả con người, cơ khí, nhà máy, xa lộ, phi thuyền, vệ tinh, khoa học,...

Chúng ta sẽ là gì?

Đời chúng ta có ý nghĩa gì?

648. Nếu chúng ta không nhìn lên Chúa là nguồn hy vọng cho đời ta luôn luôn mới mẻ, an vui. Ai giải đáp được?

649. Kể từ hôm nay, từ nét mặt con, từ cử chỉ con, từ sự thinh lặng, từ quả tim con, từ tâm hồn con, từ mọi hành động, từ cách sống, từ cách chết của con, phải tỏa ra một ánh sáng của Chúa hiện diện trong con, qua những nơi con đi, vào những người con gặp.

650. Nếu con chỉ “giữ đạo”, con chưa canh tân.

Ma quỷ muốn đuổi Chúa ra khỏi thế gian và lôi thế giới ra khỏi Chúa.

Con phải đem Chúa đến cho thế giới và đưa thế giới về với Chúa.

651. Vì một lý tưởng, người ta có thể hy sinh tất cả. Mỗi Kitô hữu, mỗi cộng đoàn muốn phục vụ công ích, phục vụ nhân loại thực sự, phải sống vì một lý tưởng: Niềm tin ở Thiên Chúa”.

652. Hàng rào kiên cố nhất, không phải là chiến lũy, không phải hàng rào điện tử, đó là “hàng rào hờ hững” của con: “Ai chết mặc ai! Ai đói khổ mặc ai” “Sụp đổ, thoái hóa cũng mặc! Như thế được rồi:” làm sao vượt nổi!

653. Canh tân xã hội bằng con người đã canh tân trung thực theo Phúc Âm. Đức tin sẽ đem lại một giá trị mới cho công việc bốn phận của họ. Người ta

không biết họ đâu? Không nghe họ nói, nhưng người ta công nhận có sự gì đổi mới, tự nhiên thấy nếp sống đẹp hơn, bầu không khí phảng phất hương vị mới lạ.

654. Không phải bước nhanh, bước gấp, nhưng bước vững, bước đúng con sẽ tiến xa. Không phải hô hào thúc đẩy cho thế giới tiến, nhưng chính con phải khởi sự tiến lên.

655. Đức Phaolô VI đã vạch rõ muốn canh tân thế giới ngày nay phải loại bỏ:

1) Thuyết thế gian hóa: chỉ xem hạnh phúc trần thế là cùng đích, tôn thờ khoái lạc, của cải, quyền thế...

2) Thuyết tục hóa: Không còn chấp nhận giá trị của hy sinh, khiêm nhượng, nhẫn nại...

3) Thuyết chính trị hóa: chủ trương chỉ có chính trị mới giải quyết được mọi vấn đề: hòa bình, phát triển, gia đình, huynh đệ, công lý...

656. Cuộc đời con chỉ là một chuỗi liên tục: giờ ngủ, giờ thức dậy, giờ ăn, giờ học, giờ công sở, giờ lao tác, giờ giải trí, giờ tivi, giờ đọc báo...

Nếu không có một yếu tố gì thống nhất đời con, một yếu tố cần thiết độc nhất, thì đời con thật là nhàm chán rời rạc.

Yếu tố ấy là Tình Yêu Thiên Chúa. Đời con sẽ đổi mới hẳn. Tất cả hoạt động của con từ đây là những nét biểu lộ chứng tích của Thiên Chúa trong con.

657. Con hãy hợp tác để tạo nên “Mùa Xuân Mới” cho Hội Thánh.

Con hãy chuẩn bị các tâm hồn đón nhận “Một lễ Hiện Xuống mới” trong Hội Thánh.

Con hãy nhen cánh cửa mở ra để đón làn gió mát dịu ngập tràn, làm tươi sáng Hội Thánh.

658. Nếu con không tiến lên trên con đường hy vọng, nhằm sự thánh thiện, con không phải là thế hệ trẻ, cũng chẳng phải là thế hệ già; con thuộc về thế hệ

chết. Lạ lùng và hấp dẫn biết chừng nào! Giữa thời đại truy lạc, khơi dậy một thế hệ thánh! Chúa muốn vậy, con không muốn sao?

659. Canh tân đòi hỏi can đảm. Canh tân đòi hỏi quyết định:

Trước bao nhiêu đau khổ,

Trước tiếng gọi của Thiên Chúa,

Con đừng hững hờ giả lờ,

Hãy nên một tông đồ dẫn thân cho công cuộc canh tân, dĩ nhiên với nhẫn nại hy sinh và chỉ vì mến yêu Hội Thánh.

660. Động lực và tác giả mọi cuộc canh tân trong Hội Thánh là Chúa Thánh Thần, “Đấng canh tân mặt đất”. Mỗi cuộc canh tân phải là một lễ Hiện Xuống mới và không thể có lễ Hiện Xuống mới ngoài Chúa Thánh Thần. Con không thể canh tân ngoài Chúa Thánh Thần.

661. Cập nhật hóa! Con phải cố gắng không ngừng để mỗi ngày con đổi mới, để máy thu thanh của thế gian bắt được làn sóng Tin Mừng do con phát âm, đem tiếng con vào tận mỗi tâm hồn, mỗi gia đình. Con hãy nên người của thời đại.

662. Canh tân là thích nghi Phúc Âm với thế giới hôm nay. Không phải giảm bớt sức mạnh của Phúc Âm, nhưng Hội Thánh trình bày Phúc Âm, nhưng Hội Thánh trình bày Phúc Âm cho người thời đại, với ngôn ngữ của thời đại, vì nếu Hội Thánh không đến với nhân loại, thì nhân loại không đến với Hội Thánh.

663. Con quan tâm đến tất cả những gì liên quan đến cuộc cách mạng thế giới hay khép kín trong góc thế giới riêng của con?

Với từng viên gạch nhỏ, con nhẫn nại xây dựng một xã hội mới hay con cứ lối chỉ trích tiêu cực cổ truyền?

Cuộc Sống Mới

Kitô hữu đừng buồn như những người không hy vọng.

664. Người lạc đường, thất vọng; người không biết đích, vô vọng; người tiến về đích, hy vọng; ở đó con sẽ gặp Thiên Chúa, Cha nhân từ đợi chờ con, con sẽ toại vọng.

665. Đối với người không biết đích, giờ chết là giờ thất vọng, vì mất tiền tài, mất khoái lạc, mất bằng hữu; trước mắt họ, toàn tối tăm, hư vô sụp đổ. Đối với con, cuối con đường hy vọng tràn ngập ánh sáng.

666. Con nhìn thấy những giọt nước lã chã rơi trong một chiều đông. Mỗi ngày bao nhiêu người cùng vào cõi đời đời, như hạt nước kia không ai để ý, và một giây phút nào đó, một hạt nước rơi ấy chính là con.

667. Người ta hối tiếc và than van: “Đời tàn”; ngược lại, con phấn khởi và reo lên: “Niềm hy vọng hồng phúc và ngày trở lại của Chúa Giêsu Kitô sắp đến.”

668. Người đời nói: “Mỗi ngày gần mồ thêm một bước.” Con phải nói: “Mỗi ngày gần cửa Thiên Đàng hơn một bước.”

669. Người đời cho là “chết”, con phải kể là “sống”. Người đời gọi là “hơi thở cuối cùng”, con phải gọi là “cuộc đời mới”. Người đời gọi là “chấm dứt”, nhưng đối với con là “khởi sự”.

670. Con hãy sẵn sàng cầm đèn sáng đợi chờ giờ Chúa trở lại, như Chúa muốn, nơi Chúa muốn, lúc Chúa muốn.

671. Nghe tiếng cha mẹ đến, đứa bé ở nội trú bỏ tất cả, không tiếc một cái gì để chạy theo cha mẹ. Con đừng dính bén bất cứ đồ vật gì nơi tạm trú này.

672. Biết trần gian là nơi tạm trú, sao con còn bo bo dành cho được sở này, chức kia, tiệc nuối chiếc bàn, chiếc ghế...? Con sẽ mang nó theo vào Thiên Đàng “hưởng phúc đời đời” sao? Phi lý và điên khùng!

673. Một lời kinh gây tin tưởng cho con cái Chúa, nhưng vì quá quen, quá thường, con không ý thức tất cả ý nghĩa thể mặt, mà chỉ người Công Giáo được mặc khải: “Hằng sống hằng trị muôn đời. Amen.”

674. Trước muôn ngàn thử thách đau khổ, con hãy sốt sắng, tin tưởng và đọc nhiều lần: “Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại, tôi tin hằng sống vậy.” Bí quyết can đảm của người Kitô hữu.

675. Nhìn bao nhiêu thân ngọc mình ngà, minh tinh, hoa hậu đã chịu số phận thối tha, hư nát, con hiểu được tiếng “Hư vô” và con tự rút lấy bài học.

676. Đừng để lúc sắp bước chân vào ngưỡng cửa đời đời, con hối tiếc vì đã đổi “của thật” lấy toàn “đồ giả”.

677. Trên Thiên Đàng, người tông đồ mới thôi lao nhọc. Nhưng ngay ở Thiên Đàng, người tông đồ vẫn tiếp tục cứu giúp trần gian.

678. Người tông đồ không chết, sự sống không tiêu diệt, chỉ biến đổi: “Hiện giờ ta thấy, nhưng ở trong gương, cách mờ mờ tượng, bấy giờ thì tận mắt, diện đối diện.”

679. Giữa những đau khổ, oan ức, những giả dối, bất công, con hãy vững vàng tuyên xưng với toàn thể dân Chúa: “Và người sẽ trở lại trong vinh quang, để phán xét kẻ sống và kẻ chết, nước Người sẽ không bao giờ cùng.”

680. Con cảm thấy an ủi vì đấng đoán xét con là cha nhân từ của con; Ngài càng chí công, con càng vững lòng, vì Ngài xử theo sự yếu đuối của con, nhưng đừng lạm dụng lòng nhân lành Chúa để khuyến khích mình liêu lẩn trong tội lỗi.

681. Chúa gọi con làm thánh, nếu con chấp nhận vào luyện ngục, con đã phụ

tình yêu của Chúa.

682. Giữa những thử thách bên trong bên ngoài khủng khiếp nhất, con hãy nhớ lời sách Khải Huyền: “Và Người sẽ lau sạch nước mắt họ, chết sẽ không có nữa, phiền muộn, kêu gào và khó nhọc sẽ không còn nữa, vì các điều cũ đã qua.”

683. Luxia, Yaxinta, Phanxicô đã trông thấy hỏa ngục vô cùng rùng rợn kinh khủng và không bao giờ quên được cảnh tượng ấy. Hãy tin lời Đức Mẹ! Đừng nhắm mắt không tin có hỏa ngục để rồi một hôm mở mắt thấy mình trong hỏa ngục.

684. Máy điện tử tối tân nhất tên là “Muôn đời”; con hãy dùng nó để chọn quyết định quan trọng nhất của đời con.

Muôn đời thù ghét trong hỏa ngục?

Muôn đời yêu thương trên Thiên Đàng?

685. Thái độ của giáo dân buổi sơ khai chấp nhận sự chết là cả một cuộc cách mạng. Chứng tích ấy khiến thế giới La Mã phải tin ở tình yêu Thiên Chúa và cuộc sống vĩnh cửu.

686. Nhìn cuộc đời chóng qua không phải để mà yếm thế, bi quan, buông trôi... nhưng để phấn khởi, hăng say tranh đua với thời gian. Người ta bảo thời giờ là vàng, con hãy xác tín: thời giờ là Thiên Đàng, thời giờ là Tình Yêu.

687. Cái gì không mang nhãn hiệu “Muôn đời” là đồ giả.

688. Hạt lúa gieo xuống đất không chết, trong nó sẽ phát xuất sự sống phong phú mới mẻ hơn. Hạt lúa nấu thành cơm nuôi nhân loại cũng không chết, nó tươi nở trong một cuộc sống khác đẹp hơn, cao quý hơn.

689. Từ đây trên các “vòng hoa phúng điếu”, xin con đừng để hai chữ “phân ưu” nữa. Trong các thư từ con đừng để hai chữ “quá cố” nữa, vì họ “đang an nghỉ trong niềm hy vọng sống lại” và “đang hưởng ánh sáng tôn nhan Chúa”.

690. Đối với Kitô hữu, không có người chết. Tất cả các kẻ chết của chúng ta đang sống. Họ là chi thể của Chúa Kitô như chúng ta, chúng tôi thông hiệp với

nhau trong đức tin.

Gian Khổ

Tránh gian khổ, con đừng mong làm thánh.

691. Bảo tố quật ngã cây cối, bẻ gãy cành khô, cành sâu. Nhưng không thể nhỏ được cây thánh giá đã cắm vào lòng đất. Đừng tiếc những cành kia, dù không gió cũng gãy, không gãy cũng phải chặt vì nó làm hại.

692. Chúa Giêsu đến đâu cũng có một số người sống chết cho Ngài, và cũng có một số người quyết giết chết Ngài. Sao con muốn mọi người yêu con? Sao nao núng khi có người ghét con?

693. Đường con đi, có hoa thơm, cảnh đẹp, có chông gai, có hùm beo, có bạn hiền, có trộm cướp, lúc mưa sa, lúc nắng cháy, chuyện không thể tránh được.

Con cứ đi, miễn lòng con đầy Chúa, đi như Phanxicô, như Cyrillô, Athanasiô... đừng mất thì giờ đứng lại, đừng sợ tiếng chửi, đừng ăn mày tiếng khen.

694. Khi đau khổ cực độ, con hãy nhìn lên Thánh Giá, ôm choàng lấy Thánh Giá và con sẽ thình lạng đứng vững như Đức Mẹ.

695. Giữa những thử thách, con hãy nghĩ gian khổ sánh sao được với nước Thiên Đàng. Đó là phương pháp của Chúa: “Phước cho ai khó nghèo, ai khóc lóc, ai chịu bắt bớ... vì Nước Thiên Đàng là của mình vậy.”

696. Người ta vô ơn với con! Con làm ơn để họ cảm ơn sao?

697. Con than phiền vì kẻ nghịch của con liên lí chen lấn, giành giật trở ngại công việc tông đồ của con? Sao con quên “Cây lúa và cỏ lùng”? Lúa cứ vươn lên!

698. Hoạt động con bị hạn chế, danh tiếng con bị lu mờ, chống đối dồn dập tứ phía! Hãy đợi chờ giờ của Chúa: “Cây nào tốt, Cha Ta sẽ tưới”; cành non sẽ đâm chồi, nở hoa, mang trái nặng trĩu hơn.

699. Trong giờ Tử Nạn, Chúa đem theo những Tông Đồ Ngài yêu thương riêng: Phêrô, Gioan, Giacôbê. Con sợ Chúa thương không?

700. Trong gian khổ có điều con nên tránh:

- Đừng điều tra “tại ai”? Hãy cảm ơn dụng cụ Chúa dùng thánh hóa con.
- Đừng than thở với bất cứ ai. Chúa Thánh Thần, Đức Mẹ là nơi con tâm sự trước hết.

- Khi đã qua, đừng nhắc lại và trách móc, hận thù. Bỏ quên đi, không nhắc lại bao giờ và nói” Alleluia!

701. Con tức tối sao không biện minh được với kẻ thù. Đừng lạ gì: “Họ sẽ giết các con như đã giết các tiên tri.”

702. Tránh gian khổ con đừng trông làm thánh.

703. Gian nan luyện người Chúa đã muốn cho chịu đau khổ để thông cảm với những người đau khổ. Như Chúa đã cầu cho nhân loại với tiếng thống thiết và nước mắt.

704. Trên Thiên Đàng, con sẽ hối tiếc: “Phải gì tôi đã có dịp mến yêu, chịu khổ vì Chúa hơn!”

705. Đau khổ nhất là do những người phải thông cảm và có phận sự bênh vực con gây nên. Hãy hiệp với Chúa Giêsu chịu đóng đinh và bị bỏ rơi trên Thánh Giá: “Lạy Cha, sao Cha bỏ con!”

706. Không phải con chỉ can đảm nhẫn nại, nhưng giá trị cứu chuộc của đau khổ rất lớn lao, nếu con hiệp với sự thương khó Chúa Giêsu.

707. Nếu thể xác con căng thẳng, hãy tạm nghỉ. Gác bỏ các lo âu, con sẽ lấy sức lại và công việc kết quả hơn. Chấp nhận giới hạn sức khỏe của con là can đảm, biết săn sóc là khôn ngoan.

708. Thời gian là một yếu tố quan trọng; khi một biến cố xảy đến, đừng hấp tấp lúng túng. Hãy suy nghĩ nhẫn nại đợi chờ, lắm lúc sau một đêm, con sẽ thấy sự việc khác quan và sáng suốt hơn.

709. “Ai thuê tôi săn sóc bệnh nhân một vạn đồng một ngày, tôi cũng không nhận!”, một bác sĩ nói. - “Thưa bác sĩ, nữ tu đáp, phần tôi, nếu không phải vì mến Chúa, một triệu đồng một giờ tôi cũng không chịu. Nhưng vì Chúa tôi sẽ ở đây đến chết.”

710. Gian khổ là cơm bữa của đời người. Nhưng với người công giáo, cuộc sống của họ “loan truyền việc Chúa chịu chết và tuyên xưng việc Chúa sống lại”. Con có sung sướng khi đọc lời ấy không?

711. Hành động tốt và thình lạng.

712. Con phản đối: “Bất công!” - Lòng con tức tối trước việc xảy đến gây khổ tâm cho con. Hãy nghĩ lại xem: Chúa Giêsu đã làm gì nên tội mà phải chịu đóng đinh? Như thế có công bình không?

713. Hoa hồng, hoa huệ tốt thơm, rục rờ bao lâu phân tro màu mỡ biến thành hương sắc. Việc tông đồ cũng tiến mạnh khi gian khổ được đổi thành yêu thương.

714. Thử thách gian khổ là “giấy phép theo Chúa” để hưởng hạnh phúc hân hoan với Chúa: “Ai muốn theo Ta, hãy bỏ mình, vác thánh giá...”

715. Không có cơn thử thách nào lớn lao bằng cơn thử thách của Chúa Giêsu trên thánh giá, lúc xác hấp hối, tâm hồn lại cảm thấy chính Đức Chúa Cha như cũng bỏ mình, Chúa Giêsu phải nói lên nỗi khổ e chề nhất trong đời Ngài: “Sao Cha bỏ con!”

Hãy hiệp nhất với Chúa Giêsu trong những giây phút hãi hùng, tăm tối nhất của đời con. Bình an sẽ trở lại và con sẽ nói được như Chúa Giêsu: “Con phó mạng sống con trong tay Cha!”

716. “Con có uống nổi chén đắng của Thầy không?” Con hãy thưa: “Con tình

nguyện uống chén đắng đến giọt cuối cùng, vì là chén đắng của Thầy, vì Thầy đã uống trước con!” Chén càng đắng, càng đầy, chứng tích tình yêu của con càng rõ rệt. Chứng tích tình thương Chúa, muốn cho con chia sẻ, Chúa tín nhiệm con càng thấm thiết.

717. Gian khổ nặng nề nếu con khiếp sợ trốn lánh, gian khổ dịu dàng nếu con can đảm chấp nhận.

Đứa Con Hạnh Phúc

Điều kiện vào nước trời: Trở nên như trẻ thơ.

718. Người mồ côi được sung túc phú quý là người hạnh phúc, nhưng không phải là người con hạnh phúc. Nghèo khó mấy mà có cha yêu, mẹ mến là người con hạnh phúc. Con có ý thức con là đứa con vô cùng hạnh phúc vì làm con Chúa Cha, con Mẹ Maria không?

719. Khi người ta xin điều gì, người ta khai khả năng và công trạng... nhưng em bé, cách đơn sơ, chỉ khai: “Con là con ông., con bà..., ở trên xóm...” Đó là tất cả đơn từ của nó. Con hãy hiên ngang và cầu nguyện như vậy: “Con là con Chúa, con Đức Mẹ...”

720. Đứa bé đến quán mua đồ cho mẹ, quán đã đóng cửa, nó gõ mãi, chủ quán tức tối mở cửa, sẵn sàng mắng nó một trận, nhưng thấy em bé đơn sơ, chủ đầu hàng và tươi cười âu yếm: “Tội nghiệp, con giỏi quá, đi đâu giờ này?...” và nó được tất cả, hãy sống như trẻ thơ.

721. Trẻ con không cần biết cha mẹ giàu hay nghèo chỉ biết có cha mẹ là đủ, dù có bom đạn, dù có đói rách, hiểm nguy, miễn là có cha mẹ, trẻ ngủ thiếp đi bằng an. Nó trú ở tình yêu hầu như toàn năng của cha mẹ. Con hãy phó thác như vậy!

722. Bé con lầm lẫn bao nhiêu lần, cha mẹ cứ thương vì biết đứa bé không có lòng xấu. Nó dốc lòng mãi và nó sa ngã mãi. Không hề gì! Chỉ thiện chí của nó.

Mặc dù cha mẹ nó yếu đuối không làm gì được: “Con đừng dại nữa nghe con!...”
- “Dạ.”

“Con có thương ba má ngàn lần không?” - “Có.”

“Vạn lần không?” - “Có.”

“Triệu lần không?” - “Có.”

Chúa chỉ cần thiện chí của con. Ông Chúa sẽ giúp con.

723. Cầu nguyện, con đừng ngại xin Chúa, con cứ đơn sơ thành thực, như đứa bé: biết được yêu thương, nó xỏ tay vào túi áo cha, mở xách của mẹ để kiểm quà. Chúa không nói dụ ngôn “đứa con xin cha bánh và cá sao?”

724. Con mệt mỏi, con cảm trí lâu không được, con chán nản. Miễn con yêu mến Chúa là đủ. Một đứa bé chơi trước mặt cha mẹ, ngồi trên chân cha mẹ, hay nhìn cha mẹ, hoặc ngủ ngon lành, cha mẹ cũng sung sướng nâng niu nó.

725. Trẻ con không trốn tránh cha mẹ, không dối trá khi lỡ lầm, hay làm hư hỏng đồ vật trong nhà. Ngược lại nó khóc và chạy tìm cha mẹ mà mách tội nó. Thay vì tiếc của, trách phạt con, cha mẹ lại ẵm lấy an ủi dỗ dành, quý con hơn tiếc của. Con hãy khiêm tốn và thành thực với Chúa như vậy.

726. Cha mẹ xin kẹo của em bé, nó thu tay lại, nó không cho, cha mẹ năn nỉ, nó còn tiếc, nó đưa tay ra, mở tay dần dần và cho cha mẹ. Cha mẹ mừng vui, hôn con đã quảng đại, thẳng thắn ích kỷ và cho con thêm nữa. Chúa vui sướng vì những hy sinh nhỏ mọn của con.

727. Sống tinh thần con Chúa không phải là ủy mị, thụ động, nhưng là một linh đạo:

Dễ dàng trong sự khó khăn,

Đơn sơ trong sự phức tạp,

Dịu dàng trong sự cương quyết,

Hùng dũng trong sự yếu đuối,

Khôn ngoan trong sự điên dại.

“Nếu các con không trở nên như trẻ thơ, các con không được vào Nước trời.”

728. Tâm hồn trẻ con không biết căm thù, vừa bị cha mẹ sửa phạt, nó khóc lóc nhưng nó quên liền, nó thiu thiu ngủ trên tay vừa đánh phạt nó. Con hãy quên tất cả bực tức, ác cảm, ở trên tay dịu hiền của cha mẹ con, con hạnh phúc quá rồi!

729. Bạo dạn vì ơn Chúa là điều kiện để nên thánh, hãy bạo dạn như trẻ thơ, vui tươi chấp nhận ý Chúa, sẵn sàng theo ý Chúa bất cứ đến đâu, yêu mến Chúa tận tình.

Trẻ thơ sẵn sàng lên mặt trăng, tình nguyện đi phi thuyền, miễn là có sự hiện diện của cha mẹ.

730. Tâm hồn trẻ thơ đây không phải là thơ ngây. Nhưng là yêu thương không giới hạn, phó thác cho cha mẹ tất cả; cha mẹ bảo gì, làm tất cả; theo cha mẹ, bỏ tất cả; tin tưởng cha mẹ hơn tất cả. Hùng dũng, vững vàng, xứng đạo làm con của người Kitô hữu.

731. Con trẻ không giữ gì riêng, ai cho gì nó cũng giao cho cha mẹ. Con hãy phó thác cho Chúa và Đức Mẹ, con sẽ được an toàn hạnh phúc.

732. Những công tác lớn lao nhứt của con nào đáng gì đối với Chúa toàn năng, thế mà cả những việc nhỏ mọn nhứt của con cũng có thể là những kỳ quan, vì Chúa thấy lòng con. Chúa yêu thương con, như lòng cha mẹ hạnh phúc khi thấy đứa bé bước một bước, bập bẹ một tiếng.

733. Nhà tạm Chúa Thánh Thể và Mẹ Maria là bí quyết của sức mạnh con trên đường hy vọng. Tất cả các tinh tú dù xán lạn, bao la đến đâu, cũng không sánh với quả đất nhỏ hẹp này được.

734. Thời gian là của Chúa, muôn vật là của Chúa, Alpha và Omega, căn nguyên và cùng đích; Chúa toàn năng, cao cả, nhưng đồng thời chăm sóc chim

trời cá biển, thù rừng, hoa đồng nội và Chúa đếm hết tóc trên đầu con: Chúa chỉ kể tình yêu.

Bình an và hạnh phúc cho tâm hồn nhỏ bé biết khao khát vô tận.

735. Chúng ta quan niệm Nước Trời khó khăn, phức tạp quá! Chúa Giêsu chỉ đặt một điều kiện: “Ai không trở nên như trẻ thơ, thì chẳng đáng vào Nước Trời.”

736. Nghe nói phó thác tất cả trong tay Chúa, con đừng lo sợ. Không khó đâu! Mặc dù con không biết Chúa Kitô đưa con đi đâu, Ngài dành những gì bất ngờ cho con, chỉ tin Chúa là Cha của con, chừng ấy đủ rồi.

Bác Ái

Bác ái, đồng phục của người Kitô hữu...

737. Trước khi xét đoán, con hãy cầu nguyện rồi hãy làm như Chúa Giêsu trong trường hợp con.

738. Khi nào con đi công tác cho Đức Mẹ một cây số xa nhà con, chưa chắc con đã sống bác ái thật. Chừng nào con dám công tác bên cạnh nhà con, đến với những người nghe thấy con mỗi ngày, cha mới tin con bác ái thật!

739. Phàn nàn là một bệnh dịch hay lây, triệu chứng: bi quan, mất bình an, nghi ngờ, mất nhuệ khí kết hiệp với Chúa.

740. Ký sổ vàng, mua vé số, cho áo quần cũ, những việc bác ái để khỏi bị quấy rầy! Yêu thương mới là khó. Hãy để lòng con trong sổ vàng, trong vé số, trong gói áo quần cũ!

741. “Tôi không làm việc bác ái được vì tôi không có tiền! Chỉ có tiền mới bác ái sao? - Bác ái của nụ cười, bác ái của bắt tay, bác ái của thông cảm, bác ái của thăm viếng, bác ái của cầu nguyện.

742. Đừng đợi gần chết mới làm hòa với nhau. Đừng để gần chết mới phân phát của cải. Bác ái: “chẳng đặng đừng”, bác ái “bất đắc dĩ”, con sẽ tiếc vì yêu thương quá chậm.

743. Người ta không cần của con! Người ta không cần con cho, bằng cần con hiểu họ, thương họ!

744. Đừng tức tối vì người ta chỉ trích con, hãy cảm ơn vì con bao nhiêu tội tề mà họ chưa nói.

745. Sống huynh đệ rất đẹp, Chúa bảo: “Đâu có hai hay ba người hiệp nhau vì danh Thầy, có Thầy ở đó”. Chúa biết khó nên Ngài đòi con số tối thiểu, Ngài không đòi hơn “hai hay ba”.

746. Cuộc sống huynh đệ thử thách và nâng đỡ tình bác ái, cây trên rừng che đỡ nhau khỏi ngã lúc gió bão.

747. Con không lường được người say rượu có thể làm hại thế nào! Đâm chém, đốt nhà, giết người... Khi con say vì đam mê hận thù, con càng mất sáng suốt hơn thế nữa.

748. Chúa chỉ bắt các Tông Đồ mang một đồng phục rẻ tiền mà khó kiếm: “Người ta sẽ lấy dấu này mà biết các con là môn đệ Thầy: Các con thương yêu nhau.”

749. Đâu có tình yêu thương, ở đó có Thiên Chúa; đâu có thù ghét ở đó có hỏa ngục.

750. Lấy lý do giúp đỡ, khuyên bảo anh em, con dò chuyện bên này, đem nói bên kia, đó là “Bác ái tình báo”.

751. Trong một giây, một chấm phết, bất cứ ai cũng có thể bôi nhọ bức họa vô giá của Raphael, đã tốn bao công phu, thời giờ mới thực hiện, nhưng ai làm lại được?

752. Chúa nói: “Nếu ai mất lòng con, hãy để của lễ, về làm hòa với người ấy...”; còn con, con làm ngược lại: “Cứ dâng của lễ và phóng thanh cho mọi người biết, trừ ra gặp đương sự.” Tin mừng của con!

753. Con chủ trương phải đối thoại, nhưng con không chấp nhận ai nói trái ý con. Đó là “đối thoại có chương trình và giới hạn” hay nói đúng hơn: hai người độc thoại.

754. Con cho là phi lý, khi một lao công chỉ trích đòi dạy kỹ sư, kiến trúc sư

xây cầu, làm nhà, một y công chỉ trích đòi chỉ dẫn bác sĩ giải phẫu. Sao chính con lại chỉ trích cấp trên, có nhiều yếu tố, nhiều kinh nghiệm, nhiều cố vấn, nhiều khả năng và nhiều ơn Chúa hơn con.

755. Hãy yêu thương nhau không bằng lời nói mà bằng việc làm. Hãy yêu thương nhau bằng tay mặt mà tay trái không biết.

“Hãy yêu thương nhau như Thầy yêu thương chúng con.”

756. Có loại bác ái ồn ào: Bác ái phóng thanh.

Có loại bác ái kể công: Bác ái ngân hàng.

Có loại bác ái nuôi người: Bác ái sở thú.

Có loại bác ái khinh người: Bác ái chủ nhân.

Có loại bác ái theo ý: Bác ái độc tài.

Bác ái nhân hiệu, bác ái giả hiệu.

757. Lời bất công của người công chính vô cùng ác hại. Đó là thuốc độc do tay bác sĩ trao. Toa thuốc ấy càng truyền ra, càng giết người.

758. Người tu hành chỉ còn một cửa riêng là danh tiếng, ai phạm đến danh tiếng của họ là ám sát họ.

759. Nếu con khen người khen con, chấp nhận người không phản đối con, giao tiếp với người đồng ý kiến với con, con không bác ái cũng không sáng suốt: Mù dốt mù.

760. Cộng đoàn nào có một thánh tu hành thì thánh ấy hay làm cho cộng đoàn có nhiều thánh tử đạo.

761. Đặt mình vào địa vị kẻ khác, con sẽ thấy những lời tuyên bố long trọng và vô trách nhiệm của con hớ hênh quá, và con sẽ dè dặt dần dần.

762. Nói dễ, làm khó, ai cũng chê hiện tại, ai cũng tiếc quá khứ, ai cũng hoan nghênh chương trình của mình về tương lai. Nhưng khi tương lai của con thành hiện tại, con lại cấm người ta phê bình!

763. Tính xấu của tôi, gọi là nhân đức. Thiên chí của anh em tôi gọi là

khuyết điểm.

764. Con không thiếu khuyết điểm, sao con tức tối và tấn công khuyết điểm của anh em?

765. Yêu người là “trách nhiệm chắc chắn về lòng mến Chúa” của con.

766. Yêu người không phải là vuốt ve nuông chiều họ, nhưng có lúc yêu người là làm phiền lòng họ, vì sự thật và vì lợi ích của họ.

767. Chúa Giêsu không dạy yêu người bằng tình cảm, vì Chúa dạy con yêu cả kẻ nghịch của con. Yêu là thành thực muốn sự lành cho họ và làm tất cả để họ được hạnh phúc. Điều ấy đòi buộc con phải hoàn toàn quên mình.

768. Con phải là “món quà” trong tay Chúa, sẵn sàng để Chúa tặng cho bất kỳ ai. Một món quà mà ai cũng quý yêu thêm muốn.

769. Sự lầm lạc lớn nhất là không biết những người khác là Chúa Kitô. Có nhiều người tận thế mới vỡ lẽ!

770. Trong cá tính nhân phẩm mỗi người, không có hai người giống nhau. Đừng vợ đũa cả nắm. Đòi người không phải là “cuộn băng cat-xét hay Stéreo” đã được sang từng “xêri” giống nhau.

771. Chúng ta phải biết cảm ơn lẫn nhau.

Người nhận: vì được yêu thương giúp đỡ.

Người cho: vì được dịp lớn lên trong tình yêu.

772. Tại sao ngày nào con cũng lập tòa án và bắt anh em con diễn hành lần lượt qua đó? tại sao lúc nào cha cũng thấy con ngồi ghế quan tòa, không bao giờ ngồi băng bị can?

773. Thay “nụ cười ngoại giao” của con bằng “nụ cười chân thành Kitô hữu”.

774. Các việc từ thiện, xã hội rất cần và rất tốt, nhưng với thời đại nguyên tử, chúng ta nói được rằng, chúng ta chưa yêu thương đích thực khi chúng ta chưa dẫn thân đòi hỏi, sáng tạo, biến đổi những cơ cấu ngăn chặn sự giải phóng con người, để làm cho con người sống “người hơn”.

775. Nếu Thiên Chúa chỉ dạy mến Chúa thì hay quá! Nhưng Ngài thêm luật yêu người cũng trọng bằng luật mến Chúa thì thực là vô cùng rắc rối! Phúc tạp cho nhiều người.

776. Tại sao con ghi khắc khuyết điểm của người vào bia đá, còn tội lỗi của con thì viết trên cát.

777. Môi trường đòi buộc con tỉnh lặng hoạt động, con cứ thích nghi môi trường và đi đến đâu con hãy “giao rắc tình yêu”. Con sẽ ngạc nhiên, vì một ngày kia, nhìn lại những nơi con đã đi qua, hạt giống tình yêu đã nặng trĩu gấp mười, gấp trăm nơi tâm hồn những người Chúa Quan Phòng định cho gặp con trên đường hy vọng.

778. Hạnh phúc cho một huynh đệ đoàn là gì? Là “Phúc cho kẻ bị bắt bớ”. Đúng vậy! Đây là một cuộc bắt bớ có tổ chức, có thời khóa biểu, có luật lệ. Những cuộc bắt bớ này đem lại sự cứu chuộc, vì đặt con trong ý nghĩa của lịch sử và của Hội Thánh là xã hội hóa trần gian.

779. Một huynh đệ đoàn đích thực là một sự hiệp nhất; nó không nguyên tử hóa con người, ngược lại nó nhân vị hóa.

780. Ngày xưa tu đức là ăn chay, đánh tội, thức khuya, dậy sớm, sống tỉnh lặng.

Ngày nay tu đức là sống giữa huynh đệ đoàn: hội họp, trao đổi, hợp tác...

781. Mỗi chiều tối, trước lúc lên giường ngủ, con phải nói được rằng: “Suốt ngày nay tôi đã yêu thương.”

782. Những ai tổ chức vu cáo, thóa mạ, xúi giục căm thù, chống đối, dù với mục đích nào, cũng không che giấu được tính cách phản Phúa Âm. Vì Chúa là tình yêu.

783. Hãy lấy một tờ giấy và bình tĩnh viết trên đó đức tính của người con bất bình, con sẽ thấy họ không hoàn toàn xấu như con nghĩ từ đầu.

784. Sao con trách móc, khi người ta phải ơn con? Công nghiệp của con mất

đi sao? Hay là con bắt Chúa cảm ơn con? “Ai làm cho một người hèn mạt nhất trong anh em là làm cho chính mình Ta.”

785. Tại sao con hà tiện một tiếng khen? Tiếc một nụ cười? Một siết tay với người ta? Bao nhiêu người không cần bạc tiền, chỉ cần lòng con.

786. Nếu các công việc từ thiện xã hội của con không phải vì Chúa, thì con chỉ là nhân viên của một chi nhánh Hồng Thập Tự.

787. Bác ái không có biên giới; nếu có biên giới, không còn là bác ái nữa.

788. Khi con giúp ai điều gì, phải hết sức bác ái, để người thụ ân tha thứ cho con, cái nhục họ chịu khi nhận của con.

789. Thường Chúa Giêsu làm phép lạ rồi dặn đừng cho ai biết. Có nhiều người chưa làm phép lạ mà đã cho mọi người biết mình bác ái.

790. Đừng phàn nàn cà phê đắng, chỉ tại đường của con không ngọt đủ.

791. Một bộ máy, dù tinh vi và kiên cố đến đâu, nếu các bộ phận khô dầu cũng hư hỏng. Hãy rót dầu bác ái của con vào để máy chạy điều hòa không sứt mẻ.

792. Bác ái là nỗi dài tình yêu Thiên Chúa đối với nhân loại.

793. Con phải nói được cách thành thực rằng: “Tôi không xem ai là kẻ nghịch của tôi, kể cả những người căm thù tôi nhất, những người bắt bớ tôi, thề không đội trời chung với tôi. Tôi luôn luôn xem họ là anh em tôi.”

794. Con tốt, người ta nói xấu, con vẫn tốt. Con nghèo, người ta khen con giàu, con vẫn nghèo. Tại sao con lên ký và sút ký theo dư luận?

795. Người ta thuê đăng báo để tâng bốc mình những tài năng tưởng tượng, để tuyên truyền cho mình những công trạng bịa đặt, để chụp mũ đối phương tội ác dựng đứng. Con cũng muốn làm mờ mắt Thiên Chúa như thế sao?

796. Tu sĩ sống thánh nhờ nhiều việc đạo đức riêng: ăn chay, hãm mình, luật dòng, tinh tâm. Giáo dân chỉ có một phương thế: sống thánh là bác ái.

797. Bác ái là tu đức liên lý: tu miệng lưỡi, tu quả tim, tu lỗ tai, tu con mắt, tu

lá gan, tu bộ óc.. Tất cả con người con vẫy vùng, nhưng con phản ứng yêu thương, như Chúa Giêsu.

798. “Nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở”, Lời Chúa rất là thấm thía! Con hãy đối xử với mọi người khác nhau, kính trọng từng tâm hồn. Đừng xem con người như một con số, một khối lượng, cộng lại là ra đáp số!

Đối với con người hai cộng hai không phải là bốn luôn. Hai quả dưa có lúc là bốn ký, nhưng có lúc phải sáu quả dưa mới được bốn ký.

799. Bác ái là trở thành một cộng đồng làm phát sinh những mối tương quan mới. Có tương quan mới, sẽ có thế giới mới.

800. Bác ái không phải chỉ có yêu thương và tha thứ; bác ái là cả một hành động để tạo một bầu không khí mới giữa cộng đồng làng xã, cộng đồng quốc gia, cộng đồng quốc tế.

801. Biến thể giới của thú vật nên thể giới của con người, biến thể giới của con người nên thể giới của con Chúa.

802. Không ghét ai chưa đủ, thương người chưa đủ, giúp người chưa đủ. Hiệp nhất trong tình yêu và hành động mới đủ. Chúa Giêsu cầu xin: “Xin Cha cho chúng nên một như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha.”

803. Chúa Giêsu bị bỏ rơi trên thánh giá, Chúa Giêsu còn bị bỏ rơi trong mọi anh em đau khổ, khắp trên thế giới.

804. Ngày tận thế Chúa phán xét về đức ái, không phải về các thành công vĩ đại.

805. Đừng đê hèn nói xấu người vắng mặt. Hãy nói như lời con được ghi âm, hành động như cử chỉ con được chụp hình.

806. Nếu không triệt để thi hành chúc thư của Chúa Giêsu, là sống bác ái, thì con là đứa con bất hiếu vô phúc thật.

Việc Tâm Thường

Thực hiện cách phi thường những việc tầm thường.

807. Việc nhỏ, lòng nhỏ; việc lớn, lòng lớn; việc lớn, lòng nhỏ; việc nhỏ, lòng lớn. Con hãy thực hành cách sau hết: Trung tín trong việc lớn, dễ; trung tín trong việc nhỏ, khó. Chúa khen kẻ thực hành cách sau này.

808. Theo mắt thế gian, công việc của Đức Mẹ rất tầm thường: việc ở máng cỏ, việc giúp bà Isave, việc ở Nazareth, việc đi cầu lễ ở Jerusalem, việc chôn cất thánh Giuse, việc bị sỉ nhục đau đớn ở Calvariô.

Theo mắt siêu nhiên, đời Đức Mẹ phi thường, vì tất cả những việc ấy Mẹ đều làm vì mến Chúa Giêsu.

809. Âm đưa bé là chuyện thường, nhưng được mẹ ẵm, đối với em bé là hạnh phúc lớn nhất mà em không chịu đổi với bất cứ giá nào ở trần gian.

810. “Bí quyết của đời tôi: Chấp nhận tất cả với tâm hồn đơn sơ; có vài tư tưởng tầm thường, nhưng sinh ảnh hưởng sâu rộng.” (Gioan XXIII).

811. Không có công việc nào hèn hạ, chỉ có tâm hồn hèn hạ.

812. Với tâm hồn cao cả, việc tầm thường hóa ra cao cả: Ai cho một bát nước lã vì danh Chúa sẽ được thưởng trên thiên đàng.

813. Muốn được phong thánh, phải chứng minh có “nhân đức anh hùng”. Bền chí làm những việc tầm thường suốt cả cuộc đời vì mến Chúa, hẳn là anh hùng; thánh Têrêsa Hải Đồng đã làm như thế.

814. Muốn nên thánh, con hãy làm những việc thường, có khi xem ra vô ý nghĩa nhất. Nhưng con đặt vào đó tất cả niềm mến yêu của con.

815. Tìm việc lớn, khinh việc nhỏ, con lạc đường hy vọng, vì Chúa hứa: “vào hưởng sự vui mừng của Chúa cho những ai trung thành trong việc nhỏ.”

816. Nhìn cây cổ thụ sum sê, con đừng quên rằng, từng trăm năm trước nó đã khởi sự từ một hạt giống tí ti.

817. Tự nhiên có ai lên đỉnh núi Hy Mã Lạp Sơn được? Tự nhiên có ai lên cung trăng được?

Thử thách, hiểm nguy, ôn luyện, chuyên cần mỗi ngày, nhiều ngày mới đạt được đích họ hy vọng.

818. Con bảo đợi lúc nào có thời cơ, con sẽ làm việc vĩ đại; không biết đời con thời cơ sẽ đến mấy lần! Nhưng hãy cướp thời cơ mỗi ngày để thực hiện cách phi thường những việc tầm thường.

819. Thiên hạ mua vé lên đỉnh nhà chọc trời Manhattan, khen ngợi kiến trúc tân kỳ, nhưng mấy ai nhớ đến từng thanh sắt, từng viên sạn, từng hạt cát nhỏ nhít làm nền móng vững chắc, gánh vác nổi ngôi nhà ấy.

820. Thử lấy kính hiển vi mà xem: một giọt nước óng ánh hơn kim cương, một con vi trùng ghê tởm rùng mình; đừng khinh những cái nhỏ.

821. Việc nhỏ, nhưng do sức mồ hôi nước mắt mà quý, việc thường nhưng tình yêu tha thiết mà trọng. Người con thảo mặc chiếc áo len cũ rách nhưng không chịu đổi với bất cứ áo đắt tiền nào khác, vì mỗi mũi len đối với anh ta là một cử chỉ yêu thương của mẹ.

822. Ngày sống của con là một “chuỗi lời nguyện tin yêu cụ thể hóa trong công tác tầm thường.”

823. Một bản nhạc du dương, một bức họa thần tình, một tấm khảm quý đẹp được kết tinh bằng những mũi chỉ, những nét mực, những nốt nhạc đơn sơ, nhưng phải có danh sư nhẫn nại mới sáng tạo ra tác phẩm.

824. Với năm cái bánh và hai con cá của em bé, Chúa đã làm phép lạ nuôi năm ngàn người. Chúa vẫn toàn năng, nhưng Chúa yêu thương thiện chí của con.

825. Xin nước bà Samaritana, mượn lửa cõi vào thành Jerusalem, mượn thuyền ngòi giảng, mượn phòng lập phép Thánh Thể, nhìn đồng tiền bà góa bỏ vào hòm cúng; chủ nhân đâu ngờ việc không đâu mà mình được hân hạnh đến thế!

826. Một việc rất tầm thường mà tạo bầu khí “dễ thở”, bầu khí yêu thương, không tốn của, không mất công, không ai thấy. Nhưng nguyệt cầu tốt đẹp mà không ai sống vì không có “bầu khí thở được.”

827. Trên đường “dâng hiến”, không có việc gì là tầm thường cả, một cử chỉ nhỏ nhất nhất vì kẻ khác là một bước đến tình yêu, do tình yêu, là một sự phát triển con người.

828. Ba mươi năm khôn tả ở Nazareth, chúng ta không biết Chúa, Mẹ Maria làm gì cả; lên thiên đàng chúng ta sẽ hiểu được phần nào.

829. Chúng ta có thể nghĩ rằng ba mươi năm này đầy màu nhiệm, màu nhiệm thông hiệp, màu nhiệm hiệp nhất. Tình yêu nhân loại không hiểu thấu vì là màu nhiệm của Tình Yêu Thiên Chúa.

830. Ba mươi năm chi tiết nhìn trông. Mấy hồi trầm lặng nói không ra lời. Giêsu nhìn Giuse, Maria, cha mẹ nhìn Giêsu. Cả nhà nhìn lên Chúa Cha; ba mươi năm hạnh phúc, làm việc tầm thường nhất trong cái nhìn thông hiệp thần linh nhất.

831. Dù con có tử đạo, “nộp mình chịu thiêu,” dù con có làm tông đồ: giảng dạy bằng “các thứ tiếng nhân loại và thiên thần”, dù con có hoạt động từ thiện “đem cả tư gia vốn liếng mà phát chẩn”, mà con “lại không có lòng mến thì cũng hư không vô ích” cho con. Việc con làm không quan hệ. “Cách” con làm mới quan hệ.

832. Có hai đường để sống giây phút hiện tại: Thực hiện ý con hay thực hiện ý Chúa.

Lãnh Đạo

Lãnh đạo là nô bộc tình nguyện.

833. Đường hy vọng cần người lãnh đạo, theo từ ngữ là người dẫn đường, cũng gọi là thủ lĩnh, nghĩa là người làm đầu.

Không có đầu suy nghĩ, tứ chi sẽ suy nhược, thiện chí bị phân tán, nghị lực sẽ lui bại, hỗn loạn sẽ thống trị và công cuộc tan vỡ.

834. Lãnh đạo là người:

– Biết – Muốn – Thực hiện.

Và đồng thời gây cảm hứng cho kẻ khác:

– Biết – Muốn – và thực hiện.

835. Lãnh đạo là phục vụ: phục vụ Thiên Chúa, phục vụ người mình điều khiển, phục vụ công ích. Lãnh đạo là nô bộc tình nguyện.

836. Chúa Giêsu đem lửa đến thế gian và muốn cho quả đất rực cháy. Con phải là ngọn lửa sáng với chí khí tông đồ, con đốt sáng ngọn đuốc khác, để chuyển lửa sáng lan rộng cho đến lúc thế giới thành một biển ánh sáng.

837. Hãy khiêm tốn quảng đại nếu Chúa muốn chọn con lãnh đạo trong môi trường của con.

Sứ mệnh cao cả, quan trọng. Con cần ý thức hạnh phúc của các Tông Đồ khi nghe Chúa Giêsu nói: “Thầy sẽ làm cho các con chinh phục người ta.”

838. Con phải tin tưởng vào sứ mạng của con, cảm hóa và truyền thông lòng tin tưởng, bầu nhiệt huyết trong con cho kẻ khác.

389. Nếu không trị được tính bi quan, thái độ thất vọng, thói quen rụt rè, con đừng lãnh đạo.

840. Lãnh đạo là dấu hiệu hữu hình của quyền bính. Người lãnh đạo phải ý thức sứ mệnh chỉ huy của mình, sứ mệnh đại diện cho uy quyền và bổn phận làm cho kẻ khác trọng uy quyền của mình. Làm như thế là phục vụ quần chúng.

841. Tai họa lớn nhất của con khi lãnh đạo là sợ nói và hành động như một nhà lãnh đạo.

842. Đón nhận mọi ý kiến, nhưng không lệ thuộc ý kiến.

843. Sáng kiến hợp thời và hữu hiệu mới lãnh đạo được.

844. Con hãy dùng ý chí tập trung tư tưởng, can đảm quyết định và quyết định kịp thời.

845. Có vô số ý kiến mà không quyết định là vô ích.

Có ít tư tưởng mà thực hiện tất cả mới là lãnh đạo thực sự.

846. Biết điều con muốn và cách cương quyết.

Nếu không cương quyết định đoạt, con sẽ làm các tùy viên tê liệt.

Để các tùy viên tự do quyết định, con sẽ gây hỗn loạn.

847. Lãnh đạo là sống kỷ luật, tìm hiểu lệnh trên, khôn khéo hành động theo mệnh lệnh. Lãnh đạo là tìm kiếm phương thế thực hiện và giàu nghị lực để thắng các trở ngại.

848. Chỉ trích cấp trên làm nhụt nhuệ khí, tạo chia rẽ giữa các tùy viên và mở đường cho họ bình phẩm phương pháp, bươi móc khuyết điểm của chính con.

849. Không có hành động nào mà không phải là “thánh giá”, nếu không vác nổi thánh giá thì không được gì cả.

850. Muốn lãnh đạo sáng suốt, cần phải biết nghỉ ngơi. Nghỉ ngơi là nghệ thuật cần thiết để tránh nóng nảy, mệt trí, cau có, mất tự chủ, hoảng hốt.

851. Lãnh đạo phải can đảm, có cái nhìn bình tĩnh trước mọi biến cố, ở mọi

nơi, trong mọi lúc.

Chùng ấy con ổn định được tình trạng thử thách nguy hiểm nhất.

852. Quá lao lực, có ngày sẽ bất lực, quá bận tâm, có ngày mất nội tâm. Mặc dù bận rộn và càng bận rộn, con phải dành thời giờ để suy tư, học hỏi và nhất là cầu nguyện. Con sẽ tìm được bình an.

853. Con đừng phí một giây, đừng dư một lời, đừng bỏ một dịp.

Con sẽ cương quyết hơn,

Được người cảm phục hơn.

854. Biết giữ kỷ luật cá nhân, biết tổ chức đời sống, biết phân giá trị mọi việc. Đó là những điều kiện giúp con lãnh đạo cách hiên ngang, anh hùng, đem lại tin tưởng lúc mọi người rung động, loạn lạc.

855. Nhìn rõ, nhìn thật, nhìn đúng. Xét người, xét việc, xét cảnh. Đó là óc thực tế con cần có để lãnh đạo, dựa trên các dữ kiện khách quan.

856. Dùng toàn công thức là máy móc, ngủ trong thủ tục là lỗi thời, lạc trong chi tiết là chật hẹp.

Con phải:

- Nhìn tổng quát,
- Thích ứng dẻo dai,
- Biến đổi thành hay.

Con cần:

- Cố vấn,
- Chuyên viên,
- Nhất là cần ý chí của con.

857. Con phải phát triển, trau dồi khả năng để phục vụ đặc lực hơn...

858. Lãnh đạo thiếu khả năng, không những con mất uy tín mà còn thiếu liêm chính.

859. Đừng đòi vị lãnh đạo của con phải có đủ mọi tài năng vì con sẽ không

tìm ra người lãnh đạo lý tưởng ấy. Nhưng nếu con lãnh đạo, con phải kiếm cách phát triển khả năng không ngừng.

860. Để có thể điều khiển mọi hoạt động và quy hướng mọi cố gắng về mục đích, người lãnh đạo có khả năng phân biệt rõ ràng những ý tưởng tổng quát, nhờ đó có cái nhìn toàn diện và hiểu biết đầy đủ về mọi ngành trong tổ chức của mình.

861. Mỗi cá nhân là một “màu nhiệm”; muốn lãnh đạo, con cần phải biết từng tùy viên, với nhu cầu, sở thích, tính tình, phản ứng của họ, đánh giá đúng mức, đặt vào đúng chỗ.

862. Như Chúa Giêsu đã ở liên lý với các Tông Đồ suốt ba năm, con hãy hòa mình với các cộng tác viên của con, thông cảm, chia sẻ tâm sự, vui buồn và đoán biết tâm lý từng người. Con sẽ ngạc nhiên vì lúc ấy họ sẽ đoàn kết và cố gắng vượt mức.

863. Con hãy đặt mình vào địa vị các cộng sự viên, trao đổi quan điểm thân mật với họ, đón tiếp ân cần, tỏ cho họ, thái độ nhân hậu ấy sẽ làm cho họ yêu thương con, tin tưởng con.

864. Công trạng con không ghi trong huy chương trên ngực, trong các bản tuyên dương, các diễn văn ca ngợi con.

Phần thưởng của con được ghi trong cái nhìn, trong quả tim của các cộng sự viên của con.

865. Chiếm được con tim của tùy viên, con có thể thấy họ dốc toàn lực để theo con, vì họ biết con yêu họ thành thực, đậm đà, hy sinh cho tận tụy. Nếu con không lãnh đạo bằng tình yêu, con phải sử dụng hạ sách: “vũ lực”.

866. Chinh phục được con tim của tùy viên, người lãnh đạo dám:

- Để tùy viên nhìn gần mà không sợ mất mát,
- Hạ mình họ mà vẫn cao thượng,
- Tự do từ tốn mà kính phục,

– Cương quyết đòi hỏi mà được vâng lời triệt để.

867. Con đừng quên rằng tùy viên của con là người, là một nhân vị, là con Chúa, nên chỉ có họ và Thiên Chúa có quyền đối với họ. Không ai được coi họ như vật sở hữu, như máy móc sản xuất.

868. Nhà lãnh đạo công tâm và khiêm tốn làm việc cho người kế vị, bất kể người đó là ai. Con hãy nhằm sự trường cửu của công việc lên trên danh tiếng và lợi ích cá nhân con.

869. Lãnh đạo không gương sáng được vâng phục mà không kính phục.

Lãnh đạo chỉ nêu gương sáng trong nhiệm vụ được vâng phục, kính phục, mến phục và tỏa ra một tầm ảnh hưởng rất sâu rộng.

870. Đặc điểm của lãnh đạo thiên tài là biết quy tụ công tác viên bằng cách:

- Tìm họ,
- Khám phá họ,
- Tiếp đón họ,
- Chọn họ,
- Huấn luyện họ,
- Tín nhiệm họ,
- Xử dụng họ,
- Mến yêu họ.

Không ai là nhà lãnh đạo lý tưởng cũng như không ai là cộng tác viên thập toàn.

871. Thiên Chúa là bí quyết của nhà lãnh đạo: Ngài ban uy quyền và không bỏ ai dựa vào quyền năng của Ngài để lãnh đạo. Tinh thần khiêm nhường và lòng bác ái là căn bản; Phúc âm của Ngài hướng dẫn nhà lãnh đạo.

872. Nhà lãnh đạo không chỉ căn cứ vào báo cáo thôi, nhưng lo lắng đọc “sách đời sống” của mỗi tùy viên hơn: đọc trong lòng họ, trong khả năng họ, trong thử thách họ.

873. Chúa Giêsu không nhằm biến đổi tức khắc các Tông Đồ bằng mệnh lệnh, nhưng Chúa để họ tuần tự canh tân. Con hãy tin tưởng và làm cho người ta tin tưởng, sống và làm cho người ta thích sống như con.

874. Chúa Giêsu không định giờ để ra lệnh, hay mở lớp huấn luyện tinh thần. Ngài dùng cơ hội thực tế trong đời sống để cho các tông đồ những bài học thiết thực: lúc đi ngang vườn nho, cây vả, đồng lúa, lúc các em bé đến chơi, lúc các Tông Đồ tranh giành địa vị.

875. Trong việc tông đồ trực tiếp, tuy Chúa Giêsu có dạy những bài riêng biệt, nhưng Ngài vẫn thích những cuộc gặp gỡ tự nhiên hơn. Trong những giây phút bất ngờ, ơn đặc sủng đã đến với Giakêu, Simon, Samaritana...

876. Chúa Giêsu không loại bỏ các Tông Đồ vì họ không hiểu Ngài hay cứng đầu đối với Ngài.

Con đừng nản lòng, cứ nhẫn nại, tử tế với hạng người ác ý, ác tâm, đê tiện. Ơn Chúa sẽ thu phục họ.

877. Nhiều gia đình, nhiều cộng đoàn chỉ dùng lưỡi để đối thoại với nhau. nếu biết dùng lưỡi để đối thoại với nhau. Nếu biết dùng quả tim đối thoại đứng đắn, tâm hồn họ sẽ xích lại gần nhau.

878. Lúc đối thoại, Chúa Giêsu không đóng miệng Phêrô nóng nảy. Lời lẽ bông bột chua chát của người khác không làm sụp đổ vũ trụ đâu. Con đừng sợ, cứ đối thoại với tất cả tâm hồn thay vì lý sự.

879. Tìm đâu ra bí quyết của đối thoại làm tâm hồn được giải thoát, cởi mở, trí khôn sáng suốt? – Hãy tìm trong Phúc Âm.

880. Chúa Giêsu không từ khước một ai đối thoại với Ngài. Ngài đối thoại với bạn hữu, với người lạ, với dân ngoại, với người tội lỗi, với người chống đối.

881. Lãnh đạo phải trở nên mọi sự cho mọi người, trong bất cứ trường hợp nào, chấp nhận mọi thứ công việc, nhọc mệt, chống đối và khi cần phải hy sinh

cả mạng sống con để mưu ích cho đoàn thể, nhưng đừng bao giờ làm giảm sút sự lo lắng cho chính linh hồn con.

882. Nhận trách nhiệm lãnh đạo, con phải nhớ rằng, sau khi đem hết thiện chí chu toàn nhiệm vụ, con hãy xem mình là tội tở vô dụng, nhìn nhận con còn nhiều khuyết điểm và không ngạc nhiên, buồn phiền khi được đáp trả bằng hiểu lầm và vô ơn.

Kiểm Điểm

Đọc lại đời sống dưới ánh sáng Phúc Âm.

883. Trên đường hy vọng, thỉnh thoảng con phải dừng chân nơi bóng mát, để kiểm điểm lại: rút kinh nghiệm bước tiến, chuẩn bị thêm hành trang, sửa chữa những bước lệch lạc.

884. Công tác càng lớn, kế toán càng kỹ. Nếu con cầu thả, ấy là dấu con xem thường sự sống đời đời của con.

885. Nhìn quá khứ để than vãn: vô ích.

Nhìn kết quả để kiêu căng: nguy hiểm.

Nhìn quá khứ để rút kinh nghiệm cho hiện tại: khôn ngoan.

886. Kiểm điểm kỹ càng, kiểm điểm sáng suốt, kiểm điểm chân thành, kiểm điểm can đảm. Không kế toán viên nào, không máy IBM nào kiểm điểm thay con được nếu con muốn cho đáp số trước.

887. Kiểm điểm mỗi tối, kiểm điểm mỗi tuần, kiểm điểm mỗi lần xưng tội, kiểm điểm mỗi lần tĩnh tâm. Xe tốt mấy cũng làm máy lại, sức khỏe mấy cũng khám tổng quát nếu muốn tránh sự sụp đổ bất ngờ, không cứu vớt được.

888. Con đừng khinhể những sự bất tín nhỏ mọn; không cần bảo lụt khủng khiếp, những cơn sâu nhỏ trong một đêm, có thể làm tan nát bao nhiêu vốn liếng lao lực trong một cánh đồng xanh tươi thơm ngát.

889. Chỉ có lính điên mới đưa lưng lãnh đạn, miễn đừng tử thương thì thôi. Đó là thái độ của con khi phạm tội nhẹ, chỉ cốt tránh tội trọng thôi.

890. Con đau đớn vì thấy nhiều phản bội với Chúa: tốt, nhưng chưa đủ. Phải làm như Madelêna “được tha nhiều vì đã yêu nhiều”; phải làm như Gioan: trốn bỏ Chúa trong vườn Giêtsimani, nhưng trở lại đứng bên thánh giá, dốc quyết hàng yêu mến bằng hành động.

891. Không tránh tội nhẹ, con mến Chúa ít quá, con không đủ động lực nội tâm để tiến trên đường hy vọng.

892. Không kiểm điểm “bệnh thiếu sót” là một thiếu sót lớn, đây là một ít hiện tượng: hững hờ làm việc Chúa, tính toán giảm thiểu các hy sinh, khéo léo tránh thoát trách nhiệm, hành động vì lý do trần tục, so đo lánh nặng tìm nhẹ...

893. Sự ăn năn hối cải của con không phải là “hát bội”, khóc lóc nào nùng xong rồi thì hết tuồng, hạ màn. và đầu lại vào đó!

894. Bay lờng lộng giữa không gian thế mà lộ trình của phi thuyền rất rõ rệt; là phi hành gia con phải sửa tay lái liên li, và triệt để nghe lời chỉ bảo từ quả đất, lệch lạc là không đến đích.

895. Kiểm điểm mấy cũng vô ích, nếu con không dốc quyết cải thiện. Coi máy mà không làm máy lại, xe chẳng chạy được.

896. Dốc quyết ít điểm, dốc quyết thực tế, dốc quyết căn bản. Có những người tưởng mình thánh thiện vì có một số lớn đầy dẫy những dốc quyết mây mưa.

897. “Để sau”, đôi khi là đường lối của người khôn ngoan, lắm lúc là khẩu hiệu của những người bi quan, nhát đảm và bại trận.

898. Chỉ giây phút hiện tại quan trọng. Đừng nhớ ngày hôm qua của anh em để chỉ trích. Đừng nhớ ngày hôm nay của con để khóc lóc. Nó đã vào dĩ vãng. Đừng nhìn ngày mai của con để bi quan. Nó còn trong tương lai. Giao quá khứ cho lòng nhân từ Chúa, giao tương lai cho sự quan phòng Chúa, giao cả cho tình yêu Chúa.

899. Đừng phiền muộn, đừng ngã lòng. Lắm lúc hiện tượng ấy do bệnh “kiêu

ngạo” phát sinh. Con cứ đinh ninh rằng con thuộc chín phẩm thiên thần không thể phạm tội sao?

900. Con dốc quyết làm tông đồ Chúa, nhưng con không phó thác vô điều kiện cho Chúa, làm sao con là khí cụ đắc lực trong tay Chúa, khi con còn tháo gỡ và cất giấu ít bộ phận.

901. Thấy công cuộc lớn lao, lắm lúc con nghe cảm dỗ muốn được sự khuyến khích, được phương tiện của quyền thế để làm việc Chúa kết quả chóng hơn, vinh danh Chúa hơn. Vinh danh Chúa hay sáng danh con?

- Nếu cần phương diện quyền thế, Chúa Giêsu đã dùng rồi.
- Hãy tìm nước trời rồi mọi sự sẽ được ban thêm cho con.
- Chỉ trích kẻ khác, cậy quyền thế để rồi con cũng nường tựa và nô lệ quyền thế sao?

902. Phải chăng con sợ người sáng suốt cười con là “điên dại”? Têrêsa Avila, Phanxicô Assiô, Cottolengô, Gioan Boscô... lúc còn sống nhiều người gọi là điên dại, nhưng ngày nay những tên điên dại ấy lại được tôn làm thánh. Hãy tin tưởng và mạnh tiến.

903. Để nhằm đúng hướng trên đường hy vọng, con phải phản ứng ngay: “Lạy Chúa, tất cả vì yêu mến Chúa, tất cả vì Chúa trong anh em con.

Con không dành gì cho con,

Con không muốn ai biết ơn con,

Con không muốn phần thưởng nào.”

904. Kiểm điểm rồi con phải làm thế nào? Con hãy khiêm tốn khóc lóc tội mình như Phêrô, con hãy ngồi bên chân Chúa, yêu mến bù lại như Mađalêna, con hãy dốc quyết canh tân như Giakêu, con hãy làm tông đồ hăng say như Phaolô. Tràn đầy hy vọng con tiến lên.

905. Mọi người đều mang nhiều ước vọng:

Sách báo,

Trường học,

Hội đoàn,

Nhà máy.

Với sức con, ước vọng lại hoàn ước vọng. Nhưng để ơn Chúa vào trước cái ước vọng ấy, con có những sổ kỷ lục.

Ngàn sách báo,

Vạn trường học,

Triệu hội đoàn,

Tỷ nhà máy.

906. Phương tiện của con cũng như các Tông Đồ:

Thánh Thế: “Thầy ở với con mỗi ngày đến tận thế.”

Thánh Linh: “Thầy sẽ sai Đấng An Ủi đến cho các con.”

Mẹ Maria: “Đây là Mẹ con.”

Phúc Âm: “Hãy đi rao giảng Phúc Âm.”

Chúa Giêsu đã trao cho con, con cho là ít sao? Thế gian có gì sánh được không?

907. Con thấy hoài bão lớn lao, chương trình hành động vĩ đại, trở ngại cao như núi, rộng như biển, con yếu đuối sao vượt nổi! Lấy phương tiện ở đâu? Thánh Phaolô đã nói với giáo dân ngày xưa bán khoán như con: “Chúa chọn kẻ yếu đuối để làm cho kẻ mạnh mẽ phải hổ thẹn”, “miễn là ơn Chúa không vô ích trong tôi”, nghĩa là con phải trung tín nghe theo ơn Chúa.

908. Kiểm điểm là đọc lại đời con, dưới ánh sáng đức tin.

909. Cứ sáu tháng một lần, con hãy lập một thống kê các hoạt động của con, một thống kê các đồ dùng của con, một thống kê các tình cảm của con, xem xét kỹ càng và can đảm gạch bỏ những gì vô ích.

Đức Mẹ Maria

*Mẹ nghèo khó, nhưng Mẹ ban cho ta kho tàng trọng nhất: chính Chúa
Giêsu, Đấng ban mọi ân sủng.*

910. Không có mẹ, dù mọi người lo lắng bảo đảm đến đâu, em bé cũng không đi theo. Nhưng đi với mẹ, băng rừng, vượt suối, đói rét, em vẫn đi. Trong cuộc chiến, bao nhiêu bà mẹ chết rồi, con vẫn la lết nằm một bên. Trên đường hy vọng, con nắm tay Mẹ Maria; có Mẹ, đã cho con rồi, con không cô đơn. Mẹ là “nguồn sống, là an vui, là hy vọng của chúng con”.

911. Trẻ em chỉ cần mẹ, vắng bóng mẹ, trẻ khóc nức nở, không thể nín được, cho nó kẹo bánh, cho nó quà đẹp, giao vàng ngọc nó cũng vứt đi. Nó chỉ vui tươi lại khi gặp mẹ. Con phải trở nên thơ ấu, để hiểu biết và yêu mến Mẹ Maria.

912. Tình yêu Mẹ như làn gió mát, như hạt sương mai, làm tâm hồn quần quai khao khát an bình, được êm dịu ủi an.

913. “Đây là Mẹ con!” Sau phép Thánh Thể, Chúa không thể trở lại hơn cho con. Mẹ đã đập đầu con rắn. Mẹ sẽ giúp con chiến thắng ma quỷ, xác thịt, thế gian. Mẹ sẽ ban ơn cho con giữ vững lý tưởng cao cả Chúa đã đặt vào lòng con.

914. Đứa con có bệnh tật, xấu xí, người mẹ vẫn thương yêu. Dù con nguội lạnh, tội lỗi, phản bội, con hãy phó mình trên tay Mẹ. “Chúa Giêsu trời: Đây là Mẹ con!” Nỡ nào Mẹ bỏ con.

915. Lúc ngã sa, con hãy khiêm tốn, khóc lóc với Mẹ, vì con đã giết chết con Mẹ, Mẹ sẽ đón nhận con. Gioan Mẹ cũng nhận, người trộm lành, Mđalêna, Mẹ

cũng nhận làm con Mẹ.

916. Đức Mẹ Maria là sách “Phúc Âm sống”, “cờ nhỏ”, “bình dân”, hơn tất cả các thánh vừa tầm con.

917. Muốn biết Mẹ con tốt đẹp chừng nào, con hãy nhớ Mẹ Chúa Ngôi Hai, cao cả, toàn năng: Phúc cho con chừng nào vì Ngài cũng là Mẹ của con. Nếu không phải Chúa Giêsu nói, con không thể hiểu được.

918. Muốn nên thánh, con hãy bắt chước trẻ thơ; nó không hiểu lý thuyết gì, nhưng nó nhìn mẹ nó, nó làm theo mẹ nó, nó tin mẹ nó biết tất cả, làm đúng tất cả. Nhìn Mẹ Maria, làm như Mẹ Maria, con sẽ nên thánh.

919. Đọc kinh cầu Đức Mẹ là sách đơn sơ Hội Thánh dạy con hiểu và nhớ các tước hiệu, quyền năng, nhân đức, lòng yêu thương của Mẹ con; càng nhìn Mẹ, con càng sung sướng, hy vọng cho số phận con đang chiến đấu vất vả và con kêu Mẹ như trẻ thơ: “Cầu cho chúng con! Cầu cho chúng con!”

920. Mấy lời văn tắt diễn tả cuộc đời Mẹ con; với tâm tình thánh thiện, hãy ghi vào lòng mà suy niệm và bắt chước:

“Này con là tôi tá”: *Ecce.*

“Con xin vâng”: *Fiat.*

“Linh hồn con ngợi khen Chúa”: *Magnificat.*

921. Phản ứng đầu tiên của trẻ thơ là gọi: “Mẹ ơi!” khi lo sợ, khi lúng túng, khi đau buồn. Tiếng Mẹ là tất cả cho trẻ. Con hãy năng gọi: “Mẹ, Mẹ ơi! Con yêu mến Mẹ, Mẹ là tất cả của con.”

922. Chuỗi Mân Côi là giây ràng buộc con với Mẹ, là cuốn phim kỷ niệm con đường hy vọng của Mẹ: âu yếm như Bêlem, khắc khoải như Ai Cập, trầm lặng như Nazareth, lao động như xưởng mộc, sốt sắng như đèn thờ, cảm động lúc Chúa giáng, đau khổ bên thánh giá, vui mừng lúc phục sinh, tông đồ bên thánh Gioan. Tóm tắt lại, Chúa sống trong Mẹ, Mẹ trong Chúa, hai cuộc đời chỉ

là một. Đừng bỏ chuỗi Mân Côi Mẹ đã trao và nhắn nhủ con sống như Mẹ, với Mẹ, nhờ Mẹ, trong Mẹ.

923. Không quà gì quý bằng quà mà lòng Mẹ Maria tặng cho chúng ta: Chúa Giêsu, món quà quý nhất. Chính lòng Đức Mẹ cũng quý nhất vì “Giêsu con lòng Bà”.

924. Chúa Giêsu đã chỉ rõ cho chúng ta mẫu gương để theo:

Đức Chúa Cha: “Hãy nên trọn lành như Cha các con trên trời.”

Nhưng Cha trên trời xa vời, Chúa Giêsu đã chỉ chính mình Ngài: “Ai thấy Thầy, thì thấy Đức Chúa Cha.”

Nhưng rồi Chúa muốn một mẫu gương dịu hiền ân yếm hơn cả, Mẹ Maria: Đây là Mẹ con.”

925. Con thơ bắt chước mẹ tất cả, dù khó khăn nguy hiểm, không phải vì có ý theo gương mẹ, vì mẹ là thần tượng, là tất cả, nhưng vì yêu mẹ, tin mẹ. Xem mẹ uống thuốc, con uống theo, mẹ đi ở tù, con vào theo. Mẹ Maria là tấm gương sáng vừa tầm con, con hãy mô phỏng gương Mẹ. Chúa Ba Ngôi không thể làm một tâm hồn thánh thiện hơn được.

926. Mẹ làm gương ẩn dật khiêm cung nhưng đồng thời Mẹ luôn luôn hiện diện phục vụ; Mẹ không ra mặt, không lên tiếng, nhưng Mẹ hằng ở gần bên Chúa Giêsu: sống trọn vẹn cho Chúa và Chúa trong con.

927. Chúa Giêsu đang tiếp tục sống và hành động trong Hội Thánh vì thế Mẹ Maria hiện diện trong Hội Thánh và trong con, Mẹ Hội Thánh và Mẹ con.

928. Những lúc vinh hiển nhất của đời Chúa Giêsu: Núi Taborê, vào thành Giêrusalem, làm phép lạ... Mẹ ở trong bóng tối. Những giây phút nguy hiểm, đau buồn nhất, Mẹ can đảm hiện diện: di tản sang Ai Cập, dọc đường tử nạn bị thảm, nát lòng dưới thánh giá, cầu nguyện trong nhà tiệc ly. Mẹ không sống cho Mẹ, chỉ sống cho Chúa, cho công cuộc cứu chuộc.

929. Cầu nguyện dọn mình cùng với các Tông Đồ, cho các Tông Đồ lãnh

nhận Chúa Thánh Thần, Mẹ đã lãnh nhận Chúa Thánh Thần, Mẹ đã chuẩn bị, đã chứng kiến ngày công khai hóa Hội Thánh, cũng như Mẹ đã sinh Hội Thánh trong Chúa Giêsu. Mẹ thực là Mẹ Hội Thánh.

930. Mẹ có thể hiện ra nơi đô thị, giữa nhà chọc trời, trong các Vương Cung Thánh Đường, cho các nhân vật quan trọng, các nhà thần học. Nhưng Mẹ đã chọn nơi hoang vu, núi đồi, xa vắng, với những người không ai thèm đến, đến những chỗ không ai muốn đến. Mẹ muốn con cũng đến với Mẹ.

931. Đức Mẹ thiếu tất cả những gì trần gian cho là hạnh phúc. Đọc kinh “Linh hồn tôi ngợi khen Chúa”, con thấy Mẹ như một vực sâu “thấp hèn”, “tôi tá”, “người hèn mọn”, “người đói khát”. Nhưng Chúa đã nhìn đến vực thẳm ấy và với lòng thương xót, đã làm cho Mẹ “đầy ơn phước”, nghĩa là đầy ơn Chúa.

932. Mẹ Maria nghèo khó, không tiền không bạc, có lúc không nhà cửa, không ghế bàn, Mẹ không biết giảng, nhưng Mẹ có món quà quý nhất để cho:

Mục tử Bêlem,

Ba vị đạo sĩ phương đông,

Simêon và Anna ở đền thánh,

Mẹ đã thỉnh lạng cho họ Chúa Giêsu, món quà mà chỉ Mẹ có, món quà ấy giảng thay cho Mẹ, vì đó là Ngôi Lời.

933. Sự hy sinh toàn hiến của Mẹ càng cao quý khi Mẹ phó thác cho Chúa trọn vẹn; đi ngược lại với ước nguyện của các thiếu nữ thời ấy. Mẹ đã quyết sống đồng trinh. Chúa đã ban cho Mẹ cả hai: vừa đồng trinh vừa làm Mẹ Thiên Chúa, Mẹ nhân loại.

934. Lòng con rộng bao la, nhưng túi con có giới hạn, chỉ có một món quà con còn có thể cho luôn, một quà tặng thỏa lòng con, một quà tặng quý không ai có thể mua nổi, một quà tặng tốt không gì sánh bằng: hãy cho họ Chúa Giêsu như Mẹ Maria.

935. Con trào trào nước mắt đến với Mẹ, an ủi kẻ âu lo, con đau khổ ê chề,

đến với Mẹ phù hộ các giáo hữu, con tội lỗi ngã sa, đến với Mẹ bầu chửa kẻ có tội và chính con, hãy trở thành một Maria khác, để đón tiếp mọi người đến trú ẩn và con cũng sẽ là nguồn sống, là an vui, là hy vọng của anh em.

936. Đức Mẹ hoàn toàn sống cho Chúa Giêsu, sứ mạng của Mẹ là đồng công cứu chuộc với Chúa Giêsu. Tất cả vinh danh của Đức Mẹ là do nơi Chúa Giêsu. Đức Mẹ không là ai cả, nếu con không phải là Chúa Giêsu, nếu cả đời Đức Mẹ không phải là cho Chúa Giêsu. Đời con không là gì cả nếu tách lìa Chúa Giêsu.

937. Con hãy tìm giá trị của một đời sống thiêng liêng, một linh đạo sâu xa nơi Mẹ Maria. Mẹ hoạt động, nhưng tất cả mọi cử chỉ và tư tưởng, dù vụn vặt nhất, cũng vì Chúa Giêsu, Mẹ không thể có một giây phút nào ngoài Chúa Giêsu được. Đời Mẹ là một vực sâu vô tận của nội tâm; trong Mẹ, hoạt động và chiêm niệm không tách lìa: chiêm niệm giữa hoạt động, hoạt động do chiêm niệm.

938. Cuộc cách mạng lớn lao nhất trong lịch sử loài người, lối phản chứng trung thực nhất, Mẹ Maria đã làm với Chúa Giêsu, trong chính mình, không đập đổ, không tiêu diệt, không đến để phá lề luật, nhưng để hoàn thành lề luật, nhưng đã hy sinh để giây phút lịch sử được thực hiện: Tân Ước đã được thiết lập, thay thế Cựu Ước.

939. Con thích phiêu lưu, hãy bước theo đời Mẹ là “một cuộc hành trình phiêu lưu trong đức tin”, chỉ biết phó thác mọi sự trong tay Chúa, và tiến đi, dù máng cỏ, dù Ai Cập, dù Nazareth, dù Golgotha, cứ tin và đi. Phiêu lưu vô cùng bảo đảm.

940. Bất cứ chỗ nào con cũng noi gương Mẹ Maria, cho thế gian Chúa Giêsu. Điều kiện không phải là nơi chốn, vì lần đầu tiên, trong chuồng bò, Mẹ đã cho các mục tử Chúa Giêsu. Điều kiện là con phải sống bác ái, hiệp nhất vì lúc ấy mới có Chúa Giêsu ở giữa con. Đời con phải là một lễ Giáng Sinh liên lỉ, mang Chúa Giêsu đến cho mọi người.

941. Con là tâm hồn trẻ muốn sống rất trung thực, con hãy bắt chước Đức

Mẹ; trong Đức Mẹ không còn cái “tôi” nữa, tì vết của con người cũ không có. Đức Mẹ vô nhiễm và đầy tràn Chúa đến nỗi không thể nói đến Mẹ Maria mà không nghĩ đến Chúa Giêsu.

942. Không Thiên Chúa, con hoàn toàn trống rỗng, cô đơn, khốn nạn. Mức độ sung mãn hạnh phúc của con người con tùy mức độ con liên lạc với Thiên Chúa. Mẹ Maria hoàn toàn hướng về Thiên Chúa; Ngài thấy Mẹ là thụ tạo toàn hảo như ý Ngài. Mọi sự tốt đẹp của Thiên Chúa biểu lộ cách trong sáng nhất trong Mẹ.

943. Mẹ Maria là hiện thân của sự nghèo khó; Mẹ sống nghèo cách tự nhiên vui vẻ; Mẹ yêu mến cuộc sống nghèo, vì lòng Mẹ giàu, kho tàng Mẹ lớn; Mẹ nghèo nhất, Mẹ đẹp nhất, vì Mẹ đẹp với vẻ đẹp của Chúa Giêsu. Có gì nghèo bằng thiên nhiên, mà lại đẹp như thiên nhiên: từ ái như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời, óng ánh như hạt sương, dễ thương như chim sẻ, thơm tho như cành huệ nơi thanh vắng.

944. Nỗi đau khổ càng gia tăng khi cảm thấy mình bất lực; dưới chân thánh giá, Mẹ nhìn con thân yêu, Mẹ bất lực hoàn toàn; càng yêu thương, lòng Mẹ càng tan nát. Nhưng Mẹ đứng vững, để Mẹ ấp ủ con những khi con cảm thấy bất lực trước đau khổ.

945. Dưới chân thánh giá, con thấy Mẹ Maria đạt đến mức độ anh hùng của mọi nhân đức: hiền lành, khiêm nhượng, thanh lặng, nhẫn nại, tin tưởng, cậy trông, yêu mến.

Mẹ nghèo trợ trợ vì mất cả con ruột là Giêsu, Thiên Chúa làm người.

Mẹ mến Chúa đến hiến dâng cả mạng sống mình và máu Con để cứu chuộc nhân loại.

Mẹ chết tử đạo vì không được chết theo con.

Mẹ tin cậy vững vàng trước điều thiên hạ cho là thất bại sụp đổ hoàn toàn: Chúa chết!

946. Khi lạc mất Chúa Giêsu, lòng Mẹ đau khổ tìm kiếm Con, chính lúc đó tình yêu của Mẹ biểu lộ rất rõ rệt.

Khi con không còn được bao bọc bằng bầu khí huynh đệ thánh thiện, hầu như mất Chúa rồi, Chúa Giêsu sẽ trải nghiệm rõ rệt tình yêu của con đối với Chúa có thành thực không!

947. Ai mến Mẹ thì yêu thích chuỗi Mân Côi. Bởi vì chỉ có người yêu mới lặp lại một chuyện, một lời mà không biết nhàm chán.

948. Mẹ Maria không chỉ nhìn Chúa Giêsu, Mẹ nhìn bà Isave, nhìn Gioan, nhìn đôi tâm hồn ở Cana... Con hãy có cái nhìn của Mẹ: nhìn Chúa, nhìn người.

Niềm Hy Vọng

Con hãy trả lời được cho mọi người về niềm hy vọng của con.

949. “Chúc tụng Thiên Chúa và là Cha của Chúa chúng ta, Đức Giêsu Kitô, Đấng đã thể theo lòng hải hà mà tái sinh chúng ta cho hy vọng hằng sống, nhờ sự Phục Sinh từ cõi chết của Đức Giêsu Kitô.” (1P 1:3).

950. Người Công Giáo là ánh sáng giữa đen tối, là muối sống giữa thối nát, và là hy vọng giữa một nhân loại thất vọng.

951. Thánh Phaolô hằng khuyên nhủ giáo dân đừng sống như những người không có hy vọng.

952. Kitô hữu là “những người đợi chờ, những người hy vọng Chúa quang lâm.” (Thánh Phaolô).

953. Nhiều người Công Giáo khoán việc cứu rỗi trần gian cho Chúa. Họ không ý thức rằng Chúa giao việc cứu rỗi trần gian cho họ cộng tác.

954. Yêu Chúa là yêu trần gian. Mẹ say Chúa là mẹ say trần gian. Hy vọng ở Chúa là hy vọng trần gian được cứu rỗi.

955. Con phải loan Tin Mừng trên thế giới, không phải chỉ tiêu cực giữ giới răn, nhưng loan báo một sứ điệp lạ lùng: Chúa thương yêu ta, Chúa yêu thương trần gian và cứu trần gian.

956. Trên thánh giá, Chúa nghèo lắm! Con chỉ xin Chúa Giêsu chịu đóng đinh một điều: yêu thương, đau khổ và luôn luôn hy vọng.

957. Nếu suy gẫm những trang này, mà con không làm cho Phúc Âm tràn ngập cả đời con, nếu con còn cầu nguyện: “Nước Cha dừng lại”, thì con không phải là hy vọng của trần gian.

958. Trong vài chục năm, nhân loại đã tiến bộ kỹ thuật và khoa học hơn nhiều thế kỷ.

Nhân loại đầy đủ sức mạnh khủng khiếp, có thể tự sát với vũ khí hạch tâm được.

Nhân loại đầy đủ phương tiện khổng lồ, hầu như no nê không thiếu gì nữa.

Nhân loại cảm thấy làm được mọi sự, nhưng không biết tại sao mình sống, mình đi về đâu, tương lai thế nào?

Nhân loại đang trải qua một cơn khủng hoảng hy vọng.

959. Thiên Chúa không lui bước trước tiến bộ của con người. Ngược lại càng đầy sức mạnh, con người càng cảm thấy cần hy vọng để tiến, cần tình yêu để sống.

Nếu không có như thế, sống để làm gì? Có đáng sống không?

Không lẽ hư vô và thù ghét là gia nghiệp của con người tiến bộ?

960. Con người nghĩ rằng khoa học càng tiến bộ, Thiên Chúa càng thoái lui.

Trong lòng nhiều người “Chúa chết rồi”, giờ đây lương tâm họ được giải thoát, nhưng cái tự do ấy làm cho họ hoang mang, hoảng hốt.

Họ thiếu hy vọng.

961. Thời đại nào cũng có những người tự xưng là tiên tri, nhưng đường lối của họ không đem lại hy vọng cho nhân loại.

Chỉ Chúa Giêsu tự xưng là “Đường”, chỉ Ngài đem lại hy vọng với kích thước của thế giới.”

962. Con người hy vọng để sống, để tiếp tục sống. Con người sẽ quay về với ai có thể mang lại cho họ niềm hy vọng lớn lao nhất:

Niềm hy vọng ấy, Chúa Giêsu đã quả quyết: “Ta đến cho thế gian sống và

sung mãn.”

Niềm hy vọng ấy, Chúa ban qua tay Mẹ Maria: “Nguồn hy vọng của chúng con.”

963. Giáo dân là người mến yêu sứ mạng trần thế của mình, là người thực hiện đời đời trong đời tạm.

– Là người tin rằng Chúa giao cho mình trần gian và anh em, để đưa họ đến cứu rỗi vĩnh cửu.

– Là người xác tín rằng Chúa ban sự cứu rỗi, nhưng Chúa đòi việc hợp tác của con người.

Biết hy vọng, bảo đảm hy vọng, mang lại hy vọng.

964. Người hy vọng là người cầu nguyện.

Đối tượng của lời cầu nguyện cũng là đối tượng của niềm hy vọng.

Người hy vọng là cộng tác viên của Thiên Chúa.

Ngài tìm họ để hoàn tất việc tạo dựng và cứu chuộc của Ngài.

965. Chúng ta cầu xin Chúa, nhưng Chúa trông vào chúng ta. Ngài đã lập một cơ quan để ban sự cứu rỗi: Hội Thánh.

Hội Thánh chịu trách nhiệm về công việc Chúa, và niềm hy vọng lớn lao nhất của toàn thể anh em.

966. Có hạng “công giáo đợi chờ”, khoanh tay mong đợi niềm hy vọng đến.

Có hạng “công giáo thụ động”, “trốn tránh, vô trách nhiệm”.

Họ chỉ biết “nhìn lên” để kêu cứu, mà không biết “nhìn tới” để tiến, “nhìn quanh” để chia sẻ, gánh vác.

Niềm hy vọng đang ở giữa họ, mà họ không hay!

967. Con không trông đợi một cuộc sống khác. Con “tin hăng sống vậy”, niềm hy vọng ấy đã đâm chồi nơi con, và sẽ tiếp tục tưới nó bất tận.

968. Con hoàn toàn sống trong hiện tại,

Nhưng con cũng hoàn toàn sống trong đời đời.

Con chăm lo cứu rỗi anh em.
Nhưng con không quên rằng với Chúa và vì Chúa,
Con hết sức tiến tới,
Nhưng với tất cả ánh sáng từ trời cao.
Con dẫn thân giữa trần thế,
Nhưng với tình yêu thần linh.

Tất cả điều ấy có ý nghĩa gì,

Nếu con không mang niềm hy vọng lớn lao nhất trong quả tim con?

969. Con hãy làm cho người công giáo tin tưởng ở ơn thiên triệu Kitô hữu, ơn thiên triệu gia đình, ơn thiên triệu vợ chồng, ơn thiên triệu nghề nghiệp.

Họ sẽ hết chán nản, họ sẽ tràn đầy hy vọng vì họ ý thức rằng, Đấng đã gọi sẽ đưa họ đi đến cùng đích.

970. Làm một cuộc cách mạng: Đừng đem đời người công giáo xa lìa môi trường, để quây quần quanh các việc thiêng liêng. Đẩy người công giáo mang niềm hy vọng của mình xâm nhập môi trường.

971. Hãy cố gắng, dù yếu đuối ngã sa, con hãy xin Chúa thứ tha và tiếp tục tiến.

Trên võ đài, trong vận động trường quốc tế, các lực sĩ cũng lắm lần ngã quỵ, bị nhiều cú đấm, bị thương tích, nhưng cứ vùng dậy, cứ hy vọng, họ đã đoạt giải vô địch quốc tế.

972. Không thể quan niệm được một Kitô hữu không mê say đem hy vọng ngập tràn thế giới.

973. “Các bạn Thế Hệ Mới” (GEN)! Phải là “thanh niên của hy vọng”, vì với hy vọng, các bạn sẽ luôn luôn hạnh phúc và các bạn sẽ làm cho mọi người hạnh phúc. (Chiara Lubich).

974. Con hỏi chừng nào xin “từ chức tông đồ”, nghỉ việc tông đồ được. Công việc tông đồ có thể thay đổi tùy khả năng, tuổi tác, nhưng sứ mạng tông đồ con

đã nhận lãnh do Phép Thánh Tẩy và Thêm Sức, chỉ có hơi thở cuối cùng mới thôi làm tông đồ ở trần gian, như Chúa Giêsu khi nói “Hoàn Tất” trên thánh giá.

975. Gia đình công giáo là tương lai, là hy vọng của Hội Thánh. Động viên toàn lực gia đình công giáo theo tiếng gọi của Hội Thánh, sẽ lôi cuốn và tung họ loan Tin Mừng vào thế giới! Khô đạo hôm nay, ngày càng sinh sản đông đảo.

976. Con hãy hy vọng luôn luôn, đừng chán nản vì những sự khó khăn nội bộ, ngay trong việc tông đồ. Như thánh Phaolô: “Kẻ thì rao giảng Đức Kitô vì lòng mến, bởi biết rằng tôi đã được chỉ định lo bênh đỡ Tin Mừng. Kẻ lại giảng truyền Đức Kitô vì ganh tị, ý định không tinh tuyền, tưởng làm vậy sẽ gây thêm khổ cực cho cảnh lao tù của tôi. Cần chi! Dù sao đi nữa, bởi lấy lệ hay vì tình thật, miễn là Đức Kitô được rao truyền thì tôi vui mừng và tôi cứ vui mừng luôn!” (Ph. 1:16).

977. Con đừng thất vọng vì ít phương tiện, một vị Hồng Y Giáo Chủ đã nói: “Chúng ta dùng phương tiện của các thánh Tông Đồ: các ngài giảng dạy và viết thư, với chùng ấy các ngài đã chinh phục thế gian. Các ngài đâu có máy móc.” Cha chỉ sợ con quá kỹ thuật mà hồn không tông đồ.

978. Chấm này nối tiếp chấm kia, ngàn vạn chấm thành một đường dài.

Phút này nối tiếp phút kia, muôn triệu phút thành một đời sống.

Chấm mỗi chấm cho đúng, đường sẽ đẹp.

Sống mỗi phút cho tốt, đời sẽ thánh.

Đường hy vọng do mỗi chấm hy vọng.

Đời hy vọng do mỗi phút hy vọng.

Sống Hy Vọng

Con ôm ấp một ý nguyện: “Dưới đất cũng như trên trời”.

979. Để tóm tắt những tư tưởng con đã suy gẫm trước đây, cha mong con hằng ngày nhớ các điều đơn sơ sau đây, khác nào những tấm bảng chỉ lối đi trên đường hy vọng của con:

Con muốn thực hiện một cuộc cách mạng: canh tân thế giới. Hoài bão lớn lao đó, sứ mạng cao đẹp đó, Chúa trao cho con, con thi hành với: quyền lực Chúa Thánh Thần.” Mỗi ngày con chuẩn bị Lễ Hiện Xuống mới quanh con.

980. Con xúc tiến một chiến dịch: làm cho mọi người hạnh phúc. Con hy sinh mình từng giây phút với Chúa Giêsu, để đem an bình trong tâm hồn, phát triển thịnh vượng cho các dân tộc. Đường lối tu đức thầm kín và thiết thực!

981. Con nắm vững một đường lối tông đồ: “Thí mạng vì anh em”, vì không có tình yêu nào lớn lao hơn. Con hao mòn từng giây phút và sẵn sàng tiêu hao để chinh phục anh em về với Chúa.

982. Con hô một khẩu hiệu: “Tất cả hiệp nhất”, hiệp nhất giữa các người công giáo, hiệp nhất giữa các Kitô hữu, hiệp nhất giữa các dân tộc. Như Chúa Cha và Chúa Con là một.

983. Con tin một sức mạnh: Thánh Thể, thịt máu Chúa sẽ làm cho con sống, “cho thế gian sống, và sống phong phú hơn.” Manna nuôi dân Do Thái đi đường về đất hứa, Thánh Thể sẽ nuôi con đi cùng đường Hy Vọng.

984. Con mang một đồng phục, nói một ngôn ngữ: Bác ái là chứng tích để biết con là môn đệ Chúa, là dấu hiệu rõ mà khó kiếm nhất.

Bác ái là sinh ngữ số một, mà thánh Phaolô cho là cao trọng hơn tiếng nói của loài người và các thiên thần, là ngôn ngữ độc nhất sẽ tồn tại trên Thiên Đàng.

985. Con nắm một bí quyết: cầu nguyện. Không ai mạnh bằng người cầu nguyện, vì Chúa đã hứa ban tất cả. Khi các con hiệp nhau cầu nguyện, có Chúa ở giữa các con. Cha tha thiết khuyên con, ngoài giờ kinh, hãy cầu nguyện mỗi ngày tối thiểu một giờ, nếu được hai giờ càng tốt. Không phải là mất mát vô ích đâu! Trên quãng đường Cha đi, Cha đã thấy lời Thánh Têrêsa Avila ứng nghiệm: “Ai không cầu nguyện, không cần ma quỷ lôi kéo, sẽ tự mình sa xuống hỏa ngục”.

986. Con giữ một Nội Qui: Phúc Âm. Đó là hiến pháp trên tất cả mọi hiến pháp. Là hiến pháp Chúa Giêsu đã để lại cho các tông đồ; không khó khăn, phức tạp, gò bó như các hiến pháp. Ngược lại, linh động, nhân hậu, làm phấn khởi linh hồn con.

Một vị thánh ngoài Phúc Âm là “thánh giả.”

987. Con trung thành theo một vị lãnh đạo là Chúa Kitô và Đại Diện của Ngài: Đức Thánh Cha, các Giám Mục, kế vị các Thánh Tông Đồ. Sống và chết vì Hội Thánh như Chúa Kitô. Đừng nghĩ chết vì Hội Thánh mới hy sinh. Sống vì Hội Thánh cũng đòi hỏi nhiều hy sinh.

988. Con có một tình yêu: Mẹ Maria. Thánh Gioan Maria Vianey đã nói: “Mối tình đầu của tôi là Mẹ Maria.” Nghe Mẹ sẽ không lầm lạc, hoạt động vì Mẹ sẽ không thất bại, làm vinh danh Mẹ sẽ được sống đời đời.

989. Con có một sự khôn ngoan: khoa học Thánh Giá. Nhìn Chúa Giêsu trên Thánh Giá, con giải quyết ngay được vấn đề đang khiến con xao xuyến. Thánh giá là tiêu chuẩn để chọn lựa và quyết định, tâm hồn con sẽ bình an.

990. Con có một lý tưởng: Hướng về Chúa Cha, một người Cha đầy yêu

thương. Cả cuộc đời Chúa Giêsu, mọi tư tưởng, hành động, đều nhằm một hướng: “Để thế gian biết Thầy yêu mến Đức Chúa Cha và Đức Chúa Cha yêu mến Thầy...” “Những gì đẹp lòng Đức Chúa Cha thì Thầy thực hiện luôn.”

991. Con chỉ có một mối lo sợ: Tội lỗi.

Triều đình Hoàng Đế Hy Lạp đã nhóm họp để bàn cách trả thù thánh Gioan Kim Khẩu vì ngài đã thẳng thắn khiển trách bà Hoàng Hậu.

Kế hoạch I: Bỏ tù.

– “Nhưng ông ấy sẽ được dịp cầu nguyện, chịu khó vì Chúa như ông hằng mong muốn.”

Kế hoạch II: Lưu đầy.

– “Nhưng đối với ông ấy, đâu cũng là đất Chúa.”

Kế hoạch III: Tử hình.

– “Ông sẽ được tử đạo, chúng ta sẽ thỏa mãn nguyện vọng ông: được về với Chúa.”

“Tất cả kế hoạch I, II và III không làm cho ông khổ đau, ngược lại ông sẽ vui sướng chấp nhận.”

Kế hoạch IV: “Chỉ có một điều ông khiếp sợ nhất, gớm ghét nhất là tội lỗi, nhưng bắt ông phạm tội không được!”

Nếu con chỉ sợ tội, thì không ai mạnh hơn con.

992. Con ôm ấp một ý nguyện: “Dưới đất cũng như trên trời”.

Dưới đất lương dân biết Chúa như trên trời.

Dưới đất mọi người khởi sự yêu mến nhau như trên trời.

Dưới đất đã bắt đầu hạnh phúc như trên trời.

Con sẽ nỗ lực thực hiện nguyện vọng ấy.

Khởi sự đem hạnh phúc thiên đàng cho mọi người ngay từ trần thế.

993. Con chỉ thiếu một điều: “Bán của cải, bố thí và theo Thầy” nghĩa là con phải dứt khoát. Chúa cần hạng tình nguyện thoát ly!

994. Con dùng một phương pháp tông đồ hữu hiệu: tiếp xúc, để hòa mình nhập thể với mọi người, để hiểu, để yêu mọi người.

Tiếp xúc hơn giảng, hơn viết sách. Tiếp xúc giữa người với người, lòng bên lòng, bí quyết bền đỗ, bí quyết thành công.

995. Chỉ có một việc quan trọng nhất, Maria đã chọn phần tốt nhất: ngồi bên Chúa. Nếu con không sống nội tâm, nếu Chúa Giêsu không phải là linh hồn các hoạt động của con, thì... Con thấy nhiều, hiểu nhiều rồi, cha miễn nói.

996. Con chỉ có một cửa ăn: “Thánh Ý Chúa Cha” nghĩa là con sống, con lớn lên bằng ý Chúa. Con hành động do ý Chúa. Ý Chúa như thức ăn làm con sống mạnh, vui; ngoài ý Chúa, con chết.

997. Con chỉ có một giây phút đẹp nhất: Giây phút hiện tại, sống trong tình yêu Chúa cách trọn vẹn; đời con sẽ tuyệt đẹp nếu kết tinh bằng từng triệu giây phút đẹp nhất. Con thấy đơn sơ, không phải khó!

998. Con chỉ có một tuyên ngôn: “Phước thật tám mối”. Chúa Giêsu đã tuyên bố trên núi: “Bát Phúc”. Hãy sống như vậy, con sẽ ném được hạnh phúc rồi rao truyền cho mọi người con gặp.

999. Con chỉ có một công việc quan hệ: Bỏ phạt.

Không kể lớn hay nhỏ, vì lúc ấy “con làm việc của Cha con” – trên trời Ngài chỉ định cho tôi thực hiện chương trình của Ngài trong lịch sử.

Làm bỏ phạt là đường lối tu đức chắc chắn nhất, đơn sơ nhất. Nhiều người bày vẽ một lối tu đức rắc rối, rồi phàn nàn là khó!

1000. Con chỉ sợ có một cách nên thánh: Ôn Chúa và ý chí con. Chúa không bao giờ thiếu ơn; con có đủ ý chí không?

1001. Con chỉ có một phần thưởng: Thiên Chúa.

Khi Chúa hỏi Thomas Aquinô: “Con đã viết rất đúng về Ta, con muốn phần thưởng nào?”

– Con chỉ muốn Chúa!”

Con Có Một Tổ Quốc

Là người Công Giáo Việt Nam,
Con phải yêu Tổ Quốc gấp bội.
Tiếng chuông ngân trầm,
Việt Nam nguyện cầu.
Tiếng chuông náo nùng,
Việt Nam buồn thảm.
Tiếng chuông vang lừng,
Việt Nam khởi hoàn.
Tiếng chuông thanh thoát,
Việt Nam hy vọng.
Con có một tổ quốc Việt Nam,
Quê hương yêu quý ngàn đời.
Con hãnh diện, con vui sướng.
Con yêu non sông gấm vóc,
Con yêu lịch sử vẻ vang.
Con yêu đồng bào cần mẫn,
Con yêu chiến sĩ hào hùng.
Sông cuộn cuộn máu chảy cuộn hơn.
Núi cao, xương chất cao hơn.
Đất tuy hẹp, nhưng chí lớn.

Nước tuy nhỏ, nhưng danh vang.
Con phục vụ hết tâm hồn,
Con trung thành hết nhiệt huyết.
Con bảo vệ bằng xương máu,
Con xây dựng bằng tim óc.
Vui niềm vui của đồng bào,
Buồn nỗi buồn của Dân Tộc.
Một Nước Việt Nam,
Một Dân Tộc Việt Nam,
Một Tâm Hồn Việt Nam,
Một Truyền Thống Việt Nam.
Là người Công Giáo Việt Nam,
Con phải yêu Tổ Quốc gấp bội.
Chúa dạy con, Hội Thánh bảo con.
Cha mong giòng máu ái quốc,
Sôi trào trong huyết quản con.

Tiểu Sử Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận

I. Thời thơ ấu

Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận sinh ngày 17 tháng 4 năm 1928, tại Phú Cam, thuộc Tổng Giáo phận Huế, là anh cả trong một gia đình có 8 anh chị em: 3 trai và 5 gái. Thân phụ của ngài là Cụ cố Tadêô Nguyễn Văn Am[1] và thân mẫu, Bà Cố Elisabeth Ngô Đình Thị Hiệp. Đây là một gia đình có truyền thống Công giáo lâu đời, tổ tiên của ngài từng chịu bách hại vì đạo.[2]

Từ thuở nhỏ, cậu bé Phanxicô Xaviê Thuận được giáo dục trong một gia đình đạo hạnh với gương nhân đức, thánh thiện của bà mẹ Elisabeth. Hằng đêm, bà dạy cho con cái đọc kinh gia đình, kể cho cậu nghe những chuyện tích Kinh Thánh và lịch sử các Thánh Tử đạo Việt Nam, đặc biệt, về tổ tiên của dòng tộc.

Bà dạy cho các con sống theo gương sáng của Thánh Nữ Têrêsa Hài đồng Giêsu: yêu thương mọi người và trau dồi lòng yêu mến Tổ Quốc Việt Nam. Nhờ đó, cậu Thuận có được ước muốn dâng mình cho Chúa từ rất sớm.

II. Chứng sinh – Linh mục

Năm lên 12 tuổi, tức vào tháng 08 năm 1940, cậu Phanxicô Xaviê Thuận gia nhập Tiểu chủng viện An Ninh, tại Cửa Tùng, Quảng Trị. Sau đó, cậu theo học triết và thần học tại Đại chủng viện Kim Long, Huế.

Ngày 11 tháng 6 năm 1953, thầy Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận được thụ phong linh mục tại Nhà thờ Chính tòa Phủ Cam, do Đức cha Jean Baptiste Urrutia (tên Việt là Thi, thuộc MEP), Giám mục Đại diện Tông Tòa Huế.

Sau khi được chịu chức, Tân linh mục Phanxicô Xaviê được cử đến Giáo xứ Tam Tòa, Đồng Hới, làm phụ tá cho cha Đaminh Hoàng Văn Tâm. Sau đó, cha được chuyển đến Giáo xứ Phanxicô Xaviê - Huế, làm phụ tá cho Cha Richard Barbon, tên Việt là Triết. Cha Phanxicô Xaviê cũng là Tuyên úy của trường Bình Linh, bệnh viện trung ương Huế và lao xá Thừa Thiên.

Từ năm 1956-1959, ngài được gửi đi du học tại Phân khoa Giáo luật thuộc Đại học Giáo hoàng Urbaniana, Rôma. Ngài hoàn thành việc học với văn bằng tiến sĩ Giáo luật qua việc bảo vệ xuất sắc luận án: *“Studium comparativum de organisatione capellanorum militum in mondo”*.

Trở về nước, Cha Phanxicô Thuận được cử làm giáo sư Tiểu Chủng viện. Từ năm 1962, ngài làm Giám đốc Tiểu chủng viện Hoan Thiện. Năm 1964, khi mới 36 tuổi, ngài được đề cử làm Tổng Đại diện Tổng Giáo phận Huế cho đến năm 1967.

III. Giám mục và H`ng Y

Ngày 13 tháng 4 năm 1967 Cha Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận được ĐGH Phaolô VI bổ nhiệm làm Giám mục Việt Nam tiên khởi của Giáo phận Nha Trang, thay thế Đức Cha Paul Marcel Piquet, (tên Việt là Lợi, MEP). Ngày

24 tháng 6 năm 1967, nhằm lễ Thánh Gioan Tẩy Giả, ngài được tấn phong bởi Đức Khâm sứ Tòa Thánh Angelo Palmas, cùng với hai Đức cha phụ phong là Philippê Nguyễn kim Điền và Jean Baptiste Urrutia (Thi). Khẩu hiệu của Đức Tân Giám mục Phanxicô Xaviê là: “Gaudium et Spes” (Vui Mừng và Hy vọng), tên của Hiến chế Mục vụ của Công đồng Vaticanô II.

Ngày mùng 10 tháng 7 năm 1967, Đức Cha về nhận Giáo phận Nha Trang. Trong 8 năm làm giám mục Nha Trang, Đức cha Phanxicô Xaviê rất thành công trong việc phát triển Giáo phận [3]. Ngài chú trọng việc đào tạo nhân sự, gia tăng con số các đại chủng sinh từ 42 lên 147. Số tiểu chủng sinh cũng gia tăng từ 200 lên đến 500 chú. Ngài tổ chức các khóa thường huấn linh mục cho cả 6 giáo phận thuộc Giáo tỉnh Huế, thành lập và phát triển các hội đoàn giáo dân, phong trào Công Giáo tiến hành như: Phong trào Công lý và Hòa bình, Cursillos, Focolare, Hướng đạo, Cộng đoàn La vang, Tu hội Hy Vọng. Ngài đã cho phổ biến nhiều thư luân lưu với các chủ đề: Tỉnh thức và cầu nguyện vào năm 1968; Vững mạnh trong Đức tin để Tiến bước trong An bình, năm 1969; Công lý và Hòa bình, năm 1970; Sứ vụ Chúa Kitô là sứ mạng của chúng ta, năm 1971; Kỷ niệm 300 năm vào năm 1971; Năm Thánh Canh tân và Hòa giải, năm 1973.

Tham gia Hội Đồng Giám Mục Miền Nam Việt Nam, ngài đảm nhận những nhiệm vụ: Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình; Chủ tịch Ủy Ban Truyền thông xã hội; Chủ tịch Ủy Ban Phát triển Việt Nam; Phụ trách Ủy ban Di dân; Cộng tác trong việc thành lập đài phát thanh Chân Lý Á Châu. Từ năm 1971-1975, ngài được chọn làm Cố vấn Hội Đồng Giáo hoàng về Giáo dân; Ngài cũng được bổ nhiệm làm Cố vấn và thành viên của Thánh Bộ Truyền giáo; Thành viên của Bộ Phụng Tự và Kỷ luật Bí tích.

Ngày 24 tháng 4 năm 1975, ĐGH Phaolô VI đã bổ nhiệm Đức cha Phanxicô Xaviê làm Tổng Giám mục Phó Tổng Giáo phận Sài Gòn với quyền kế vị, Hiệu tòa Vadesi. Vâng lời Đức Thánh Cha, ngày 7 tháng 5 năm 1975, Đức Tân Tổng

Giám mục Phanxicô Xaviê rời Giáo phận Nha Trang, đến nhận nhiệm vụ mới tại Sài Gòn. Nhưng ngài đã bị ngăn trở và không thể thi hành nhiệm vụ được Tòa Thánh trao phó cho đến khi ngài chính thức từ chức Tổng Giám mục Sài Gòn vào ngày 24 tháng 11 năm 1994. Trước đó, vào ngày 9 tháng 4 năm 1994, ĐGH Gioan Phaolô II đã bổ nhiệm ĐTGM Phanxicô Xaviê vào chức vụ Phó Chủ tịch Hội đồng Giáo hoàng về Công Lý và Hòa Bình. Ngày 24 tháng 6 năm 1998, ngài được Đức Gioan-Phaolô II bổ nhiệm làm Chủ tịch Hội đồng Giáo Hoàng về Công lý và Hòa bình, thay thế Đức Hồng Y Roger Etchegaray.

Trong suốt thời gian bị “Cản Tòa” từ năm 1975 đến năm 1994, ĐTGM Phanxicô Xaviê đã phải trải qua 13 năm bị giam cầm. Ngày 15 tháng 8 năm 1975, lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, Vị Mục tử của Tổng Giáo phận Sài Gòn bị bắt cho đến ngày 21 tháng 11 năm 1988, nhằm lễ Đức Mẹ Dâng Mình trong Đền Thờ, ngài mới được ra khỏi nhà tù, nhưng vẫn bị quản chế tại Hà Nội. Chính trong thời gian bị giam cầm, ngài đã biên soạn quyển sách rất nổi tiếng, sách: “*Đường Hy Vọng*”, tác phẩm được dịch ra rất nhiều thứ tiếng trên thế giới.

Ngày 21 tháng 9 năm 1991, ĐTGM Phanxicô Xaviê rời Việt Nam và không bao giờ quay trở lại quê hương. Ngày 21 tháng 2 năm 2001, ngài được vinh thăng Hồng Y, tước phẩm Hồng Y Phó tế, hiệu tòa Nhà thờ Santa Maria della Scala.[4]

Trước đó, vào Mùa Chay Năm Thánh 2000, năm bắt đầu Thiên niên kỷ thứ III, Đức Gioan-Phaolô II đã mời ĐTGM Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận giảng Tình tâm cho Giáo triều Rôma, Đức Giáo hoàng nói: “*Năm đầu tiên của Ngàn Năm thứ ba, một người Việt Nam sẽ giảng tuần Tình tâm cho Giáo Triều Rôma*”. [5]

Ngày 11 tháng 5 năm 1996, Đức TGM Phanxicô Xaviê được trao bằng Tiến sĩ danh dự của Đại học Dòng Tên tại New Orleans, LA, Hoa Kỳ. Ngài cũng được tặng thưởng nhiều huân chương do bởi đời sống chứng tá và các hoạt động xây dựng công lý và hòa bình (ngày 9 tháng 6 năm 1999), tại Tòa Đại sứ Pháp bên

cạnh Tòa Thánh, Chính phủ Pháp đã trao tặng Ngài huy chương “Commandeur de l’Ordre National du Mérite”. Ngày 12 tháng 12 năm 2000, tại Tòa Thị chính Rôma, Hiệp hội “Cùng nhau xây dựng hòa bình” đã trao tặng Huy chương vinh danh ngài.

Ngày 20 tháng 10 năm 2001, tại Torino, ngài được trao tặng Huy Chương Hòa bình do tổ chức SERMIG - Hiệp hội Truyền giáo của giới trẻ; Ngày 9 tháng 12 năm 2001, Trung tâm Nghiên cứu G. Donati cũng đã trao tặng ngài Giải thưởng Hòa bình năm 2001.

Sau cuộc hành trình trần thế, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đã được Chúa gọi về với Ngài vào lúc 6 giờ chiều ngày 16 tháng 09 năm 2002, hưởng thọ 74 tuổi. Thánh lễ an táng Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê được ĐGH Gioan Phaolô II cử hành trọng thể vào chiều ngày 20 tháng 9 năm 2002.

Chú thích:

[1] Cụ Tadeô qua đời ngày 3 tháng 7 năm 1993 tại Sydney, Australia.

[2] Gia đình bên ngoài của ngài đã bị thiêu sống khi đang quây quần đọc kinh gia đình trong một đêm mùa thu năm 1885, tại làng Đại Phong.

[3] Xin xem: *Năm chiếc bánh và hai con cá*, trang 26.

[4] Quảng trường Santa Maria della Scala, số 23, ở khu Trastevere - Rôma, được coi sóc bởi các cha Dòng Carmel.

[5] *Chứng nhân Hy vọng*, trang 12.